

Magyarország átvette az EU-elnökséget

Orbán Viktor, Jerzy Buzek, Kövér László és José Barroso
Kép: <http://audiovisual.europarl.europa.eu>

Az Európai Parlament idei, első strasbourgi hetén, az Európai Unió soros elnökségének átvétele alkalmával **Orbán Viktor** miniszterelnök személyesen mutatta be kormányának fél évre szóló európai programját, az Európai Néppárti Frakció 2011. január 18-i ülésén, másnap délelőtt pedig az EP plenárisán.

A családi hangulatú frakcióülésen **Joseph Daul** elnök köszöntötte a miniszterelnököt. A programismertetés, valamint az azt követő, kiadós megbeszélés rendjén a néppárti csoport egyöntetű támogatásáról biztosította a magyar elnökségi célkitűzéseket.

A magyar médiatörvénnyel kapcsolatban kibontakozott nemzetközi hisztériakampánnyal összefüggésben, a szükséges tisztázások nyomán Orbán Viktor – egyebek

mellett – kijelentette, hogy a támadások zömének semmi köze nincs a sajtószabadsághoz, hanem ezek egy, az ellenséges politikai táborból érkező, szervezett támadássorozat részét képezik.

A 2011. január 19-i plenáris ülésen **Jerzy Buzek**, az Európai Parlament elnöke vezette a magyar elnökségi program vitáját. A magyar miniszterelnök meggyőző erejű előterjesztésében egy „erős Európa” kiépítése mellett foglalt állást, ami egyben egy „erős Magyarország” létét, illetve az Unió általános válságának a közös erővel való leküzdését is jelentheti. Orbán Viktor a magyar prioritások között kiemelten szolt az európai csatlakozási folyamat folytatásáról, **Romániának** a schengeni országok sorába való mihamarabbi felvételéről, az elfogadás előtt álló

Duna-stratégiáról, valamint az **európai cigánystratégia** elkészítésének kivételes fontosságáról. „Európa hiába okos, ha nincsen szíve” – mondotta ez utóbbi kapcsán a magyar kormányfő.

José Manuel Barroso, az Európai Bizottság elnöke Magyarország sikeres EU-elnökségével kapcsolatos jókívánságait azzal az elvi igényű szándékkal toldotta meg, hogy: „Hozzuk közelebb Magyarországot Európához – Európát pedig vigyük közelebb Magyarországhoz!”

Joseph Daul néppárti frakcióvezető beszédében egy „nagy európainak” nevezte Orbán Viktort, és az „erős Európa” magyar elnökségi jelszavával párhuzamosan – újból – azt hangsúlyozta, hogy az Unió társadalmában „több Európára van szükség”.

Martin Schulz szocialista frakcióelnök figyelme – fonák módon – még annak a „kulturális szőnyegnek” a bírálatára is kiterjedt, mely Magyarország 1848-béli határainak a „szimbólumát” ábrázolja ki.

A kimondottan ellenséges módon megnyilatkozó **Daniel Cohn-Bendit** zöldpárti frakcióvezető – a magyar médiatörvény mellett – még abba is belekötött, hogy a miniszterelnök prioritásai közé az üldözött keresztények védelmét is felvette, ahelyett, hogy a forradalmi **Tunéziát** vette volna védelmébe.

Orbán Viktor összefoglaló jellegű válaszában, valamennyi hozzászólást megköszönve, a **demokratikus vita** fontosságát méltatta. Az ellenséges érzületről tanúskodó – jobbára alaptalan – bírálatokra visszautalva, természetes módon jegyezte meg: sohse gondolta azt, hogy az EU-elnökség útja „diadalmenet” lesz Magyarország számára. Azt ellenben határozottan visszautasította, hogy hazáját nemzeti méltóságában sértésék meg.

A néppárti frakcióülésen tartott felszólalásában **Tökés László** erdélyi

► képviselő különleges élménynek nevezte, hogy míg két évtizeddel ezelőtt az akkori fiatal politikus, Orbán Viktor még a megszálló szovjet csapatok Magyarországról való kivonulását követelte, ők maguk, **Temesváron** pedig a Ceaușescu-diktatúrával néztek farkasszemet – íme, most együtt vehetnek részt az országaikat is magába foglaló

Európai Parlament munkájában. Az egykor szinte elképzelhetetlen változások beszédes vonatkozásaképpen **Magyarország** szomszédaihoz fűződő viszonyát méltatta, melynek gyökeres megjavulására vallanak – egyebek mellett –: a Duna-stratégia kidolgozása, Magyarország és Románia együttes néppárti jelenléte.

■ Tőkés László hozzászólása a magyar EU-elnökség programjának vitájához

A magyar médiatörvény vonatkozásában hadd éljek a következő történelmi-politikai párhuzammal. 1956-ban a nyugati kommunista pártok többsége és igen sok nyugati baloldali, liberális értelmiségi a magyar forradalmárokat kárhóztatta, velük szemben pedig a szovjet bolsevikok védelmére kelt.

*Mutatis mutandis, most hasonló dolog történik: nyugati szocialista és liberális kollégáink közül sokan a volt kommunisták és álliberálisok pártját fogják az igazi rendszerváltoztatókkal, néhai **Antall József** követőivel, **Orbán Viktor** szabadságharcosaival szemben. Ez mutatkozik meg – egyebek mellett – a magyar médiatörvény vitája viszonylatában.*

*Hölgyeim és Uraim! Még véletlenül se tévesszék össze a múlt levitézlett bajnokait és örököseit, a **posztkommunistákat**, az igazi, **hiteles baloldaliakkal**. A kettő nem ugyanaz. – Annak idején **Albert Camus**-nek is rá kellett döbennie, hogy kik is valójában a szovjet sztálinisták, és a magyar szabadságharc oldalára állott.*

Strasbourg, 2011. január 19.

A januári plenárisról röviden 2011. január 17–20., Strasbourg

Az idei első strasbourgi plenáris ülés megnyitóján Jerzy Buzek, a Parlament elnöke a héten napirendre kerülő témák közül kiemelte Auschwitz felszabadulásának 66. és a véres litván vasárnap 20. évfordulóját, a fogyatékkal élőkről szóló ENSZ – egyezményt, valamint a kínai ügyvéd, Gao Zhisheng eltűnését. Az elnök beszédében kitért a fehéroroszországi helyzetre és a Tunéziáról szóló vitára.

Magyarország átvette az Európai Unió sörös elnökségét Belgiumtól

A parlamenti képviselők az Európai Tanács jelenlegi és korábbi elnökségének miniszterelnökeivel vitáznak. Orbán Viktor a magyar elnökség prioritásait szerdán mutatta be, Yves Leterme kedden foglalta össze a belga elnökség eredményeit. Herman Van Rompuy, az Európai Tanács elnöke a decemberi EU-csúcsról tartott áttekintőt.

Szavazás a betegek külföldi gyógykezeléshez való jogairól

A Parlament és a Tanács karácsony előtt egyértelműbb szabályokban állapodott meg a határokon átnyúló egészségügyi ellátásra vonatkozóan. A képviselők szerdán szavaztak arról

a jogszabálytervezetről, mely az engedélyezést és visszatérítést érintő kulcsfontosságú pontokat tartalmazza.

Az EU szankciókat vezethet be Fehéroroszország ellen

A Parlament a fehéroroszországi ellenzéki vezetők letartóztatásáról és a tüntetők elleni rendőri túlkapásokról tartott vitát. A szavazásra kerülő állásfoglalás alapján az EU a vízumkiadás megtagadásával, valamint a pénzeszközök befagyasztásával szankciókat szabhat ki a választási csalással vádolt fehéroroszországi elnök, Alexander Lukashenko és a többi kormányzati vezető ellen.

Új jogi keret az EU és Szerbia közötti kapcsolatokban

Az EP-képviselők szerdán az EU és Szerbia közötti stabilizációs és társulási megállapodás elfogadásáról vitáztak. A megállapodás hatályba lépéséhez a Parlament jóváhagyása és a tagállamok megerősítése szükséges.

Nemzetközi örökbefogadás az EU-ban

A kiskorúak érdekeinek védelmében a szülőknek joguk van más európai tagállamból gyermeket örökbe fogadni, vélik a parlamenti képviselők. Hétfőn az unión belüli nemzetközi

örökbefogadáshoz való jog biztosítására kérték fel a Bizottságot, ezáltal az elhagyott gyermekek nem kényszerülnének árvaházakba. Az állásfoglalásról szerdán szavazott a Parlament.

Litvánia: kétes törvénytervezet a melegek jogairól

A képviselők a Bizottságot a litván törvénytervezettel kapcsolatos lépéseiről kérdezték. Szerintük a litván törvényt módosítás jelentősen korlátozná a szólásszabadságot és a szabad véleménynyilvánítás jogát, a leszbikusok, melegek, biszexuálisok és transzneműek jogainak nyilvános támogatását, vagy a nemi alapon történő és a szexuális irányultság miatti hátrányos megkülönböztetés elleni fellépést.

Haiti egy évvel a földrengés után

Kedden este a parlamenti képviselők a 2010. január 12-i haiti földrengést követő uniós újjáépítési erőfeszítésekről tárgyaltak. A földrengésnek számos borzasztó következménye volt: Tomas hurrikán, kolerajárvány, feszült kimenetelű elnökválasztás, valamint törékeny állami intézmények.

www.europarl.europa.eu

Tőkés László januári eseménynaptára

Január 1.

- Budapest, Papp László Sportaréna
Újévi koncert Mága Zoltán hegedűművész és művészvendégei előadásában

Január 3.

- Nagyvárad, Demokrácia Központ
Sajtóértekezlet a magyar állampolgárságról

Január 6.

- Nagyvárad, EP-Iroda
EMNT és EP év eleji munkaülése

Január 8.

- Nagyvárad, Egyházkerületi Székház Díszterme
Európai Parlament Képviselőjének újévköszöntő fogadása

Január 10–13.

- Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Január 14. Nagyvárad

- Partiumi Keresztény Egyetem
Sic itur ad astra – Emlékkonferencia Toró Tibor akadémikus tiszteletére

Toró Tibor professzor, atomfizikus, a Magyar Tudományos Akadémia külső tagja, a Partiumi Keresztény Egyetem barátja és támogatója, múlt év októberében távozott el közülünk.

- EMNT-Sajtóértekezlet az erdélyi demokráciaközpontok működéséről, Répás Zsuzsanna helyettes államtitkár és Ulicsák Szilárd alapítványi elnök társaságában

Január 16.

- Almásmálom
Máthé Dávid helybéli kántor temetése.
Igehirdetés

Január 17–20.

- Strasbourg
Európai parlamenti munkahét. Plenáris ülés

Január 22.

- Nagyvárad
Találkozás Eckstein-Kovács Péter RMDSZ-elnökjelölttel

Január 23.

- Nagyvárad-Olaszi
Évkezdő ökumenikus imaheti záróistentisztelet.
Igehirdetés

Január 24.

- Debrecen
Találkozó Kósa Lajos polgármesterrel.
Sajtóértekezlet a határon túli magyarok honosításáról

Január 24–27.

- Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

Január 25.

- Brüsszel
Holokauszt Emléknep

Január 27.

- Budapest. Kévé-Galéria
Házsongárdi könyvbemutató

Január 28. Nagyvárad

- Közérdekű per tárgyalása (Ghimpele de Bihor)

Tőkés László EP-képviselő, volt temesvári lelkipásztor tavaly pert indított az ügynökmúltjáról elhíresült **Dan Voiculescu** ex-konzervatív párti elnök médiaérdekeltségi körébe tartozó bukaresti „Rețeaua de Săptămânale Locale”, valamint az ennek kötetelékébe tartozó „**Ghimpele de Bihor**” főszerkesztője, **Florin Budea** ellen, a váradi hetilap múlt év januári lapszámában megjelent, „Tőkés, a Szekuritáté alkalmazottja” című rágalmozó cikk miatt.

- Találkozás Olosz Gergely RMDSZ-elnökjelölttel

Január 29.

- Nagyvárad
IV. Partiumi Sportbál

A Partium FC immár negyedik alkalommal rendezte meg hagyományos jótékonyági sportbálját, neves sportemberek részvételével. A rendezvény fő célja az adománygyűjtés a Partiumi Keresztény Egyetem égisze alatt működő focicsapat fenntartására. Az idei bál fővédnökei **Czene Attila** olimpiai bajnok, a magyar kormány sportért felelős államtitkára, valamint **Deutsch Tamás** EP-képviselő, egykori sportminiszter voltak. A házigazda szerepét **Tőkés László** EP-alelnök, a Partiumi Keresztény Egyetem elnöke töltötte be.

Január 30.

- Nagyvárad
„Királyi nemből méltóság” – karácsonyi táncjáték bemutatója, melynek EP-irodánk egyik főtámogatója volt

Január 31.

- Kolozsvár
Sajtóértekezlet Wetzel Tamás miniszteri biztossal, a határon túli magyarok újrakonosítása tárgyában
- Brüsszel
Európai parlamenti munkahét

A belorusziai helyzet európai megítéléséről

2011. január 12-én mind az Európai Néppárti Politikai Csoport, mind az Európai Parlament Külügyi Bizottságának ülésén rendkívüli napirendi kérdésként szerepelt a 2010. december 19-i elnökválasztás nyomán kialakult fehéroroszországi helyzet megvitatása. Az EP nevezett fórumainak meghívottjaiként – többek között – olyan neves ellenzéki politikusok nyújtottak tájékoztatást hazájuk társadalmi, politikai helyzetéről, mint **Aliaksandr Milinkevich**, a Beloruszai Szabadság-Mozgalom elnöke, valamint **Andrei Aliakszandrjan**, a Beloruszai Újságírók Szövetségének al-elnöke, akiket a demokrácia melletti kiállásuk és polgárjogi küzdelmük elismeréseképpen – egyébként – már az előző évek során **Szaharov-díjjal** tüntetett ki az Európai Parlament.

Amint az köztudott, a heves tüntetések, illetve brutális hatósági fellépés által kísért decemberi választás rendjén újválasztatott **Alexander Lukasenko** fehérorosz elnököt Európa „utolsó diktátoraként” tartják számon, aki a volt Szovjetunióból kivált országában tulajdonképpen az egykori kommunista viszonyokat élte tovább, annak ellenére, hogy ezzel együtt Fehéroroszország európai uniós irányultságát képviseli a **Kelet-Európai Partnerség** tagországi sorában.

A tavalyi **elnökválasztás** demokrácia-idegen és botrányos kimenetele, Lukasenko elnök kierőszakolt újráválasztásának, valamint a demokratikus ellenzék erőszakos elnyomatásá-

nak körülményei végképp a poszt-kommunista rezsim ellen hangolták az Uniót. A belorusz ellenzékiek **drámai képet** festettek a tavalyi békés tüntetések letöréséről, a KGB-re emlékeztető karhatalmi beavatkozásról, szának őrizetbe vételéről és mintegy harminc ellenzéki politikus – köztük hét (!) államelnökjelölt – fogva tartásáról, továbbá a civil szférát és a szabad sajtót sújtó tilalmakról, az ellenzéki értelmiségiek és az egyetemi ifjúság meghurcolásáról.

A kialakult helyzetre való tekintettel az Európai Parlament és az Unió vezetői és mértékadó politikusai egyemberként sorakoztak fel és foglaltak állást a fehéroroszországi elnöki diktatúrával szemben – köztük **Jerzy Buzek** EP-elnök, **Joseph Daul** néppárti frakcióvezető, **Elmar Brok** EP-külpolitikus, valamint **Stefan Füle**, az Unió bővítési és szomszéd-ságpolitikai biztosja. A néppárti frakcióülés, valamint a külügyi bizottság rendkívüli tanácskozásának kiadós vitáiban **általános egyetértés** alakult ki abban a tekintetben, hogy az Európai Uniónak és Parlamentjének a lehető leghatározottabban kell fellépnie a demokrácia, az emberi jogok, a belorusz civiltársadalom, a demokratikus ellenzék és a sajtószabadság védelmében. A felszólalók szigorú büntetőintézkedések bevezetését, a politikai nyomásgyakorlás fokozását, kiváltképpen pedig a letartóztatott ellenzékiek azonnali kiszabadítását sürgették. Többen **Catherine Ashton** külügyi főkép-

viselő magatartását bírálták, és az eddiginél határozottabb fellépését szorgalmazták. A szintén jelen lévő **Emanuelis Zingeris**, a Litván Parlament Külügyi Bizottságának elnöke az elnökválasztás megismételtetését tartotta szükségesnek. Elmar Brok Fehéroroszország Keleti Partnerségbeli tagságának a felfüggesztését helyezte kilátásba.

Hozzászólásaiban **Tőkés László** erdélyi képviselő a Ceaușescu-diktatúrával állította párhuzamba Lukasenko uralmát. A Fehéroroszország iránt tanúsított **szolidaritást** hangsúlyozva, a Keleti Partnerség országai ügyében felelős alelnökként jó szolgálatait ajánlotta fel a jelen lévő belorusz ellenzéki vezetőknek. A külügyi bizottság ülésén arra mutatott rá, hogy Lukasenko nem csupán egy a többi diktátor között, hanem a megbukott **kommunista diktatúra**, a kelet-közép-európai **posztkommunista rezsim**ek megtestesítője. Az Európai Unió – sajnálatos módon – túlzott engedékenységet tanúsít a volt kommunista rendszerekkel szemben, és rendre a gazdasági érdekeket helyezi az emberi jogok elébe, ami hosszú távon megbosszulja magát – mondotta Tőkés László, a következetes kommunizmus-ellenes küzdelem **stratégiai követelményét** ajánlva parlamenti képviselőtársai figyelmébe. Európai képviselőnk ennek kapcsán külön is kitért az **Európai Bizottság** elutasító válaszára öt volt kommunista ország – köztük Magyarország és Románia – azon indítványával kapcsolatban, melyben azonos mérce alkalmazását javasolták mindkét totalitárius rendszer – vagyis a náciizmus és a kommunizmus – által elkövetett tömeggyilkosságok tagadásával szemben. Stefan Füle európai biztos a külügyi bizottság tanácskozásán konkrét és gyakorlati lépések és intézkedések foganatosítását jelentette be az Unió „kormányának” részéről. Jerzy Buzek elnök zárszavában a fehéroroszországi elnökválasztás igazi – erkölcsi – győzteseiként méltatta a meghívott belorusz vendégeket, valamint a bebörtönzött ellenzéki szabadságharcosokat.

Milinkevich, a Beloruszai Szabadság-Mozgalom elnöke

Brüsszel, 2011. január 13.

Megsokasodtak az erőszakos cselekmények Egyiptomban

Tavaly karácsonykor az egész ünneplő világ megdöbbenéssel szerzett tudomást arról az egyiptomi terrorcselekményről, melyet egy **alexandriai** kopt templom hívei ellen követtek el. Az **Al-Kaidának** tulajdonított bombatámadásnak több mint húszan estek áldozatul, a sebesültek száma pedig mintegy hetven.

Az **Egyiptomban** és más iszlám országokban megsokasodott erőszakos cselekmények arra készítették az Európai Parlamentet, hogy ismételten napirendjére tűzze a világszerte szaporodó és erősödő **keresztényüldözések** kérdését. Tegnap délután a Parlament plenáris ülésén került sor az ügy **vitájára**, este pedig a strasbourgi Székház belső udvarán rendeztek gyertyagyújtással egybekötött **megemlékezést** az egyiptomi keresztényeket sújtó merénylet ártatlan áldozatairól. A kegyeleti rendezvényt **Jerzy Buzek** elnök nyitotta meg, határozottan kiállva az üldözött keresztények védelmében, az emberi jogok és a vallásszabadság tiszteletben tartása mellett. **Tőkés László** erdélyi képviselő, az EP egyházi és vallási ügyekkel megbízott alelnöke szintén gyertyát gyújtott a világ egyik legősibb keresztény egyháza, az Egyiptom őslakóinak számító koptok iránti közösségvállalás és együttérzés jeleképpen.

A rendkívüli érdeklődés övezte parlamenti vita rendjén **Európa** elhomályosult keresztény identitása látszott feléledni és mozgósulni. A nagyszámú hozzászóló többsége kemény önkritikát és bírálatot fogalmazott meg az Uniónak a keresztényüldözésekkel és – általában – a vallásszabadsággal kapcsolatos politikája iránt, azt sürgetve egyben, hogy az Európai Külügyi Szolgálat, illetve **Catherine Ashton** külügyi főképviseleő határozottabban és az eddiginél hatékonyabban lépjen fel az üldözött keresztények védelmében, valamint azon, többségükben muzulmán országokkal szemben, melyek a keresztények hátrányos megkülönböztetésének teret engednek, illetve üldözésüket egyenesen bátorítják, vagy abban tevőlegesen részt is vesznek. A felszólalók különösképpen Egyiptom, **Irak**, **Irán**, **Pakisztán** és **India** üldözöttjeinek

Napirendre tűzték az iszlám országokban kialakult helyzetet

keltek védelmére. Amint a vonatkozó statisztikákból kitűnik, a világ vallási üldözöttjeinek mintegy 75%-át a keresztények teszik ki, akik 50 állam területén szenvednek üldöztetést.

Tőkés László felszólalásában a Ceaușescu-korabeli romániai vallási elnyomással kapcsolatos személyes tapasztalatait is felidézve, testvéri szolidaritását fejezte ki az üldözöttek iránt. Legutóbbi isztambuli látogatásáról szólva, a **törökországi** görög és örmény keresztények millióinak a módszeres kiirtásáról és elűzéséről emlékezett meg. Többekkel egybehangzóan azt kifogásolta, hogy míg Európa az ún. harmadik országokból származó muszlimokat messzemenően befogadja, ezzel ellentétben viszont az illető országokban valóságos „szent háború” folyik hitsorsosaink ellen. Az EP erdélyi alelnöke nagyra értékelte, hogy **Orbán Viktor** miniszterelnök a soros Európai Elnökség prioritásai között sorolta fel az üldözött keresztények megvédelmezését. Az EP Emberi Jogi Bizottságának (DROI) koordinátoraként Tőkés László az ügynek

a bizottság napirendjére tűzését helyezte kilátásba, továbbá arra kérte Catherine Ashton asszonyt, hogy az európai külügyminiszterek január végi csúcserkeztetén kiemelten foglalkozzanak a kérdéssel, és a Külügyi Szolgálat vegye fel **külpolitikai prioritásai** közé a keresztények védelmét.

A vitát összegző záróbeszédében a külügyi főképviseleő határozott fellépést és konkrét intézkedéseket ígért a keresztényüldözések vonatkozásában. Tavaly karácsonyi bethlehemi látogatásával is ennek a szándékának adott jelképes kifejezést – mondotta Ashton asszony.

Az Európai Néppárti Frakció nevében, **Elmar Brok** és **Mario Mauro** képviselők által kezdeményezett és szinte valamennyi politikai csoport által támogatott, a keresztények üldözésével kapcsolatos **határozatot** ma délelőtt elsöprő többséggel fogadta el az Európai Parlament.

Strasbourg, 2011. január 20.

Tőkés László levele Viviane Reding alelnök, a jogérvényesülésért, alapvető jogokért és uniós polgárságért felelős biztos részére

Tisztelt Biztos Asszony!

Ezúton szeretném felhívni szíves figyelmét az alapvető jogok Romániában történő botrányos megsértésére.

Az romániai kommunista rezsim 2.140 ingatlant kobzott el jogellenes módon a négy magyar történelmi egyháztól (római katolikus, református, evangélikus és unitárius).

A rendszerváltás óta a nemzetközi közösség több rendbéli, világos figyelmeztetésben részesítette a román államot, hogy kötelessége ezen – emberi alapjogokat sértő – helyzetet orvosolni. A

90-es években nem történt előrelépés ezen a téren annak ellenére, hogy az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének 176/1993. számú Ajánlása, valamint 1123/1997. számú Határozata Románia kötelességévé tette az egyházi vagyonoknak a *restitutio in integrum* elve alapján való maradéktalan visszaszolgáltatását. A román parlament 2002-ben megalkotta ugyan az 501-es törvényt, amely a kommunizmus idején elkobzott egyházi

ingatlanok visszaszolgáltatásáról rendelkezik, a tényleges restitúció azonban túlságosan lassan halad, számos esetben pedig továbbra is akadályozzák a visszaítelt ingatlan tényleges birtokbavételét.

2005. május 23-án az Egyesült Államok Képviselőháza egyhangúlag elfogadott határozatban sürgette a romániai kisebbségi egyházak ingatlanainak visszaszolgáltatását. Egy évvel Románia Európai Unió csatlakozása előtt az Európai Parlament is hangsúlyozta annak szükségességét, hogy „felgyorsítsák az ingatlanok visszaszolgáltatására vonatkozó

törvény gyakorlatba ültetését” (az Európai Parlament 2005. december 15-i, Romániáról szóló határozatának 21. cikkelye). Az Európai Parlament idézett határozata világosan rámutatott a romániai jogrendszer – ezen a téren is megmutatkozó – legszembeszökőbb hiányosságaira: Romániában csak hosszas késedelemmel, vagy éppenséggel egyáltalán nem ültetik gyakorlatba azokat a törvényeket, amelyeket az Európai Unió vagy az Egyesült Államok nyomására hoztak meg. Ekképpen adódhat az, hogy a különböző kormányrendeletek, két érvényes törvény (501/2002

és 247/2005) és azok számtalan végrehajtási határideje ellenére az erdélyi magyar történelmi egyházak jogos tulajdonaiknak csupán felét vehették birtokba 2010 decemberéig.

A legújabb, megdöbbentő fejlemény ezen a téren az, hogy a Nemzeti Korrupció-ellenes Igazgatóság (DNA) főügyész e

eljárást indított a romániai egyházi javak visszaszolgáltatására felállított Különleges Restitúciós Bizottság tagjai ellen, mivel visszaszolgáltatták a sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Kollégiumot jogos tulajdonosának, az Erdélyi Református Egyházkerületnek.

A főügyész 2010. decemberi közleménye szerint irodája „korrupció alapos gyanújával” indított eljárást Markó Attila kisebbségügyi államtitkár, Marosán Tamás az Erdélyi Református Egyházkerület volt jogtanácsosa, valamint Clim Silviu, az Igazságügyi Minisztérium volt tanácsadója ellen.

„... A román hatóságoknak ez a szégyenletes eljárása teljes séggel ellentmond az EU Alapvető Jogok Chartája szellemének, és kifejezetten sérti annak vallási szabadságra vonatkozó 10. cikkelyét, az oktatáshoz való jogra vonatkozó 14. cikkelyét, és a tulajdonhoz való jogra vonatkozó 17. cikkelyét ...”

A három bizottsági tagot azzal vádolják, hogy 1,3 milliárd eurós pénzügyi kárt okoztak a román államnak azzal, hogy visszaszolgáltatták a Székely Mikó Kollégiumot jogos tulajdonosának. Következésképpen a Nemzeti Korrupció-ellenes Igazgatóság zárolta nevezettek vagyonát. A koholt vád döbbenetes: közérdek rovására történő hivatali hatalommal való visszaélés.

2002 áprilisában a Közigazgatási Minisztérium kijelentette, hogy a Székely Mikó Kollégiumot nem lehet visszaszolgáltatni a Református Egyháznak, de 2002 májusában olyan bírósági döntés született, melynek alapján a bizottság visszaszolgáltatta az oktatási intézményt a Református Egyháznak.

A visszaszolgáltató egyházi ingatlanban jelenleg két oktatási intézmény működik: a Székely Mikó Kollégium és a Református Kollégium. A sepsiszentgyörgyi helyi önkormányzat nem vesz részt a pereskedésben, bár a tárgyalásra a sepsiszentgyörgyi bíróságon kerül sor.

Ez a per veszélyes jogi precedenst teremthet, amely további, már jogosan visszaszolgáltató egyházi tulajdonok „újraállamosításához” vezethet. A romániai magyar egyházak soha nem követeltek semmi olyat, ami nem volt eredetileg tulajdonukban.

Az egyházi tulajdon 2002-es törvényi visszaszolgáltatását nem lehet utólag törvénytelennek nyilvánítani. Semmilyen jogi alapja nincs a volt egyházi tulajdonok „újraállamosításának”. Következésképpen a román hatóságok ezen újabb „jogi játszma” csak megerősíti a „korrupt Románia” nemzetközi imázsát, a küszöbön álló per pedig óhatatlanul a nemzetközi közösség szégyenpadjára ülteti Romániát és az Európai Uniót.

Ebben az esetben a magyar kisebbség alkotmányos jogait és alapvető emberi jogait sértik meg. Lelkiismeretes munkájuk „elismerése” a Különleges Restitúciós Bizottság tagjai is nagy árat fizetnek: jogi úton zaklatják őket. Erkölcsi meghurcoltatásuk pedig „elrettető példa” lesz mindazok számára, akik

▶ Romániában részt vállalnak az egyházi tulajdonok visszaszolgáltatásában.

A román hatóságoknak ez a szégyenletes eljárása teljességgel elentmond az **EU Alapvető Jogok Chartája** szellemének, és kifejezetten sérti annak vallási szabadságra vonatkozó 10. cikkelyét, az oktatáshoz való jogra vonatkozó 14. cikkelyét, és a tulajdonhoz való jogra vonatkozó 17. cikkelyét.

Tisztelt Biztos Asszony!

Önhöz, mint az Unióban immár kötelező érvénnyel bíró Alapvető Jogok Chartájának legfőbb őrállójához fordulok, mivel magam is elkötelezetten védelmezem a közös európai érdeket, és minden erőmmel azon vagyok, hogy az igazságra és az alapvető jogokra alapozott Európát építsünk, melyben az európai uniós polgárság többet jelent egy elvont fogalomnál.

Tisztelettel kérem, hogy **kövesse nyomon a Székely Mikó Kollégium** ügyét és **gyakorlati intézkedéseket keresve** vegye védelmébe a romániai magyar nemzeti közösséghez és kisebbségi egyházak kebelébe tartozó európai uniós polgárok jogait.

Tisztelettel küldöm üdvözlémet:
Brüsszel, 2011. január 19.

Tőkés László

Reding uniós biztos válasza a Székely Mikó Kollégium ügyében

Amint arról beszámoltunk, **Tőkés László** EP-alelnök levélben fordult **Viviane Reding** jogérvényesülésért felelős uniós biztoshoz a **Székely Mikó Kollégium**, valamint a romániai Országos Restitúciós Bizottság azon három tagjának ügyében, akik ellen a Nemzeti Korrupció-ellenes Igazgatóság (DNA) eljárást indított amiatt, hogy – állítása szerint – a nevezett sepsiszentgyörgyi Kollégiumot jogsértő módon szolgáltatták volna vissza az Erdélyi Református Egyháznak.

Reding biztosasszony március végi válaszlevelében „udvariasan” megköszönte panaszt tévő képviselőnknek, hogy felhívta a Bizottság figyelmét az általa tapasztalt jogi eljárási hiányosságokra és visszaélésekre. Válasza azonban nem kecsegtet európai uniós szintű közbenjárással az ügy megoldása érdekében, hiszen válaszában mindössze annak megállapítására szorítkozik, hogy az Európai Unió alaptörvényei értelmében a restitúciós ügyek **nem tartoznak az Európai Bizottság hatáskörébe**. Felvilágosítása szerint az Unió csak abban az esetben élhetne jogorvoslási felszólítással egy tagállam irányában, amennyiben az adott ország egy uniós szintű törvény alkalmazása során követ el kihágásokat vagy sérti meg az Emberi Jogok Európai Chartáját.

Az **ingatlan-visszaszolgáltatás**ra vonatkozó törvénykezés és ennek gyakorlatba ültetése, a szubszidiaritás elvének megfelelően, tagállami hatáskörbe tartozik. Ennek következtében Románia – és valamennyi tagállam – szuverén döntése az, hogy milyen módon jár el az európai uniós csatlakozása előtt eltulajdonított ingatlanok visszaszolgáltatásának ügyében – mutatott rá Reding asszony.

Tőkés Lászlónak a romániai jogállamisággal kapcsolatosan kifejezett aggodalmaira vonatkozóan az európai biztos válasza valamivel biztatóbb hangot üt meg. Azt emeli ki, hogy a Bizottság számára ismeretes az a tény, miszerint Romániának folytatnia kell az igazságügyi reformot, hiszen 2006-ban vállalt kötelezettségei értelmében záros határidőn belül eredményeket kell felmutatnia a korrupció visszaszorításában, valamint az igazságügyi reform területén. Amint erre a Bizottság 2010. júliusi, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett Jelentése rávilágít, Románia tett ugyan előrelépéseket a 2009-es Országjelentésben felvázolt állapotokhoz és helyzethez képest, mindazonáltal vállalásainak teljesítésében még mindig jelentős hiányosságok észlelhetők.

A Bizottságnak továbbra is komoly fenntartásai vannak a romániai igazságügyi eljárások hatékonysága, az igazságszolgáltatási harmonizáció és az igazságszolgáltatás számonkérhetősége tekintetében. Éppen ezért, írja a Biztos, a Bizottság továbbra is megfigyelés alatt tartja és ellenőrizni fogja országunknak ebben a tekintetben kifejtett törekvéseit és eredményeit.

Brüsszel, 2011. április 13.

Viviane Reding jogérvényesülésért felelős biztos

Megemlékezés a Holokausztról az EP-ben

A brüsszeli képvislettel rendelkező zsidó szervezetek és az Európai Parlament közös szervezésében 2011. február 25-én került sor arra a rendezvényre, mely az emberiség egyik legszörnyűbb tragédiájáról, a Holokausztról emlékeztek meg. Vallási ügyekkel megbízott alelnökként, **Jerzy Buzek** elnök felkérésére **Tőkés László** EP-alelnök volt a házigazdája a megemlékezésnek.

Alojz Peterle EP-képviselő, volt szlovén miniszterelnök köszöntője után az izraeli **Yad Vashem** Intézet által rendezett kiállítás megnyitójára következett „A tömeggyilkosság tervrajza” címmel.

Jerzy Buzek EP-elnök személyes hangvétellű beszédében azt hangsúlyozta, nem szabad feledni a történeteket, ez a biztosíték arra, hogy hasonló szörnyűség többé ne történjen meg. Kiemelte azok szerepét, akik életüket kockáztatva, különböző európai országokban, más-más eszközöket felhasználva, üldözött zsidókat bujtattak és mentettek meg. Az ő példájuk kötelez ma bennünket, hogy szolidaritást vállaljunk az egykori és mai üldözöttekkel.

A parlament elnökének beszéde után **Moshe Kantor**, az Európai

Zsidó Kongresszus elnöke tartott beszédet, majd **Yuli-Yoel Edelstein**, az izraeli kormány diaszpóráért és közéleti diplomáciáért felelős minisztere, aki maga is Holokauszt-túlélők fia. Emlékbeszédében azt emelte ki, hogy az auschwitzi haláltábor felszabadulásának napja mindenki számára elkötelezettséget kell, hogy jelentsen az élet védelmében.

Ronald S. Lauder, a Zsidó Világkongresszus elnöke az Európában növekvő antiszemitizmus veszélyére hívta fel a figyelmet, megköszönte ugyanakkor Jerzy Buzek, egykori lengyel miniszterelnöknek azt a segítséget, amelyet annak idején kormánya nyújtott a zsidóüldözések áldozatainak rehabilitációja, valamint történelmi kutatások, feltárások ügyében.

Ysrael Meir Lau, Izrael főrabija személyes indíttatású beszédében többek között a **II. János Pál** pápával történt találkozásait idézte fel. Elmondta ugyanakkor, hogy öt évvel ezelőtt jutottak egyezségekre a különböző szervezetek abban, hogy január 27-e, az Auschwitz-Birkenau-i haláltábor 1945-béli felszabadulásának napja a Holokauszt nemzetközi emléknapja legyen.

Záróbeszédében **Tőkés László** EP-alelnök, erdélyi keresztény egyházi vezetőként a Holokauszt drámai mélységű tragédiáját a magyarok, zsidók, románok, ukránok és a többi erdélyi nép közös gyászaként jellemezte. „Meggyőződésem, hogy a Holokauszt áldozataira ebben az értelemben és ebben a szellemben kell emlékezniük – a zsidó néppel együtt – a keresztényeknek is, a teremtett embervilág, az Isten-arcú emberiség egyetemes közösségében” – mondotta. Az Isten- és emberszeretet összekapcsolja az Ó- és az Újtestamentum követőit. Az egykori páratlan népiértés tettesei „Isten ellen lázadtak fel”. Erdélyi képviselőnk felidézte az általa nagyra becsült és szeretett néhai **Neumann Ernő** temesvári főrabbi emlékét, akivel nem csupán Isten közösségében, de a kommunizmus elleni harcban is kölcsönösen szolidaritást tudtak vállalni.

A hivatalos megemlékezést a jezsuitsági **Ra'anana Symphonette Orchestra** drámai erejű, magas színvonalú műsora zárta.

Brüsszel, 2011. január 26.

Tőkés László záróbeszéde a Holokauszt-megemlékezésen

Krisztus követőjeként és keresztény – református – egyházam képviselőjeként, a Holokauszt drámai mélységű emléknapján önkéntelenül is **Jézus** szenvedéstörténetének messze hangzó mementója kíván-

kozik az ajkamra, melyet „utolsó vacsoráján” tanítványainak mondott: „Ezt cselekedjétek, valamennyiszor isszátok – ezt a bort –, és eszitek – ezt a kenyeret – az én emlékezetemre” (1. Kor. 11,24-25). A páska-barány

vallástörténeti mélységéből hangzó ige korokat és vallásokat meghaladó egyetemességgel helyezi a szívünkre és köti a lelkünkre az ártatlanul szenvedő emberről való **megemlékezés**, valamint a vele való **együttérzés** szent kötelességét. A „választott nép” fiának **Mel Gibson** világhírű filmje által oly szívszaggató érzékletességgel megjelenített pokoljárása kötelező érvennyel rója reánk, hogy soha ne feledjük azok szenvedését, akikért – hitünk szerint – maga a világ Megváltója is életét áldozta.

Meggyőződésem, hogy a Holokauszt áldozataira ebben az értelemben és ebben a szellemben kell emlékezniük – a zsidó néppel együtt – a keresztényeknek is, a teremtett embervilág, az Isten-arcú emberiség egyetemes közösségében.

Elie Wiesel szülőföldjéről származom. Szülővárosa, **Máramarosz-**

Az emberiség legszörnyűbb tragédiájáról emlékeztek meg

► **sziget** az én volt püspökségem területén helyezkedik el. Az ott élő magyarok, zsidók, románok és ukránok közös gyászának is érzem ezt a napot. A galádul kipusztított – volt – honfitársaim iránti részvétemben osztoznak azok, a pusztulóban lévő, kisebbségi magyarok is, akik sorsuknál fogva különösképpen érzékenyek az elnyomottak és üldözöttek szenvedései iránt.

A magam és az ő nevükben, és valamennyi, a zsidó nép kimondhatatlan vesztésében és fájdalmában osztozó testvérem nevében, hadd szóljak Önökhöz/Hozzátok nagy magyar költőnk, **Illyés Gyula** önvádtól terhes és föltétlen közösségvállalásról tanúskodó versének soraival:

„Meg vagyok én is jelölve. A bélyeg,
amit viseltek melletteken,
ahányszor látom, forró foltot éget
a homlokomra: az én szégyenem!
Mindenkié, csak épp nem a tiétek!”

Hatvanhat éves a fájdalom és a könny – és a megmagyarázhatatlan és megválaszolhatatlan kérdés: **Hogyan történhetett?** A XX. században, az eladdig előzmény nélküli emberi fejlődés korszakában, hogyan kerülhetett sor annyi borzalomra, erőszakos kitelepítésekre és deportációkra, esztelen öldöklésekre és népirtásokra – a kirekesztés „seoljába” taszító holokausztra?!

A holokauszt „**teljes tűzáldozatot**” jelent az ókori áldozati szokások rendjében. Ezzel a kifejezéssel jelöljük a nemzeti-szocialista hitleri Németország és cinkosai eszeveszett kísérletét az európai zsidóság teljes kiirtására, melyre szinte nincs magyarázat. Nem voltak perek, ítélet sem volt, hanem csak öldöklés. Ami akkor történt – mintegy hatmillió ártatlan áldozat meggyilkolása –, nem tekinthető másnak, mint az elkövetők Isten elleni lázadásának.

Isten előtti lelkiismerettel valljuk, hogy az ember felelős cselekedeteiért Ő előtte, mint bíró előtt. Csak egy Isten megtagadó, ördögtől megszállott, gyűlölködő elme mondhatta azt, amit – mintegy halálos ítéletként – maga **Adolf Hitler** mondott: „A lelkiismeret zsidó találmány. Nincs hely két kiválasztott nép számára.”

Isten viszont nem vetette el, és nem engedte elveszni az Ő népét. „Ha a gyökér szent, az ágak is szentek” – írja **Pál** apostol (Rm. 11,16). Isten bizonyossága maguk a zsidók – mondta egyszer egyik zsidó barátom, **Nagy Frigyes** anekdotikus történetét idézve. A császár ugyanis egyszer azt a kérdést tette fel orvosának, hogy milyen bizonyítékot tud felhozni Isten létezésére mellett. A válasz ekképpen hangzott: „Fenség, a zsidók a bizonyíték. Mert ebben a népben mind a mai napig él Isten kinyilatkoztatásának rendkívülisége.”

Akárhogyan is legyen, a **keresztényeknek**, mint egyazon „gyökérről” fakadó „ágnak”, akik szintén Isten „választottainak” tartják magukat, ha következetesen akarnak maradni, ennek a gondolatnak a jegyében kell

vállalniuk a közösséget **Jáhvé** ószövetségi „választott népével”. Kimagasló protestáns teológusunk, **Karl Barth** a múlt században igencsak találóan fogalmazta meg, hogy: nagy hiba volna, hogyha az Ó- és Újtestamentum Istene egymással „vitába keveredne”; hiszen ha más utakon, módokon és más felfogásban is, de ugyanazt az **Istent** szolgáljuk mindannyian; és két központi vallásos eszménk is összekapcsol bennünket: az Isten- és az ember-szeretet.

A páratlan genocídium egykori tettesei, akik Isten ellen lázadtak fel, és – ki tudja, hányadszor immár – Krisztust magát feszítették keresztre: ez ellen az Isten- és emberszeretet ellen követtek el becstelen merényletet; magára Istenre emeltek kezét, és kaini indulattal saját embertestvéreikre támadtak.

A jeruzsálemi Eichmann-perben **Gideon Hausner**, a per fővádlója ekképpen kezdte beszédét: „A hatmillió áldozat nem tud felállni, hogy ujjal mutasson, és kiáltás: vádollar! Hamvaik szétszóródtak Auschwitz lankáin és Treblinka mezein, lemosódtak Lengyelország erdeiben, sírjaik szanaszét domborodnak Európa szélében-hosszában. Vérük kiált, de hangjuk nem hallatszik.” – Ma az ő „néma kiáltásuk” nyer hangot és ölt formát megemlékezésünkben, és mond végérvényes és jogerős ítéletet a gyilkosok felett.

Mi, akik emlékezünk, velük együtt és helyettük is: vádolunk, és igazságos ítéletet mondunk. Tesszük ezt nem csupán a zsidók, hanem a kereszténység, a hit, az emberség, a szeretet – és a közülük vétetett Jézus nevében.

„Ne tedd mással, amit nem akarsz, hogy veled tegyenek” – tanítja a zsidó bölcsélet. Jézus minden bizonyal kora gyermekkorából hozta, és tanította ugyanezt: „Amit azért akartok, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük, mert ez a törvény és a próféták” – mondja a **Hegyi beszédben** (Mt. 7,12). – Ez az az egy töről fakadó két parancs, amely sokféleségünk egységében **üzeni** számunkra, egy megbékélő és újuló Európában, hogy együtt legyünk fájdalomban és örömben, és együttes erővel tegyünk azért, hogy eredete, faja, nyelve és vallása miatt soha többé, senkinek, egyetlen nép fiának se essen baja, és ne csorbuljon emberi méltósága.

Tőkés László

Gyertyák égtek a Holokauszt áldozatainak emlékére

Terítéken az ujgurok helyzete

Tőkés László EP-alelnök **Rebiya Kadeer** polgárjogi harcost, az **Ujgurok Világkongresszusának** elnökét, valamint ennek EU-különbizottját, **Mehmet Tohtit** látta vendégül brüsszeli irodájában, 2011. január 26-án.

A Kína északnyugati részén, **Hszincsián** tartományban élő ujgurokat képviselő vezetők a **Képviselő Nélküli Népek és Nemzetek Egyesületének (Unrepresented Nations and People Organization/ UNPO)** közbenjárásával látogattak az Európai Parlamentbe, hogy tájékoztatást nyújtsanak az Ujguriában – Kelet-Turkmenisztánban – élő népük mostoha sorsáról, és ahhoz kérjenek segítséget, hogy az EP és az EU nagyobb hatást gyakoroljanak a kínai hatóságokra.

Előzményként fontos megemlénkünk, hogy 2009. szeptember 1-jén az EP Emberi Jogi Bizottsága (**DROI**) – szintén az UNPO közbenjárásával – fogadta Kadeer asszonyt a 2009. július 5-i **urumcsi**, közel kétszáz halálos áldozatot követelő utcai tüntetések és az ezeket sújtó karhatalmi erőszak nyomán, a véres események feltárásához, valamint a letartóztatottak kiszabadításához kérve segítséget. Akkor erdélyi képviselőnk külön is fogadta az ujgurok jeles szószólóját.

Ezt követően, **Tőkés László, Winkler Gyula és Sógor Csaba** EP-képviselők erdélyi küldöttségének kezdeményezésére, az Európai Parlament 2009. novemberi plenáris ülésén, sürgősségi eljárásban tárgyalta kilenc, Hszincsiang-Ujgurtartománybeli **ujgur** áldozat 2009 novemberében történt **kivégzését**, ami egyébként világszerte nagy közfelháborodást váltott ki.

A **halálbüntetés** csupán egyike a kínai kommunista rezsim azon erőszakos eszközeinek, melyeknek kitűzött célja a mintegy 15–20 milliós lélekszámú ujgur nemzeti közösség beolvasztása, emberi, nyelvi és vallási jogaitól való teljes megfosztása, hangoztatta Kadeer asszony az azóta sem szünetelő kivégzések vonatkozásában. Mély megdöbbenését fejezte ki amiatt, hogy a kínai főügyési hivatal által nemrég közölt jelentés szerint az urumcsi vérengzéseken letartóztatottak közül

Az Ujguriában – Kelet-Turkmenisztánban – élő népet a kínai hatóság nyomja el.

azóta további 34 ujgurt végeztek ki, köztük két egyetemistát. Ezért arra kérte az EP alelnökét, illetve az Európai Parlamentet, lépjenek fel a halálbüntetés eltörlése, valamint a fiatalok esetében az életkorra tekintettel lévő arányossági elv alkalmazása érdekében, Kínában. Rebiya Kadeer félelmei és kívánsága különleges mélységet nyernek azáltal, hogy két saját fia is kínai börtönök foglya.

Továbbá Kadeer asszony a Hszincsiang-Ujgur Autonóm Terület nyugati részében fekvő, kétezer éves kultúrát és több vallás – köztük a buddhizmus, a kereszténység, a manicheizmus és az iszlám – emlékeit őrző **Kashgar** városát fenyegető veszélyről is beszámolt, a kínai állam ugyanis az ősi ujgur szellemi központ épített örökségének módszeres megsemmisítésén fáradozik, ráadásul pedig tovább folytatja a mesterséges lakosságcserét, kínaiakat telepítve Ujguriába, és az őslakosok gyermekeit költöztetve a szomszédos tartományokba.

Erdélyi képviselőnk szolidaritását fejezte ki az ujgur nép és egyben Kashgar városa iránt, és javasolta,

hogy az UNPO-val együttesen kezdeményezzék az UNESCO-nál Kashgar városának **világörökségi rangra** emelését. Ugyanakkor rámutatott, hogy Kashgar ellen folytatott **kulturális genocídium** a kommunista rezsim jellegzetes módszerének számít. Ceaușescu Romániája hasonló eszközökkel az emberi és kisebbségi jogok teljes semmibevételével törekedett a kisebbségi magyar közösséget eltírására, a **falurombolás** ördögi terve által.

Tőkés László végezetre azon meggyőződésének adott hangot, hogy az ujgurok ügyét a tibeti kérdéssel együtt kell a világ előtt képviselni, továbbá megígérte, hogy a DROI-bizottságban, valamint az EP Elnökségében fogja felvetni az ujgurok fájdalmas helyzetét, hathatós fellépésre kérve **Jerzy Buzek** parlamenti, valamint **Heidi Hautala** bizottsági elnököket.

Brüsszel, 2011. január 26.

A romák integrációjának európai uniós stratégiája

Január 25-én Brüsszelben az Európai Parlament Kulturális és Oktatási Bizottsága (CULT) az „**Európai szakképzési együttműködés az Európa 2020 stratégia támogatására**” című jelentésről a **Maria Badia i Cutchet** spanyol szociáldemokrata képviselőasszony által készített véleményről szavazott. Szintén a szavazás napirendjén szerepelt „**A romák integrációjának európai uniós stratégiája**” bizottsági jelentéséről készült vélemény, amelynek szerzője **Hannu Takkula** finn liberális képviselő volt. A CULT bizottság tagjainak módosító javaslatai nyomán elkészült a vélemények végső változata.

Tőkés László erdélyi képviselő, EP-alelnök a szakoktatásra vonatkozó jelentéshez négy módosító javaslatot nyújtott be, melyek a szakképzés területén érdekelt felek aktív részvételének és kezdeményező-készségének fontosságára hívják fel a figyelmet a szakoktatás különböző formáiban, kiemelve a nemzedékről nemzedékre átadott tudás és készségek jelentőségét. Véleménye szerint a jelentésnek különleges figyelmet kell szentelnie az új oktatási modellek és módszerek, valamint az európai jó gyakorlatok népszerűsítésének annak érdekében, hogy ennek az oktatási ágazatnak a hírneve és

vonzereje növekedjen. Képviselőnk ugyancsak javasolta, hogy a szakképzési programokba épüljön be az életen át tartó tanulás elve, valamint a tagállamok oktatási rendszerei közötti jobb harmonizációt és a fennálló különbségek áthidalását szorgalmazta annak érdekében, hogy a megszerzett oklevelek és diplomák kölcsönös elismerése által a határon átvívelő együttműködés szorosabbra fűződjön és növekedjen az ifjúság mobilitása. Képviselőnk négy módosító javaslatát a CULT Bizottság megszavazta.

A romák integrációjának európai uniós stratégiája című európai bizottsági javaslatról a jelentést (az Európai Parlament) Állampolgári Jogok, Bel- és Igazságügyi Bizottságában (LIBE) **Járóka Lívía** magyar néppárti képviselőasszony készítette. A CULT Bizottság által készített véleményhez Tőkés László képviselőnk **Bagó Zoltán**, **Gáll-Pelcz Ildikó** és **Járóka Lívía** képviselőkkel közösen nyújtott be tíz módosító javaslatot, amelyeket a Bizottság megszavazott, és így részévé váltak a jelentés végleges szövegének. A módosítók többsége a cigány gyermekek oktatásának területére vonatkozó javaslatokat fogalmazzák meg a következők szerint:

- innovatív és rugalmas támogatási programok létrehozása a tehetséggondozásban, valamint a már létező programok és projektek további finanszírozása;
- ösztöndíjak és mentor-programok létrehozása, hogy a fiatalokat arra ösztönözzék, hogy ne csupán középfokú diplomát szerezzenek, hanem a felsőoktatási intézményekben is nagyobb számmal iratkozzanak be;
- olyan ösztöndíj-programok kidolgozása, ame-

lyek lehetőséget teremtenek arra, hogy magas színvonalú oktatás révén a cigány vezetők új nemzedéke nőhessen fel;

- azok az oktatási intézmények, amelyeknek hátrányos helyzetű diákjai az átlag fölötti számban fejezik be tanulmányaikat vagy jelentkeznek felsőbb oktatási szintekre, jutalomban részesüljenek, az Európai Bizottság pedig ezirányú projekteket dolgozzon ki;

- a helyi hatóságoknak feladata legyen a korai iskola-elhagyók tanintézményekbe való újra-integrálása az iskolakötelesség felső korhatáráig, és ennek érdekében az oktatási intézmények feladata legyen az, hogy a helyi hatóságokat a korai iskola-elhagyókról értesítsék;

- olyan településeken, ahol nincs óvoda, vagy ahol a helyek száma korlátozott, óvodákat és/vagy alternatív gyerekgondozási intézményeket kell létrehozni;

- a munkahelyi képzés rendszerét bővíteni kell, hogy a szükséges készségek és képességek széles körben elsajátíthatók legyenek;

- az oktatási kínálatot harmonizálni kell a munkapiaci kereslettel, ezért középtávú nemzeti és regionális előrejelzésekre van szükség a várható munkapiaci szükségletre vonatkozóan.

A további módosítók olyan megfigyelési és ellenőrzési rendszerek kidolgozását és gyakorlatba ültetését javasolják, amelyekben közösen vesznek részt az EU intézményei, a tagállami hatóságok, valamint a roma közösségek képviselői. Ugyanakkor képviselőnk javasolta, hogy a Bizottság tegye ismertté az európai jó gyakorlatokat, sikeres modelleket és tapasztalatokat a gyakorlatba ültetett programok és projektek kapcsán, valamint támogassa a roma kezdeményezéseket és ismertesse az ezen a téren elért sikereket annak érdekében, hogy javuljon a nem-roma közösségekben kialakult kép a roma közösségekről, és hogy ösztönzőleg hasson a roma közösségek európai uniós, tagállami és helyi szintű programokban való aktív részvételére és kreatív közreműködésére.

Járóka Lívía, magyar néppárti képviselő

Ismertették az ágazati programokat

Az Európai Unió soros elnökségének átvétele rendjén, 2011. január 25-én a **Nemzeti Erőforrás Minisztériumának** szakállamtitkárai ismertették ágazati programjaikat az Európai Parlament Kulturális és Oktatásügyi Bizottságának (CULT) ülésén, Brüsszelben. A nagy érdeklődés övezte közmeghallgatáson **Czene Attila** sportügyi, **Hoffmann Rózsa** tanügyi, **Szócs Géza** kulturális, valamint **Soltész Miklós** szociálpolitikáért felelős államtitkárok ismertették előterjesztéseiket, és válaszoltak az európai képviselők kérdéseire. A magyar kormány vezető tisztségviselői szakterületük európai és magyar prioritásai mellett a magyar elnökség idejére előirányzott fontosabb eseményekről és rendezvényekről is tájékoztatást nyújtottak. Mindahányan hangsúlyt fektettek az egymást követő **spanyol, belga** és **magyar** EU-elnökségek triója egybehangolt tevékenységének folytonosságára.

Czene Attila államtitkár – volt olimpiai bajnok – a Lisszaboni Szerződés vonatkozó előírásának megfelelő uniós sportpolitika fontosságáról, illetve a 2020-as Európai Stratégia részeként elkészítendő **sportkeretprogram** tervéről beszélt.

Hoffmann Rózsa – egyebek mellett – azt hangsúlyozta ki, hogy az oktatásügy nem csupán „pénzkérdés”, hanem sokkal inkább a jó programokon múlik. Amilyen az **Iskola**, olyan lesz a **Holnap** – jelentette ki az államtitkárnő.

Szócs Géza államtitkár – erdélyi költő, az RMDSZ egykori főtitkára – a kultúrának a **közös európai identitás** kialakításában játszott meghatározó szerepére mutatott rá, és kiemelten szólt az **Európai örökségre** vonatkozó jogalkotási kezdeményezésről.

Soltész Miklós államtitkár az európai ifjúságpolitika vonatkozásában a részvétel és az önkéntesség elvi követelményeit emelte ki, a **Fiatalok lendületben** elnevezésű program, valamint az **Önkéntesség Európai Esztendeje** (2011) összefüggésében, majd egy Budapesten tartandó európai ifjúsági konferenciáról nyújtott tájékoztatást.

Az elhangzott hozzászólások és megbeszélés alapján megállá-

pítható, hogy a magyar Elnökség szakpolitikái – **Orbán Viktor** miniszterelnökhöz hasonlóan – elnyerték a CULT-bizottság szakmai támogatását. Emellett viszont, miként a magyar kormányfő múlt heti programbeszédét is, a **mediatörvénnyel** szembeni, mesterséges politikai hangulatkeltés államtitkáraink meghallgatását is végigkísérte. A kormány képviselőinek mindazáltal higgadt és tárgyyszerű válaszaikkal rendes mederben sikerült tartaniuk a vitát.

Tőkés László erdélyi képviselőnk valamennyi előterjesztés tárgyában megszólalt. Az uniós sportpolitika vonatkozásában a sportnak a **nemzetek közötti közeledés** terén betöltött rendkívüli szerepét hangsúlyozta, példaként hozva fel a Nagyvárad Atlétikai Club (NAC) nemrégén tartott centenáriumi ünnepségét, melynek éppen **Schmitt Pál** államelnök volt a fővédnöke, Czene Attila államtitkár pedig az egyik védnöke, és amely példásan szolgálta a magyar-román baráti kapcsolatok építését.

Az EP alelnöke Hoffmann Rózsához intézett felszólalásában az **oktatás** meghatározó szerepére mutatott rá a „virtuális vasfüggöny” által továbbra is elszakított kelet- és közép-európai tagországok tényleges európai felzárkóztatása viszonylatában. Az egységes oktatáspolitikai stratégia hatékony **integrációs eszközként** járulhat hozzá a hátrányos helyzetű régiók, a leszakadt társadalmi rétegek – köztük a rendkívüli gondot jelentő cigányság – európai beilleszkedéséhez. Tőkés László ugyanakkor a romániai magyar felekezeti oktatás, valamint a szerbiai román és az ukrain magyar, román és bolgár kisebbségi oktatás terén tapasztalható **diszkrimináció** kérdését is a magyar EU-elnökség figyelmébe ajánlotta.

Soltész Miklós előterjesztését méltatva, európai képviselőnk a magyar EU-elnökségnek az európai szintű **demográfiai válsággal**, valamint a **családvédelemmel** kapcsolatos elképzeléseiről érdeklődött, és annak a véleményének adott hangot, hogy a kialakulóban lévő magyar demográfiai és családpoliti-

ka akár modellként is szolgálhat az Unió országai számára.

A mediatörvénnyel kapcsolatos és nemegyszer a közmeghallgatás tárgyától is eltérő, politikai tendenciájú felszólalások különösképpen Szócs Géza államtitkár előterjesztése kapcsán, illetve a művelődéspolitikai vonatkozásában élesedtek ki. **Helga Trüffel** EP-képviselő (Zöldek) a médiaügyek mellett a cigánygyermek hátrányos megkülönböztetését, **Heller Ágnes** és **Vajda Mihály** filozófusok botrányos esete kapcsán pedig a „liberális értelmiség meghurcoltatását” és az **antiszemizmus** terjedését rótt fel Magyarországnak.

Szócs Géza mértékadó és mértéktartó válasza nyomán Tőkés László annak a tendenciózusan beállított **„románellenességnek”** az analógiáját hozta fel, mely – másokkal együtt – éppen őt magát, valamint a magyarországi kulturális államtitkárt is sújtotta **Ceausescu** Romániájában. A nevezett filozófusok és társaik esetében nem antiszemizmusról van szó, hanem egy, a kivizsgálás stádiumában álló elszámoltatási – büntetőjogi – kérdésről, hangsúlyozta Tőkés László. Legyen az akár román, akár magyar, akár zsidó vagy roma – a törvény előtt mindenkinek felelnie kell, mondotta képviselőnk.

Összegző beszédében **Doris Pack** bizottsági elnök (CULT) az ún. **kettős mérce** alkalmazását bírálta. Példának okáért a szlovén EU-elnökség idején senki sem foglalkozott a média ügyével – pedig akkor is lehetett volna –, hanem csak most, Magyarország esetében élezik ki ezt az ügyet – mondotta. Hasonlóképpen, akik most a magyarokat hevesen támadják, a szlovákiai államnyelvtörvény esetében az emberi és nyelvi jogok védelmében nem emelték fel a szavukat. Az antiszemizmus pedig nem sajátlagosan magyar, hanem – sajnos – európai kiterjedésű kérdés, állapította meg a néppárti politikusnő. Várjuk meg a mediatörvénnyel kapcsolatos kivizsgálás eredményét, és akkor térjünk vissza reá – zárta szavait Doris Pack.

Brüsszel, 2011. január 26.

Tőkés László februári eseménynaptára

Február 1–3.

- Brüsszel
- Európai parlamenti munkahét

Február 1.

„EGYÜTT-LÉT” – Fotókiállítás a magyar EU-Elnökség keretében, a Magyar Országgyűlés szervezésében. Megnyitás Kövér László elnök társaságában

Február 3.

- Washington
59. Nemzeti Imareggeli

Az Amerikai Egyesült Államok Kongresszusa illetékes bizottságának meghívására, másrészt az Európai Parlament elnökének megbízása alapján, illetve annak képviselőjében, Tőkés László EP-alelnök Washingtonban részt vett az évenként sorra kerülő Nemzeti Imareggelin és annak járulékos rendezvényein.

Látogatás Makedónia amerikai nagykövetségén. Találkozás Gjorge Ivanov államelnökkel

Február 4.

- Washington

Találkozó Szapáry György magyar amerikai nagykövettel

Február 7.

- Budapest

Orbán Viktor miniszterelnök országértékelő beszéde

Február 7–10.

- Brüsszel
- Európai parlamenti munkahét

Február 11.

- Székelyudvarhely

Székelyföldi Vállalkozók és Egyesületek Szövetségének bálja

Február 14–17.

- Strasbourg

Európai parlamenti munkahét. Plenáris ülés

Február 17.

- Budapest

Találkozás Budai Gyula elszámoltatási kormánybiztossal

Találkozás Orbán Viktor miniszterelnökkel és Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettessel

Február 19.

- Csíkszereda

Az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács Zsuzsanna-bálja

Február 20.

- Kézdivásárhely

Közéleti fórum

A helybéli Demokrácia Központ irodájának felavatása

Február 22.

- Nagyvárad, Európai Parlamenti Iroda

Sajtóértekezlet két témában:

- Az Országos Feddhetetlenségi Ügynökség (ANI – Agenția Națională de Integritate) arról értesítette **Tőkés László** EP-alelnököt, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnökét, hogy Bátor Gyula volt gencsi lelkész feljelentése miatt vizsgálatnak fogják alávetni vagonosodását..

- Az RMDSZ közelgő 10. kongresszusa alkalmából az EMNT elnöke felszólította az RMDSZ legmagasabb rangú testületét, hogy „állítsák le az Anyaszentegyház politikai bekebelezésének és kiszolgáltatásának egész nemzetünkre nézve káros folyamatát, és vizsgálják felül eddigi egyházpolitikájukat”.

Február 23.

- Budapest

Találkozás Fellegi Tamás gazdaságfejlesztési miniszterrel

Február 24–25.

- Baku

Látogatás Azerbajdzsánba

Találkozás Valeh Alaszgarov parlamenti alelnökkel

Tőkés László EP-alelnök a Magyar Köztársaság bakui nagykövetségének meghívására Azerbajdzsán fővárosában tett látogatást. Ugyanekkor **Németh Zsolt** külügyi államtitkár egy magyarországi küldöttség élén, hivatalos látogatáson szintén az azeri köztársaságban tartózkodott. A látogatás első napján került sor Magyarország nagykövetségének a felavatására, valamint **Csutora Zsolt** nagykövet beiktatására. Másnap este, a Liszt Ferenc Emlékév nyitányaképpen, a Bakui Filharmónián rendkívüli ünnepi hangversenyt tartottak.

Február 28.

- Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

Együtt-lét – fotókiállítás az Európai Parlamentben

A fotókiállítás megnyitójának egyik ünnepi momentuma

Kedden, 2011. február 1-jén nyílt meg az a fotókiállítás az Európai Parlament brüsszeli épületében, amelyet a **Magyar Országgyűlés** által tavaly meghirdetett fényképpályázat díjnyertes alkotásaiból állítottak össze. A pályázat a kárpát-medencei hagyományos kultúrák együttélését mutatja be és két hétig lesz látható.

Megnyitó beszédében **Kövér László**, a Magyar Országgyűlés elnöke a Kárpát-medence népeinek történelmi egymásra utaltságát hangsúlyozta. Az együttélés azért vált lehetővé, mert az nem a pusztán toleranciára épül, hanem egymás

elfogadására. Ugyanakkor újból és újból felmerül az a kérdés: „vajon az egymással érintkező, eltérő identitásoknak szükségszerűen ütközniük kell-e, mindaddig, amíg a gyengébb fél fel nem adja saját kultúráját, avagy más út is van?” A házelnök reményét fejezte ki, hogy a kiállítás képei térségünk valóságáról olyan beszédes üzenetet hordoznak, amely képes lesz „a magyar és más népek iránti megértést, elfogadást, sőt, szeretetkészséget erősíteni.”

Tőkés László, az Európai Parlament alelnöke néhai nagyapja, **dr. Tőkés József** egykori erdélyi ma-

gyar felsőházi tag emlékét idézve megtiszteltetésnek nevezte, hogy Brüsszelben a Magyar Országgyűlés elnöke, Kövér László társaságában szólhat. Az erdélyi képviselő beszédét annak jegyében fogalmazta, hogy a magyar uniós elnökség egyik célkitűzése: a tagállamok figyelmét felhívni a kulturális sokszínűsége mint maradandó európai értékre. Ezen belül értelemszerűen kiemelt fontossággal bír a hagyományos kisebbségi nyelvek és kultúrák, a különböző nyelvű és kultúrájú nemzeti közösségek védelme, valamint békés együttélésének támogatása – hangsúlyozta az alelnök. A határon túlra szakadt magyarok számára ez – mondhatni – életbevágó ügy, hiszen az elmúlt közel száz esztendőben országaik többségi nacionalista elnyomását kellett elszenvedniük, és emiatt mind számbelileg, mind önazonosságukban rendkívül meggyengültek. Ez alatt az idő alatt – példának okáért – az Erdély lakosságának mintegy 45%-át kitevő kisebbségi közösségek (magyarok, németek, zsidók stb.) aránya mára már alig éri el a 20%-ot.

Tőkés László beszédét mellékelve közöljük.

Brüsszel, 2011. február 2.

Tőkés László megnyitó beszéde

Engedjék meg, hogy az Európai Nemzetek Képviselőházának brüsszeli csarnokában, a **Magyar Országgyűlés** által rendezett Kárpát-medencei fotókiállítás megnyitóján mindenekelőtt néhai apai nagyapám, **dr. Tőkés József** székelyföldi – háromszéki – református esperes emlékét idézzem, aki egykor **Erdély** képviselőjében volt a korabeli magyar törvényhozás felsőházi tagja. Erdélyi képviselőként különleges öröm és megtiszteltetés számomra, hogy az Ő nyomdokában járva, a mai napon a magyar parlament elnökének, **dr. Kövér László** házelnöknek a társaságában szólhatok.

Mintegy két és félezer esztendővel ezelőtt, a **Káldeusok** földjén fogságot szenvedő és pusztulásra ítélt népéhez Isten ezekkel a szavakkal küldötte el **Ezékiel** prófétát: „Embernek fia! Őrálloul adtalak én téged **Izráel** házának, hogy ha szót hallasz a számból, intsd meg őket az én nevemben!” (Ez. 3, 17).

A XXI. század Európájában, valamint az ún. harmadik országok viszonylatában ez az isteni ige és prófétai intés korunk „**örállóihoz**” szól, Európa és a nagyvilág pusztuló népeinek, nyelveinek, kultúráinak és vallási közösségeinek védelmében.

Kerekes M. István díjnyertes romániai – erdélyi – fényképe a Ceaușescu-féle falurombolás lidércnyomásos korszakába vezet vissza bennünket, abba a több vallású és nyelvű **Bözödújfaluba**, melyet a román kommunista diktátor ördögi tervének megfelelően vízzel árasztottak el, minekutána népét kiköltöztették és szerteszórták. Most, röviddel a **holokauszt** évfordulója után azt is helyénvaló megemlítenünk, hogy a II. világháború idején ugyanennek a székelyföldi falunak a „zsidózó”/szombat lakosait vallási hitük miatt – a zsidókhoz hasonlóan – deportálták, és kevésen múltott, hogy ki nem irtották őket.

A világszerte tovább folytatódó, főképpen a kisebbségi közösségeket sújtó vallás-, illetve keresztényüldözések, a szünni nem akaró faji és nyelvi diszkrimináció, valamint az etnikai és kulturális genocídium viszonylatában a lehető legnagyobb elismerésre méltó példamutatást jelent, hogy az Európai Unió magyar elnökségének keretében a Magyar Országgyűlés a **Kárpát-medence** nagyrégiójában együtt élő többségi és kisebbségi nemzeti közösségek életéről, kultúrájáról és vallásáról, valamint ezek közös létjogáról, illetve „**EGYÜTT-létéről**” rendez jövőbe mutató kiállítást.

Igen, a mostani kiállítás központi üzenete: az Isten teremtette világ népeinek és nemzeteinek a kölcsönös tiszteleten és szereteten alapuló **békés EGYÜTTÉLÉSE** – ami viszont értelemszerűen azt is jelenti, hogy életre vágó és újlásra váró világunkban semmi keresnivalója nincs a diktatúrának, az emberi és kisebbségi jogok eltiprásának, a gonoszsággal és a kegyetlen embertelenséggel való megalkuvásnak. Azért: „Ne legyetek hitetlenekkel felemás igában! – tanítja **Jézus** –, mert mi szövetsége van igazságának és hamisságnak, vagy mi közössége a világosságnak a sötétséggel? És mi egyezsége Krisztusnak **Béliállal?** ...” (2. Kor. 6, 14-15).

Az EGYÜTT-LÉT számtalan pályázati munkája erre az egzisztenciális kérdésre ad kitűnő választ – a látás és láttatás látomásos erejével.

„A megbékélés a mindenkori cél”

Február 9-én Brüsszelben, az Európai Parlamentben „Egy megoldatlan konfliktus humanitárius következményei. Hegyi-Karabakh (1992. február–2011. február” címmel került sor arra a rendezvényre, melyet az Emberi Jogok Határok Nélkül (Human Rights Without Frontiers – HRWF) nemzetközi emberi jogi szervezet brüsszeli képviselője és **Tőkés László** EP-alelnök szerveztek. Ez alkalommal **Willy Fautré**, a szervezet egyik alapítója és egyben elnöke a 2011 februárjában, **Bakuban** tett tényfeltáró útjáról számolt be, amelynek keretében bemutatta a 1994-es háborús összecsapás következtében Azerbajdzsánon belül lakhelyüket elhagyni kényszerült emberek (am. Internally Displaced People – IDP) drámai helyzetét, valamint az erről szóló tanúvallomásokat.

Tőkés László megnyitóbeszédében elmondta, hogy EP-alelnöki és az EP Emberi Jog Bizottságának (DROI) koordinátori minőségében, valamint egy olyan volt kommunista ország polgáraként, amelyben lelkesként harcolnia kellett az emberi szabadságjogokért, kötelességének érzi nyomon követni az emberi jogok helyzetét világszerte. Továbbá kiemelte, hogy a Lisszaboni Szerződés, a Külügyi Szolgálat és a Szomszédság Politika számos eszközt kínál az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság védelmére. Végezetül hangsúlyozta, az emberi méltóság tiszteletben tartása jegyében mindenkori célkitűzésünk a megbékélés legyen. Valamennyi elnyomott érdekét védeni kell, tartozzanak akár a sokat szenvedett örmény közösséghez vagy a menekülni kényszerülő azeriekhez.

A HRWF elnöke előadásában emlékeztetett arra, hogy az 1992 és 1994 között zajló Karabakh-i háborút követően több mint félmillió ember kényszerült elhagyni otthonát, akik mind a mai napig kitelepítettként élnek saját országukban. Ezen emberek szülőföldjükre való azonnali visszatérése jogos és szükségszerű – hangsúlyozta.

Amint közismert, az 1923-ban megalakult Hegyi-Karabakh Autonóm Terület – ahol egyébként évszázadokon át a két nép, az azeriek és az örmények békességben éltek együtt – 1992-ben a Szovjetunió felbomlását követően örmény ellenőrzés alá került. Két évre rá Oroszország közvetítésével a felek békeszerződést írtak alá, azonban 1996-ban a karabakhi örmény vezetőség kikiáltotta a terület függetlenségét, amelyet a nemzetközi közösség nem ismer el. Mindezek következményeként az elmúlt tizenöt évet az Azerbajdzsán és Örményország közötti, a nemzetközi közvetítés ellenére is eredménytelen tárgyalások határozták meg, míg az elűzött karabakhi azeriek a kitelepítettek kenyerét eszik.

Befejezőképpen **Scott Crosby**, Brüsszelben élő nemzetközi jogász a lakhelyüket elhagyni kényszerült emberek helyzetére vonatkozó nemzetközi jogszabályokat ismertette. Az ezt követő fogadáson lehetőség nyílt a jelenlevő EP-parlamentari képviselők, nagykövetségi tisztségviselők és emberi jogi aktivisták eszmecseréjére.

Ide kapcsolódik, hogy ez év februárjának végén a Tőkés László Azerbajdzsánba látogat, és Magyarország Külügyminisztériumának meghívására a bakui magyar nagykövetség ünnepélyes megnyitóján vesz részt.

Brüsszel, 2011. február 9.

Willy Fautré, a szervezet egyik alapítója

Partneri kapcsolat az EMNT és az EFA között

2011. február 15-én, Strasbourgban **Tőkés László** EP-alelnök meghívottként vett részt az **Európai Szabad Szövetség (EFA)** EP-frakciójának ülésén, **Szilágyi Zsolt** kabinetfőnök társaságában. A rendhagyó találkozóra az erdélyi képviselők és a politikai csoport képviselői közötti jövőbeli együttműködés megbeszélése céljából került sor. Másfelől Tőkés László stratégiai partneri kapcsolat létesítését indítványozta az EFA és az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács (EMNT)** között, a két szerveződés egymáshoz igen közel álló értékrendje és politikai célkitűzései alapján.

Jill Evans welszi képviselő, frakcióvezető köszöntése és bevezető gondolatai nyomán Tőkés László köszönettel idézte fel azt, hogy 2007–2009-es csonka mandátuma idején, az akkori politikai ellenszélben az EFA-csoport volt az, amely őt soraiba befogadta, és az erdélyi magyarok ügyét pártfogásába vette. Előterjesztésében a rendszeres és intézményes együttműködésen túlmenően arra nézve tett konkrét javaslatot, hogy a rövidesen életbe lépő ún. **állampolgári kezdeményezés** nyújtotta lehetőséget kihasználva az EFA és az EMNT együt-

tesen indítson újtára egy olyan európai törvénykezdeményezést, mely az őshonos európai nemzeti közösségek és népcsoportok önrendelkezési jogát volna hivatott biztosítani és szabályozni. Az egymilliónyi polgári aláírást igénylő kezdeményezés sikerre vitelében meghatározó szerepet vállalhatnának a Kárpát-medence országában élő magyarok – mutatott rá hozzászólásában Szilágyi Zsolt.

A katalán **Oriol Junqueras Vies** képviselő üdvözölte a javaslatot és arra hívta fel a figyelmet, hogy kelő körülményekkel kell eljárni, mivel vannak ellenérdekeltek is, akik a nemzetállami többségtől eltérő nemzeti közösségek létét saját országuk területén nem hajlandók elismerni.

A litvániai oroszokat képviselő **Tatjana Zdanoka** képviselőasszony a Kisebbségi Frakcióközi Munkacsoport (Minority Intergroup) egy korábbi javaslatát elevenítette fel a hagyományos nemzeti közösségek egységes európai – anyagi – támogatására nézve, mely azonban végül is kudarcot vallott.

A Skót Nemzeti Párt színeiben megválasztott **Alyn Smith** képviselő feltétlen támogatását fejezte ki az

intézményes együttműködés terve iránt.

A korzikai **Francois Alfonsi** EP-képviselő véleménye szerint az EFÁ-nak élnie kell a felajánlással, ugyanis Tőkés László alelnöki minőségében felerősítheti politikai csoportjuk üzenetét.

Frieda Brepoels belgiumi – flamand – képviselő hozzászólásában a belgiumi államalkotó nemzetek sajátos vonatkozásairól szövegezt, és szintén az együttműködés mellett foglalt állást.

Záró összegzésében Jill Evans frakcióvezető az EFA fogadókészségét fejezte ki az együttműködés iránt. A felek végezetre abban állapodtak meg, hogy a Tőkés László által előterjesztett szövegtervezet véglegesítése nyomán rövidesen aláírják a megállapodást.

Viszontválaszában Tőkés László örömmel nyugtázta, hogy idén ősszel az EFÁ-hoz kapcsolódó **Maurits Coppieters Alapítvány** nagy valószínűséggel Nagyváradon fogja tartani rendszeres évenkénti összejövetelét, és ebből az alkalomból erdélyi látogatásra hívta meg Jill Evans képviselőasszonyt.

Strasbourg, 2011. február 15.

Horvátország integrációját sürgették

Az Európai Unió soros elnökségének Magyarország általi átvétele rendjén, az Európai Parlament Külügyi Bizottságának (AFET) január végi ülésén rendezett meghallgatás alkalmával **Martonyi János** külügyminiszter egy „Parlament-barát Elnökség és egy csatlakozás-barát Parlament” összefüggésében fejtette ki a magyar kormány álláspontját **Horvátország** mihamarabbi európai integrációjáról.

Martonyi János ismertette a magyar kormány álláspontját

Múlt héten – többek között – az Európai Néppárt EP-frakciójának külügyi munkacsoportja tűzte napirendjére a nyugat-balkáni ország közeli csatlakozásának kérdését.

Mindkét tanácskozáson általános volt az az igény, hogy Horvátország uniós felvételének folyamatát felgyorsítsák. A magyar Elnökség ezzel kapcsolatos politikáját a felszólalók egyöntetűen támogatták.

Az EU szomszédügyi, illetve integrációs politikájában illetékes EP-alelnökként **Tőkés László** erdélyi képviselő is határozottan kiállt a bővítési folyamat töretlen folytatása, nevezé-

tesen pedig Horvátország mihamarabbi felvétele mellett. A korrupció vonatkozásában **Orbán Viktor** miniszterelnököt idézte, aki – egyebek mellett – kijelentette volt, hogy az EU-tag **Magyarországon** a szocialista-liberális kormányzat idején még a horvátországinál is nagyobb volt a korrupció. Ugyanez mondható el **Romániáról** – tette hozzá –, tehát ezen az alapon nem etikus kettős mércét alkalmazni.

Ma reggel az Európai Parlament plenáris ülésén került sor a Horvátországról szóló legutóbbi országjelentés, illetve **Hannes Swoboda** szocialista képviselő Horvátország csatlakozásával kapcsolatos Jelentésének a vitájára, melyet délben szavazásra bocsátanak a plénumon.

A vita levezetőjeként **Jerzy Buzek** elnök az európai szomszédság-politika és a bővítés folytatásának a fontosságát hangsúlyozta.

Bevezető előterjesztésében Martonyi János a magyar EU-Elnökség azon célkitűzését hangsúlyozta, hogy mandátuma lejártának a végéig a Horvátországgal folytatott csatlakozási tárgyalások eredményesen lezáruljanak.

Stefan Füle bővítési biztos beszédében hangsúlyosan kitért az igazságszolgáltatásra és az alapvető jogokra vonatkozó 23. tárgyalási fejezet problematikus elemeire, mint amilyenek: a korrupció, az igazságszolgáltatás függetlensége, a háborús bűnök és a kisebbségi jogok kérdése.

Felszólalásában **Berndt Posselt** német néppárti képviselő Magyarország, Szlovénia és Horvátország „történelmi közösségéről” beszélt, mellyel ellentétben igen sajnálatos, hogy az utóbbi ország kimaradt az előző bővítési körből. Nem szabad mesterséges korlátokat állítani Horvátország integrációjának útjába – hangsúlyozta a jeles politikus.

Elmar Brok, az AFET-bizottság előző elnöke szintén az ország európai felvételét sürgette, hozzátéve azt, hogy a horvátoknak maguknak is jól fel fogott érdekük az igazságszolgáltatás és a közigazgatás reformjának a végrehajtása.

Tabajdi Csaba magyar szocialista delegációvezető teljes támogatásáról biztosította a magyar EU-Elnökség júniusi határidejének a kitűzését, rámutatva arra, hogy Horvátország sok tekintetben megelőz több – más – uniós tagállamot.

Tőkés László felszólalásában **Jadranka Kosor** horvát miniszterelnököt idézte, akinek a tegnapi, strasbourgi nyilatkozata értelmében a nyugat-balkáni országok számára „az integrációnak nincs alternatívája”.

Zárszavában Martonyi János annak a reményének adott hangot, hogy az EU „bővítési fáradsága elmúlt”, és a magyar Elnökség teljesíteni tudja Horvátország felvételére vonatkozó célkitűzését.

FELSZÓLALÁS

Horvátország európai csatlakozása tárgyában

Az Unió iránti komoly kritikával kell megállapítanunk, hogy noha az ország – több szempontból – már hat évvel ezelőtt, a legutóbbi „bővítési hullám” idején készen állott a csatlakozásra, felvétele még mindig akadályoztatást szenved. Éppen ezért csak egyetérteni lehet a magyar EU-Elnökség azon célkitűzésével, hogy Horvátország integrációját mandátumának **legfőbb prioritásai** közé sorolta.

Orbán Viktor magyar miniszterelnök azon kijelentésével is csak egyetérteni lehet, hogy Európa egységesülése a Nyugat-Balkán országainak integrációja nélkül nem lehet teljes. A volt Jugoszlávia kívül maradt tagállamai „fekete lyukként” tátonganak az Unió térképén. Ezen helyzet megváltoztatásának a nyitányát jelentheti Horvátország ideai csatlakozása, ami az egész balkáni bővítési folyamatot felgyorsítaná.

Tisztelt Parlament!

Jadranka Kosor horvát miniszterelnök tegnap elhangzott szavaival szólva: Délkelet-Európa országainak erkölcsi kötelességünk megadni ezt a „biztatást”, hiszen számukra „az integrációnak nincsen alternatívája”.

Strasbourg, 2011. február 16.

Tőkés László

Imareggeli

Az Amerikai Egyesült Államok Kongresszusa illetékes bizottságának meghívására, másfelől az Európai Parlament elnökének megbízatása alapján, illetve annak képviselőjében **Tőkés László** EP-alelnök 2011. február 3-án, Washington városban részt vett az évenként sorra kerülő **Nemzeti Imareggelin** (National Prayer Breakfast). Az 59. alkalommal megrendezett, kimagasló nemzetközi eseményen és három napig tartó, különféle kísérőrendvényein közel 140 országból mintegy 3000 személyt láttak vendégül – az amerikai közélet vezető személyiségei mellett az egyes országok diplomáciájának képviselőit, szellemi és vallásilag elkötelezett politikai vezetőit.

Az Egyesült Államok alapító atyáinak vallási örökségére, másfelől az egyes amerikai államok és helyi vezetők imaközösségeinek hagyományára épülő nemzeti imareggeli intézményét 1953-ban **Dwight D. Eisenhower** elnök alapította. A kongresszusi képviselők és szenátorok által önkéntesen szervezett évi alkalmak mindenkor díszvendége és főtámogatója – pártállástól függetlenül – az Egyesült Államok éppen hivatalban lévő elnöke.

Az elmúlt évtizedek folyamán nemzetközivé szélesedett Nemzeti Imareggeli bevallott **célkitűzése** „Isten szeretetének és az egymás iránti gondoskodásnak közösségét építeni és erősíteni” a népek és országok között, és a fennálló különbözőségeket félretéve, „a barátság szellemében osztozni egymással, imádságban és hálaadásban”. „A **názáreti Jézus** tanítása, példája és lelkülete szolgál alapjául annak a kapcsolatépítésnek, mely megerősíteni képes a nemzetek nagy családját, és a béke és a jogosság ügyét előbbre viheti” – olvashatjuk a szervezőbizottság meghívójában.

Az imareggelin elmondott záróbeszédében **Barack Obama** elnök – egyebek mellett – saját életéről és családi múltjáról beszélt, valamint Krisztusba vetett hitéről tett bizonyosságot.

Több más, rangos politikai vezetővel egyetemben, az imareggeli

A Nemzetközi Imareggeli helyszíne minden évben Washington

geln **Gjorge Ivanov**, a Macedón Köztársaság elnöke is részt vett. A rendezvényt követően Tőkés László EP-alelnök Macedónia washingtoni nagykövetségén találkozott az államfővel, az Amerikai Magyar Koalíció elnökének, **Maximilian Telekinnek** a társaságában. A volt jugoszláv köztársaság euro-atlanti elkötelezettségű vezetője országa NATO- és EU-csatlakozása összefüggésében fejtette ki álláspontját. Tőkés László – az Unió bővítésében illetékes EP-alelnökként – támogatásáról biztosította a macedóniai integrációs törekvéseket, külön is kitérve román kollégáinak hasonlóképpen pozitív viszonyulására.

Február 4-én, pénteken szabad programokkal folytatódott az imareggeli rendezvénysorozat. Erdélyi képviselőnk **Fearghas Ó Béara**, az EP Elnöki Kabinet tanácsosa társaságában a **First Step Forum** (Első Lépés Fórum – FSF) tanácskozásán vett részt, ahol ázsiai politikusokkal és emberi jogi aktivistákkal találkozott.

A FSF ökumenikus szervezet **Johan Candelin** finn evangélikus lelkipásztor kezdeményezésére, 2002-ben jött létre, az emberi jogok és a vallásszabadság védelmére, országos és európai parlamenti képviselők, valamint emberi jogi aktivisták és szakemberek részvételével. Alapító tagjai között találjuk **Jerzy Buzek** – jelenlegi – EP-elnököt, **Eija-Riitta Korhola** finn EP-képviselőt, **Kjell Magne Bondevik** volt norvégiai és **Mart Laar** volt észtországi miniszterelnököket, **David Kilgour** volt kanadai államtitkárt, **Walburga Habsburg Douglas** svédországi parlamenti képviselőt és **Slavi Pachovskit**, Bulgária volt amerikai nagykövétét. A szervezet politika-mentes – polgári – eszközökkel, a párbeszéd és a közvetítés útján, kormányzati, polgári és egyházi kapcsolatrendszerre igénybevétele révén törekszik a konfliktusos helyzetek megoldására, kisebbségi voltukban és vallási hovatartozásuk miatt üldözött személyek és közösségek megsegítésére olyan harmadik világbeli országokban, mint **Törökország, Marokkó, Szudán, Pakisztán, Kína és Kuba**.

A péntek délelőtt folyamán az FSF testülete általános munkamegbeszélést folytatott, és küszöbön álló feladatait tárgyalta meg. Ezt követően a **Sri Lanka-i**, a kínai és a pakisztáni helyzettel foglalkozott, a nevezett országok képviselőinek tájékoztatását hallgatva meg.

A dél-ázsiai szigetországban végbement változásokról **Susil Premajayantha** kőolajipari miniszter számolt be, határozottan védelmébe véve a diktatórikus rendszer hírében álló országát.

Bob Fu kínai polgárjogi aktivista, az 1989-es Tienanmen-téri események egykori egyetemista résztvevője különösképpen a kínai keresztények kiemelkedő társadalmi szerepéről, valamint a hatóságok általi üldöztetésükről számolt be.

Shahbaz Batthi pakisztáni kisebbségi miniszterrel Tőkés László megelőzően már Brüsszelben is találkozott volt. A muzulmán országok viszonylatában egyedülinek mondható, ilyen magas tisztséget elfoglaló keresztény tisztségviselő – **Benazir Bhutto** egykori híve – a pakisztáni keresztényekre nehezedő vallásüldözés fokozódásáról számolt be, melynek eszközeül és ürügyéül az úgynevezett vallásgyalázási törvény (blasphemy law) szolgál. Maga a miniszter is halálos fenyegetettségben élve próbálja egyengetni a vallási türelem és megbékélés útját.

Az általános ismertetőket követően az FSF tagjai kérdéseket intéztek az előadókhoz, majd közös tenivalóikról egyeztettek. A szervezet helyszíni jószolgálati látogatásokat helyezett kilátásba, és az illető kormányok, valamint az EU irányába folytatandó közvetítő munkája ügyében egyeztetett.

Tőkés László alelnök közvetlen hatáskörébe tartozó ügyként emelte ki a **keresztényüldözések** fokozódásának kérdését, és az áldozatok védelmére és érdekeinek képviseletére vállalkozott az EP szintjén. A tárgyalófelek egyetértettek abban, hogy a jövőben a **Catherine Ashton** bárónő vezette Külügyi Szolgálat konkrét és hatékony valláspolitikájának kialakítására van szükség az EU-ban.

Koradélután Tőkés László alelnök **Szapáry György** újan kinevezett amerikai nagykövet szíves meghívásának tett eleget, amikor is ellátogatott a magyar nagykövetségre, és a diplomáciai testületnek **kötetlen találkozó** keretében számolt be az erdélyi magyarság helyzetéről, az új magyar nemzetpolitika előtt álló feladatokról, valamint saját és a magyar képviselők európai parlamenti munkájáról. A hozzászólások rendjén a magyar állampolgárság kiterjesztésének amerikai tapasztalatait is megvitatták, és a nagy horderejű nemzetpolitikai ügy érdekében a határon, illetve az óceánon túli magyarok együttműködésének a kialakításában egyeztek meg.

Washington/
Nagyvárad
2011. február 5.

Azerbajdzsánban járt az EP-alelnök

2011. február 24–25-én **Tőkés László** EP-alelnök a Magyar Köztársaság bakui nagykövetségének meghívására **Azerbajdzsán** fővárosában tett látogatást. Ugyanebben az időben **Németh Zsolt** külügyi parlamenti államtitkár egy magyarországi küldöttség élén, hivatalos látogatáson szintén az azeri köztársaságban tartózkodott. Útjára magyar üzletemberek egy népes csoportja is elkísérte. A látogatásra az kínált alkalmat, hogy Azerbajdzsán függetlenségének 1991-ben történt kikiáltását és a magyar–azeri diplomáciai kapcsolatok felvételét követően, 2011. február 24-én került sor Magyarországra bakui nagykövetségének a felavatására, valamint **Csutora Zsolt** nagykövet beiktatására. Ezzel együtt, a következő nap estéjén, a **Liszt Ferenc Emlékév** nyitányaképpen, a Bakui Filharmónián rendkívüli ünnepi hangversenyt tartottak.

A nagykövetséget Németh Zsolt államtitkár avatta fel. Alkalmi beszédében a magyar–azeri kapcsolatok kedvező alakulására tekintett vissza, az Európai Unió soros elnökségét betöltő Magyarország nevében pedig országunk messzemenő támogatásáról biztosította a **Keleti Partnerség** államai közé tartozó, gyors ütemben fejlődő kaukázusi országot. A kölcsönös gazdasági kapcsolatok viszonylatában külön is kitért az azeri olajexport, illetve a tervbe vett **Nabucco-** és **AGRI-gázvezeték** fontosságára Európa, illetve Magyarország energiapolitikai biztonysága szempontjából.

Azerbajdzsán képviselőjében **Khalaf Khalafov** külügyminiszter-helyettes fejezte ki testvéri lelkületű jókívánságait a nemrégiben hivatalba lépett magyar nagykövetnek. Országga európai csatlakozásának távlatában elért eredményeiről nyújtott tájékoztatást, valamint elismerését és köszönetét fejezte ki az EU-elnök Magyarországra iránt.

Az elhangzott beszédek visszatekintő motívuma volt a magyarok és azeriek „távoli” rokonsága. Több mint egy ezredévvél ezelőtt őseink „lőháton” távoztak az egykori **Levédiából** mostani szülőhazájukba – mondot-

ta Tőkés László –, most viszont, eleik nyomában járva, ők „repülőgépen” tértek vissza a valamikori őshazájuk kaukázusi régiójába.

A Keleti Partnerség országainak ügyében illetékes európai alelnök – egyebek mellett – kitért arra, hogy néhány héttel ezelőtt **Brüsszelben** volt házigazdája annak a közmegehallgatásnak, melyet az örmény megszállás alatt álló **Hegyi Karabakhból** elűzött azeri menekültek mostoha sorsáról tartottak. Ezzel együtt az Azeri Köztársaság önállósulását megelőző, az – 1990-béli – ún. **Fekete Januárról** is együttérzéssel emlékezett meg, amikor is a bevonuló orosz csapatok vérfürdőt rendeztek a békésen tüntető azeriek ellen. Erdélyi képviselőnk az **Európai Parlament** azon törekvéséről is szólt, hogy a sokat szenvedett azeri és örmény nép között fennálló háborús konfliktusok és feszültségek békés úton rendeződjenek.

Megnyitóbeszédének befejezésekor Tőkés László Isten Igéjének szavaival fejezte ki jókívánságait Csutora Zsolt nagykövetnek: „Kicsoda hát a hű és bölcs sáfár, kit az Úr gondviselővé tón az Ő házanépén...?” (Lk. 12,42) A hűség és „sáfárság” a hivatása valamennyi elkötelezett vezetőnek és közéleti szolgálattevőnek – mondotta a püspök.

A látogatás második napján több esemény zajlott párhuzamosan. A délelőtti folyamán azeri és magyarországi **üzletemberek fórumára** került sor a Bakui Business Centerben. A fórum folytatásaképpen **Olajos Péter**, a Gazdaságfejlesztési Minisztérium államtitkár-helyettese és Tőkés László EP-alelnök energetikai konzultációkon vett részt a **Niyazi Szafarov** azeri gazdaságfejlesztési miniszterhelyettes, valamint a **Gulmammad Javadov** ipari és energetikai miniszterhelyettes vezette küldöttségekkel.

Olajos Péter a magyarság keleti gyökereiről szólva, őszinte elismerését fejezte ki a bámulatos fejlődést felmutató „azeri csoda” iránt. A magyar EU-Elnökség gazdasági stratégiája összefüggésében ugyanakkor országunk teljes támogatásáról

biztosította Azerbajdzsán európai integrációs törekvéseit.

Tőkés László a megbeszélések alkalmával felidézte az AGRI-földgáz-egyezmény **Orbán Viktor** miniszterelnök és **Traian Băsescu** államelnök általi, tavaly szeptemberi aláírását. A magyar és a román nemzeti érdekek együttes képviselését hangsúlyozva, ezzel együtt a kisebbségi kérdések békés rendezésének a fontosságára is kitért, magyar–román és azeri–örmény vonatkozásban egyaránt.

Koradéltán, **Nemes Csaba** európai parlamenti tanácsadója kíséretében Tőkés László az Azeri Parlamentben tett látogatást, ahol **Valeh Alaszgarov** alelnökkel, az EU–Azerbajdzsáni Együttműködési Bizottság társelnökével folytatott megbeszélést.

Az azeri parlamenti alelnök erőteljes kritikával illette az Európai Parlament országával szembeni politikai magatartását, a valóságos problémák gyakori megkerülését és az üres protokollarizmust illetően. Az illetékes európai bizottsági képviselők nagyfokú ignoranciája és a kétoldalú tárgyalások alacsony hatékonysága miatt sokkal találóbb volna, hogyha az „Együttműködési Bizottságot”, „Csevegő Klubnak” neveznénk el – mondotta az alelnök, kifejezve egyúttal az azeri fél határozott szándékát az érdemi együttműködés iránt.

A magyar küldöttség látogatása február 25-én este **ünnepi hangversennyel** végződött, magas rangú azeri közméltóságok és a Németh Zsolt államtitkár vezette küldöttség, valamint Tőkés László EP-alelnök részvételével. A Liszt Ferenc Emlékév alkalmából Csutora Zsolt nagykövet mondott ünnepi beszédet. A bakui Állami Filharmónia szimfonikus zenekarát **Rauf Abdullayev** karmester vezényelte, világhírű zeneszerzőnk zongoraversenyeit pedig **Murad Hüszejnov** azeri, valamint **Farkas Zsolt** – erdélyi származású – magyarországi zongoraművészek közreműködésével adták elő.

Nagyvárad, 2011. február 27.

A februári strasbourgi plenáris ülés eredményei

2011. február 14–17., Strasbourg

A plenáris ülésen az EP döntött arról, hogy a jövőben környezetkímélőbbek lesznek a kis haszongépjárművek. A Parlament támogatja az uniós szabadalmi rendszer egyszerűsítését is. Strasbourgban téma volt az egyiptomi helyzet és Horvátország uniós csatlakozása, szó esett a magyar médiatörvényről és az uniós menekültügyi rendszer felülvizsgálatáról is.

Bővülnek a távolsági busszal utazók jogai

Két évig tartó tárgyalássorozatot követően kedden az Európai Parlament Strasbourgban megszavazta azt a jogszabályt, amely a távolsági busszal utazók jogairól rendelkezik. Ezzel lezárult az utazók védelméről szóló uniós törvényhozás, így a repüléssel, hajóval és vonattal utazók után a 250 km-nél hosszabb buszos útra indulók jogait is uniós jogszabályok garantálják.

Fokozottabb védelem a hamis gyógyszerek ellen

Az EP február 16-án elfogadta azt a jogszabályt, amelynek célja, hogy megakadályozza a hamisított gyógyszerek legális ellátási láncba való bekerülését és forgalmazását. Az új irányelv az internetes értékesítésre is kiterjed, új biztonsági és ellenőrzési rendszert vezet be, a gyógyszerhamisítók ellen pedig keményebb szankciókat helyez kilátásba.

Környezetkímélőbb furgonok

A Parlament megszavazta, hogy a jövőben a furgonok és az egyéb könnyű haszongépjárművek hatékonyabb üzemanyag-felhasználásúak és környezetkímélőbbek legyenek. Maximalizálták a járművek széndioxid-kibocsátását is. Az EP szerint az új szabályok az innovációt is ösztönzik majd.

Az EP támogatja az uniós szabadalom ötletét

Az EP kedden döntött arról, hogy a megerősített együttműködés keretén belül az uniós tagállamok egy része közös EU-s szabadalmi rendszert dolgozhat ki. Spanyolország és Olaszország kivételével mindegyik tagállam jelezte részvételét. A két ország azért marad távol az együttműködéstől, mert kifogásolják, hogy a szabadalmi rendszer három nyelvre az angol, francia és német lesz.

Egyiptom

A Parlament az egyiptomi politikai helyzettel is foglalkozott. A demokratikus rendszerváltás mellett szó esett arról is, hogy az EU-nak pénzügyi eszközökkel kell támogatnia Egyiptomot, hogy elősegítse a demokratikus átalakulást, és egyben felül kell vizsgálni az európai szomszédságpolitikát is. A vita után egy állásfoglalást is elfogadott az EP.

Horvát uniós tagság

2011 első felében lezárulhatnak a csatlakozási tárgyalások Horvátországgal, amennyiben Zágráb végrehajtja a szükséges reformokat. Hannes Swoboda szociáldemokrata osztrák képviselő a parlamenti vitában elmondta, hogy „ha egy ország elvégzi a házi feladatot, akkor teljesíteni kell a neki tett ígéretet”.

Magyar médiatörvény

Az EP elhalasztotta a szavazást a magyar médiatörvényről készülő állásfoglalásáról, mivel a parlamenti vitában Neelie Kroes európai biztos elmondta, hogy megállapodás született a magyar kormány és a Bizottság között. A magyar kormány garanciát adott Kroes biztosnak, hogy a magyar médiatörvényt módosítani fogja, hogy az megfeleljen az uniós követelményeknek.

Szerződés módosítás

José Manuel Barroso, az Európai Bizottság elnöke ismertette a Parlamenttel a Bizottság véleményét egy javasolt szerződés módosítással kapcsolatban, amely lehetővé tenné egy állandó válságkezelő mechanizmus létrehozását az euró zóna számára.

Szigorúbban lépne fel az EP az internetes gyermekpornó ellen

Tanulmányok szerint minden ötödik európai fiatalnak van téve szexuális zaklatásnak. Az EP állampolgári jogi bizottsága támogatja azt a jogszabályjavaslatot, amely szigorítaná a gyermekpornográfia és a szexuális zaklatás elleni fellépést.

Bevándorlás és menekültügy

Az EP segítene Olaszországnak, ahol a tunéziai forradalmat követően jelentősen megnőtt a beérkező menekültek száma. A Bizottság is kivételes segítségnyújtást ígért. A plenáris döntött az uniós menekültügyi rendszer reformjának szükségességéről, mivel véget kell vetni annak, hogy a tagállamok egyik országból a másikba küldik a menekülteket.

Szabadkereskedelmi megállapodás Dél-Koreával

Az EP megszavazta az EU és az ázsiai ország közti szabadkereskedelmi megállapodást, amely öt év alatt megszünteti az importvámok 98%-át, illetve a kereskedelmi akadályokat az ipari termékek, a mezőgazdasági termékek, és a szolgáltatások terén.

www.europarl.europa.eu

Tőkés László márciusi eseménynaptára

Március 1–3.

- Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

Magyar unió az Európai Unióban – A Kárpát-Medencei Magyar Autonómia-Tanács kihelyezett ülése

Közmeghallgatás az autonómiáról

Nemzetközi sajtóértekezlet

Kubinyi Anna textilművész kiállításának megnyitója

Március 4.

- Nagyvárad

Munkamegbeszélés – a Partiumi Magyar

Művelődési Céh újralakítása

Március 7–10.

- Strasbourg

Európai parlamenti munkahét. Plenáris ülés

Március 10.

- Nagyvárad, Egyházkerületi Székház Díszterme

A Lorántffy Zsuzsanna Református Gimnázium

Maturandus-ünnepélye

Március 11.

- Budapest, Országház

A Kárpát-medencei Magyar Képviselők

Fórumának plenáris ülése

Sajtóértekezlet

Esterházy János-emlékünnepély

Március 13.

- Kolozsvár

A 3. királyfi/királylány pályázat díjának átadása

A Csépi Sándor elnök nevével fémjelzett Áldás,

Népesség Mozgalom által meghirdetett pályázat díjkiosztó ünnepsége; beszédet mondtak Tőkés László és Kövér László

Március 14.

- Kolozsvár

Állampolgársági eskütétel

A Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, Wetzler Tamás, a könnyített honosításért felelős miniszteri biztos és Répás Zsuzsanna nemzetpolitikai helyettes államtitkár jelenlétében rendezett ünnepségen az első között esküt tett Tőkés László, az EP-alelnöke, valamint a Magyar Ifjúsági Tanács (MIT) által szervezett Bálványosi Nyári Szabadegyetem és Diáktábor (közismertebb nevén Tusványos) központi szervezőcsapata is.

Magyar Állami díjak átadása. Dr. Tőkés István kitüntetése

Március 15.

- Csíkszereda

Központi erdélyi rendezvény, nemzeti ünnepünk alkalmából

Az ünneplőket és a díszvendégeket – **Semjén**

Zsolt miniszterelnök-helyettest, **Tőkés László**

EP-alelnököt, az EMNT elnökét, **Kelemen Hunort**, Csíkszék parlamenti képviselőjét, az RMDSZ elnökét, a román kormány vallásügyi és kulturális miniszterét

– Csíkszereda polgármestere, **Ráduly Róbert**

Kálmán köszöntötte. Az ünnepségről lásd cikkünket.

- Székelyudvarhely

A helybéli Demokrácia Központ meglátogatása

Március 17.

- Budapest

Találkozás Szászfalvi László egyházügyi

államtitkárral

Sajtóértekezlet

Az Egymásnak ítélve című könyv bemutatója a

Terror Házában, Marosvásárhely Fekete Márciusáról

Március 18.

- Budapest

Pozsgai Imre meglátogatása

Fogadónap az EP-Irodában

Március 20.

- Szilágyfőkeresztúr

Virág Károly ny. esperes temetése

Március 21–24.

- Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

Március 25.

- Budapest

Találkozás Schmitt Pál államfővel, a Sándor Palotában

Március 26.

- Nagyvárad, Partiumi Keresztény Egyetem

Európai regionális konferencia. Záróbeszéd

Március 27.

- Szatmárnémeti

„Hajnal akar lenni” – népdalvetélkedő

- Kolozsvár

Találkozás Martonyi János külügyminiszterrel

Március 28.

- Nagyvárad, EP-Iroda

Sajtóértekezlet a korrupció tárgyában

A kelet- és közép-európai posztkommunista társadalmaknak valóságos rákfenéje a korrupció, mely – példának okáért – Romániának még a schengeni csatlakozását is sajnálatos módon hátráltatja – mutatott rá Tőkés László EP-alelnök.

Március 28–31.

- Brüsszel

Európai parlamenti munkahét

Közös múlt – közös jövő – EP-közmeghallgatás a kommunista múlttól

Brüsszelben ülésezett a KMAT

A KMAT tagszervezeteinek képviselői vettek részt az ülésen

Nemzetközi sajtótájékoztatóval zárult 2011. március 3-án, szerdán a **Kárpát-Medencei Magyar Autonomia Tanács** (KMAT) brüsszeli kihelyezett ülése. **Tőkés László** a sajtótájékoztatón elmondta, hogy a KMAT három irányban is kezdeményezéssel él. Magyarországtól azt kéri, hogy vállaljon – egyelőre nem hivatalos formában – „védhatalmi státuszt” a határon túli magyar kisebbségek ügyében. A határon túli magyar közösségek a többségi nemzetek politikusaikhoz azzal a felhívással fordulnak, hogy üljenek le velük tárgyalni, rendezzék az autonómia-tervek kérdését. Végeztül az EU-hoz is fordul a KMAT, kérve, hogy az unió támogassa az autonómia-terveket.

A Magyarország határain kívül élő magyar nemzeti közösségek számottevő szervezeteiből álló fórum tagjai záronyilatkozatukban egyhangúlag megállapították, hogy megmaradásuk és fejlődésük egyedüli garanciája a területi, személyes és sajátos jogállású autonómia formák biztosítása. Ennek érdekében minden törvényes eszközt felhasználnak, szögezték le az elszakított nemzetrészek képviselői, hogy a magyarság e jogos igényének érvényt szerezzenek, hozzátéve: „a magyar kérdés egyetlen megoldása Európa stabilitása szempontjából is elengedhetetlen.”

A KMAT kétnapos ülése Tőkés László EP-alelnök meghívására kedd délelőtt kezdődött. Első ülésükön

felrajzolták az Kárpát-medencében élő magyarság problématerképét. Tőkés László KMAT-elnök felvezetőjében megállapította: „együttműködésre vagyunk ítélve”. A határon túli magyar szervezetek vezetői egyetértettek abban, hogy a tavaly a Magyar Országgyűlés által hatalmas többséggel elfogadott két nemzetpolitikai rendszerváltozást jelentő törvény – a Nemzeti Összetartozás Törvénye, valamint a könnyített honosítást lehetővé tevő módosítás – új alapokra helyezte a magyar-magyar kapcsolatokat, immár érdemben elkezdődhet a határok feletti nemzetegyesítés. Ezért alakították újra a MÁÉRT-ot, jelentette ki a magyar kormány képviselőjében jelen lévő **Répás Zsuzsanna**, a Nemzetpolitikai Államtitkárság vezetője, az elkövetkezőkben a nemzetpolitikai fórumok tevékenységének összehangolása következik.

A bő kétórás megbeszélést követően a Magyar Néppárti Delegáció látta vendégül munkaülésén a KMAT tagjait. **Gyürk András**, a magyar delegáció vezetője köszöntőjében kiemelte: ilyen magas rangú nemzeti küldöttség még nem tisztelte meg látogatásával a magyar EP-képviselőt, ugyanakkor rámutatott: a nemzeti összefogás – vagyis az anyaországi, erdélyi és felvidéki EP-képviselők együttműködése – számukra az Európai Parlamentben ma már természetes. Tőkés László, a magyar delegáció tiszteletbeli elnöke felvezetőjében hangsúlyozta:

a nemzetegyesítés feladatán túl a nemzeti önrendelkezés általános rendezőelvét kell érvényesítenünk az egész Kárpát-medencében.

A delegációülés után az elszakított nemzetrészek képviselői **Pelczné Gáll Ildikó** fideszes EP-képviselő meghívására **Kubinyi Anna** textilművész Székelykapuk című kiállításának megnyitóján vettek részt.

Délután egy nyilvános közmeghallgatás keretében az autonómia iránt elkötelezett szervezet 19 vezetője ismertette törekvéseik eddigi eredményeit, saját magyar közösségük jelenlegi helyzetét. Tőkés László hangsúlyozta, hogy minden egyes magyar közösségnek a saját helyzetének leginkább megfelelő autonómiaformát kell megtalálnia.

A találkozó **Répás Zsuzsanna**, a magyar kormány Nemzetpolitikai Államtitkárságának vezetője elmondta: a budapesti kormánynak a határon túli magyarok körében partnerekre van szüksége a nemzetpolitikához a hosszú távú megoldás megtalálása érdekében. A tartós megoldás legjobb formája az autonómia lehet – állapította meg.

Gál Kinga, az EP kisebbségi munkacsoportjának fideszes elnöke azt emelte ki: mindent meg kell tenni azért, hogy a nyugat-európaiak számára alig érthető magyar ügyet napirenden tartsák.

Pásztor István, a Vajdasági Magyar Szövetség (VMSZ) elnöke arról számolt be, hogy a Vajdaságban a 2009-ben meghozott szerb törvény lehetővé teszi az autonómiahoz kapcsolódó jogok gyakorlását, főként kulturális, oktatási, nyelvhasználati területen. A törvény „nem álmaink netovábbja”, de jelentős előrelépést jelent – mondta.

Berényi József, a szlovákiai Magyar Koalíció Pártjának (MKP) elnöke elmondta, hogy Szlovákiában az EU-csatlakozás után a kisebbségi jogok bővítése gyakorlatilag „befagyott”.

Izsák Balázs, a Székely Nemzeti Tanács (SZNT) elnöke a regionális parlament, regionális kormányzat megteremtését eredményező székelyföldi területi autonómia érdekében folytatott küzdelmükről beszélt a közmeghallgatáson. Felhívta a

▶ figyelmet arra, hogy maga a román alkotmány is lehetővé teszi az ön-szabályozás alapján álló közhatalmi testületek létrehozását.

Az esti munkavacsorán a magyar nemzeti közösségek vezetői többek között megállapodtak abban, hogy létrehoznak egy monitoring-rendszert a nemzeti kisebbségek védelme érdekében, autonómia-szabadegyetemet szerveznek, illetve az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** (EMNT) által tavaly december 1-jén kezdeményezett „Magyarnak lenni jó!” programot lehetőség szerint az egész Kárpát-medencére kiterjesztik. Ugyanakkor elfogadták az eddig csak megfigyelői státusban lévő felvidéki **Magyar Koalíció Pártja** (MKP) tagfelvételi kérelmét is. Felvetődött annak az igénye is, hogy az európai őshonos nemzeti közösségek védelmének lehetőségeit tételesen is fel kellene térképezni, viszont úgy döntöttek, hogy az előkészített munkaanyag alapján a soron következő KMAT-ülésen tanácskoznak erről érdemben.

Másnap délelőtt a KMAT tagjai véglegesítették és elfogadták azt a két állásfoglalást, amelyekben többek között Európa stabilitásának és az őshonos nemzeti közösségek jogainak összefüggésében megállapították: a nemzeti közösségek autonómiája – miként azt pozitív európai példák egész sora bizonyítja – a többségi nemzetek érdeke is.

„Mi, a múlt század világháborúit lezáró békeszerződések alapján Magyarország határain kívülre került, de szülőföldjünkön megmaradni akaró őshonos magyar közösségek ezt a megoldást a belső, országhatárokat tiszteletben tartó önrendelkezés elvén alapuló közösségi – kulturális, sajátos jogállású települési és területi – autonómiák közjogi rendszerében látjuk. Ugyanakkor hisszük, hogy a békés, demokratikus eszközökkel elért közösségi autonómiák fontos pillérei lehetnek a térség stabilitásának, hiányuk vagy ellehetetlenítésük viszont komoly európai stabilitási kockázatot jelenthet” – olvasható a dokumentumban.

A másik állásfoglalás a Kárpát-medencei magyar ügyet taglalja európai összefüggésben. Ennek egyik megállapítása, hogy „bár az esélyegyenlőség, a szubszidiaritás és az önkormányzatiság az európai

Tőkés László, EP-alenök, a KMAT elnöke a sajtótájékoztatón

építkezés rendezőelvei, és minden hetedik európai polgár kisebbségi is egyben, jelenleg az Európai Unió működését szabályozó szerződések és dokumentumok mégsem beszélnek világosan a számbeli kisebbségben élő nemzeti közösségek és a hozzájuk tartozó személyek sajátos jogairól. Éppen ezért az egyéni szabadságjogok, illetve az erre épített európai alapjogok dokumentumai mellett egy Európai Kisebbségvédelmi Charta megalkotását is elengedhetetlennek tartjuk.”

Az unió működését új alapokra helyező Lisszaboni Szerződés egyebek közt létrehozta a polgári kezdeményezés európai jogintézményét.

Ennek lényege, hogy kellő számú tagállamból megfelelő számú állampolgár aláírásával a lakosság maga is kezdeményezheti uniós jogszabály megalkotását valamilyen kérdésben. Tőkés közölte, hogy ilyen állampolgári kezdeményezést terveznek az őshonos nemzeti kisebbségek státuszát illetően.

A KMAT Sajtószolgálatának összefoglalója

ZÁRÓNYILATKOZAT

KMAT, Brüsszel, 2011.

A Kárpát-Medencei Magyar Autonómia Tanács (KMAT), amely a Magyarország határain kívül élő magyar nemzeti közösségek számottevő szervezeteiből áll, brüsszeli ülésén 2011. március 1-jén arra a következtetésre jutott, hogy:

Egyhangúlag megállapították, hogy megmaradásuk és fejlődésük egyedüli garanciája a területi, személyes és sajátos jogállású autonómiaformák biztosítása.

Ennek érdekében minden törvényes eszközt felhasználnak, hogy a magyarság e jogos igényének érvényt szerezzenek.

A magyar kérdés illetően megoldása Európa stabilitása szempontjából is elengedhetetlen.

A Kárpát-medencei magyar ügy Európában

A Magyar Köztársaság Országgyűlése 2010 májusában a Nemzeti Összetartozás Napjává nyilvánította a trianoni békeszerződés aláírásának napját, június 4-ét. A nemzeti parlament által egyhangúlag elfogadott törvényben tanúságot tettek amellett, hogy „a több állam fennhatósága alá vetett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, melynek államhatárok feletti összetartozása valóság, s egyúttal a magyarok személyes és közösségi önazonosságának meghatározó eleme.” Ebből kiindulva Magyarország – az Európai Unió soros elnöke – demokratikusan

választott képviselői megerősítették elkötelezettségüket „a magyar nemzet tagjainak és közösségeinek egymással való kapcsolatuk fenntartására és ápolására, és az Európában elfogadott gyakorlatot alapul vevő közösségi autonómia különböző formáira irányuló természetes igényének támogatására.”

A nemzetek egységesülő Európájába való integráció számunkra, magyarok számára egyben a határok feletti nemzetegyesítésre is lehetőséget jelent. A nemzetegyesítés közigazgatási feltételeit az állampolgárságukat a történelem viharai miatt elveszített magyarok, illetve leszármazottaik könnyített honosításáról szóló törvénymódosítás teremtette meg.

Magyar unió az Európai Unióban – ez a XXI. századi „**magyar modell**” lényege.

Mindemellett felhívjuk a figyelmet arra, hogy az országukban kisebbségben élő őshonos magyar közösségek az adott ország állampolgárai is egyben, akiket lojalitásuk okán megillet a teljes értékű emberi élethez szükséges jogok egész rendszere. Mivel a szabad identitásválasztás csakis egy adott közösség tagjaként válik megélhetővé, ezért a szülőföldjükön megmaradni és boldogulni kívánó őshonos kisebbséghez tartozó személyek nemzeti önazonosságának vállalása a konkrét kisebbségi közösség állapotának is függvénye.

Sajnálattal kell megállapítanunk, hogy az új ezredév Európájában az egymás mellett élő kárpát-medencei nemzeti közösségek viszonyának rendezése éppen a kisebbségi kérdés megoldatlansága miatt továbbra is kiemelt feladat maradt. Intő példa számunkra az a „választörvény”, amellyel Szlovákia saját állampolgárait félemlíti meg. A „**szlovák modell**” értelmében ugyanis elveszíti szlovák állampolgárságát az, aki valamely más állam polgára is egyben. Véleményünk szerint ez teljességgel elfogadhatatlan, a Lisszaboni Szerződés életbe lépése nyomán pedig ellentétes az Európai Uniót összekovácsoló szellemiséggel, hiszen ez a törvény – szándéka szerint – nem a nemzeti identitás védelmét szolgálja, hanem a szabad identitásválasztást korlátozza.

Annak ellenére, hogy az esélyegyenlőség, a szubsidiaritás és az önkormányzatiság az európai építkezés rendezőelveinek számítanak, és minden hetedik európai polgár kisebbségi is egyben, jelenleg az Európai Unió működését szabályozó szerződések és dokumentumok mégsem beszélnek világosan a számbeli kisebbségben élő nemzeti közösségek és a hozzájuk tartozó személyek sajátos jogairól. Éppen ezért az egyéni szabadságjogok, illetve az ezekre épülő európai alapvető jogok dokumentumai mellett egy **Európai Kisebbségvédelmi Charta** megalkotását is elengedhetetlennek tartjuk.

Az előbb idézett Összetartozás-törvényből is kiejelö, „magyar modell” lényege továbbá, hogy nem csupán a nyelvi és kulturális jogok biztosításában látja a kérdés megoldását, hanem törvény által szavatolt közjogositványokban, valamint az ezeket gyakorló, a közösség által választott, de állami hatósági erővel és jogállással bíró XXI. századi intézményekben – vagyis a különböző szintű és formájú autonómiákban.

A sokszínű Európa egységét hosszú távon csakis akképpen tudjuk fenntartani, hogyha az nem erőpolitikán, hanem saját ez irányú döntéseinken alapszik. Az Európai Uniót többek között éppen ez különbözteti meg a volt Szovjetuniótól, éspedig hogy nem valamely ideológia kényszeríti hamis és homogén egységbe a nemzeteket, hanem a közös értékek iránti elkötelezettség és a szabadságunkból fakadó felelősségvállalás egyesíti őket. Ezt viszont csakis olyanképpen tudjuk megélni, hogyha saját sorsunkról mi magunk döntünk.

Brüsszel, 2011. március 2.

A Kárpát-Medencei Magyar Autonómia Tanács
tagszervezetei

Állásfoglalás Európa stabilitása és az őshonos nemzeti közösségek tárgyában

Az múlt század háborúit követően a győztes nagyhatalmak újrajzolták Európa térképét. Ilyenképpen a XX. század geopolitikai átrendeződéseinek egyik sajátos következményeként Európa jelentős részében a nemzetek és az államok határai nem esnek egybe. Ez volt az oka annak, hogy az elmúlt száz évben számos országban a számbeli kisebbségben élő őshonos nemzeti közösségek kollektív identitásmegőrző törekvései és a többség homogén nemzetállam-építő politikái egymással gyakorta szembekerültek.

A század közepén Kelet-Közép-Európa és a Balkán igazságosabb rendezését a Szovjetunió érdekszférájának és a kommunista Internacionálé kisebbségtagadó doktrínájának előretörése akadályozta meg. Térségünkben az őshonos nemzeti közösségeket másodrendű állampolgárként erőszakos asszimilációnak vetették alá, folyamatos és megalázó hátrányos megkülönböztetésben éltek, nyelvi jogaiktól megfosztották őket, anyanyelvű oktatásukat elszorvasztották, tulajdonaikat államosították, az állami erőszakos szervezetek és a kommunista titkosrendőrségek alig leplezett megfélemlítő akcióinak céltábláivá váltak.

A Szovjetunió és a hozzá kapcsolódó diktatórikus rendszerek bukása

után felszínre törtek az addig elfojtott nemzetiségi problémák. Ennek következtében Európa egy részének a térképe ismételtén újrajzolódtott. Míg Németország egyesült, addig Csehszlovákia kettévált, Szlovénia leszakadt Jugoszláviáról, továbbá a balkáni – háborús – konfliktusok sorozata vette kezdetét, azok minden elítélendő formájában: etnikai arányokat változtattak meg erőszakosan, betelepítésekkel, a lakosság elüldözésével, tömeggyilkosságokkal. Újabb államalakulatok váltak külön, mint amilyenek Horvátország, Bosznia és Hercegovina, Macedónia, Montenegró. A legutolsó eset Koszovó státusának rendezése volt, ahol a népek önrendelkezésének wilsoni elve került összeütközésbe a nemzetközi jog másik alapelvevel, amely államok területi integritására vonatkozik.

Mindezek kapcsán ismételtén felhívjuk a figyelmet az Európai Unió tagországai döntő többsége által támogatott Ahtisaari-terv kisebbségekre vonatkozó rendelkezéseire, melyek a többség és a kisebbség viszonyának normalizálását a nemzeti közösségek kollektív jogainak biztosításában, sajátlagosan pedig a koszovói szerb közösség háromszintű közjogi autonómiájában látják biztosítottak. Európa nem teheti

meg, hogy amit határain kívül érvényesnek tart, azt saját tagállamaira nézve ne fogadja el követendő gyakorlatként.

Meggyőződésünk, hogy a népek önrendelkezési joga ugyanolyan alapelve a világrendnek, mint az államok területi sérthetlensége. Az önrendelkezéssel felelősen élni az Unió területén azt jelenti, hogy a közös értékek és érdekek mentén kell keresni – a politikai realitásokra építhető és kivitelezhető – megoldást nemzeteink és nemzeti közösségeink számára. Pozitív európai példák egész sora bizonyítja, hogy a nemzeti közösségek autonómiája nemcsak az egyes számbeli kisebbségek, hanem a többségi nemzetek érdeke is, hiszen egy prosperáló régió az adott ország egészének, valamint Európának is javát szolgálja.

Mi, a múlt század világháborúit lezáró békeszerződések révén Magyarország határain kívülre került, de szülőföldjünkön megmaradni akaró, őshonos magyar közösségek ezt a megoldást a belső, az országhatárokat tiszteletben tartó önrendelkezés elvén alapuló közösségi – kulturális, sajátos jogállású települési és területi – autonómiák közjogi rendszerében látjuk. Ugyanakkor hisszük, hogy a békés, demokratikus eszközökkel elért közösségi autonómiák fontos pillérei lehetnek a térség stabilitásának, hiányuk vagy ellehetetlenítésük viszont komoly stabilitási kockázatot jelenthet egész kontinensünk számára.

Európa egyesülése és fejlődése igazából csak egy nyugodt, konfliktusmentes politikai környezetben valósulhat meg és teljesezhet ki. Minden ezzel ellentétes erő viszont Európa jövőbeni megújulását gátolja és akadályozza.

Brüsszel, 2011. március 2.

A Kárpát-Medencei Magyar
Autonómia Tanács
tagszervezetei

A népek önrendelkezési joga alapelve a világrendnek

Nem lesz Gușă-szobor Marosvásárhelyen

Marosvásárhelyen állították volna fel az egykori tábormok szobrát

A marosvásárhelyi Táblabírószék 2011. március 31-én **elutasította Dorin Florea** polgármester felfolyamodványát **Ștefan Gușă** egykori tábormoknak a városban felállítandó szobra ügyében. Ennek következtében jogerőre emelkedik az elsőfokú, a Marosvásárhelyi Tanács szoborállításra vonatkozó határozatát megsemmisítő ítélet.

Mint ismeretes, a székely főváros önkormányzata a család és tizenkét román egyesület kezdeményezésére, 2009. szeptember 10-én arról határozott – melyet a maga idejében sajnálatos módon a tanács RMDSZ-es képviselői is megszavaztak –, hogy szobrot állít a gyászos emlékeztű tábormok, Románia egykori vezérkari főnöke emlékére. A határozatot **Tőkés László**, a temesvári forradalom mártírjai iránti kegyelet jegyében a közigazgatási bíróságon megtámadta.

A határozat meghozatalának idejében már ítélet született ugyan **Victor Stănculescu** és **Mihai Chițac** tábormokok ügyében, és az 1989-es romániai forradalom idején elkövetett **tömeggyilkosságokban** való

részvétel bizonyított vádja alapján mindkét főtisztet **súlyos börtönbüntetésre** ítélték, továbbá az eljárás rendjén Ștefan Gușă bűnössége is kétséget kizáróan megállapítást nyert – ennek ellenére Marosvásárhely Városi Tanácsa mégis emléket akart állítani a város kétes emlékű volt lakójának. Igaz ugyan, hogy Gușă időközben meghalt, így az el-

lene indított eljárást nem követhette ítélet, de a tények maradnak: Ștefan Gușă tömeggyilkos volt!

A tervezett szoborállítás ellen – többek között – a következő egyesületek és személyi-

ségek fejezték ki **tiltakozásukat**: a Temesvár Társaság, a temesvári December 17. Szervezet és a Memorialul Revoluției Egyesület, az Európai Parlament Erdélyi Magyar Képviselőcsoportja, a Pro Europa Liga, valamint 117 neves személyiség, köztük **Herta Müller** Nobel-díjas író, **Richard Wagner** író, és **Adrian Cioroianu** volt román külügyminiszter. A Tanács azonban, annak ellenére,

hogyan maga Dorin Florea polgármester, Tőkés László EP-képviselővel folytatott megbeszélése során ígéretet tett, hogy nem engedélyezi a szobor felállítását, nem nyugodott bele a Maros Megyei Törvényszék 2010 júniusában hozott határozatába, amely megsemmisítette a szobor felállítására vonatkozó tanácsi határozatot, és **fellebbezést** nyújtott be a végzés ellen.

Tőkés László jogi képviselőjeként **Kincses Előd** ügyvéd, a fellebbezés tárgyalása alkalmából benyújtott keresetében a következőképpen fogalmaz: „Megengedhetetlen, hogy az áldozatokra való emlékezés helyett a Román Forradalom elfojtásában vétkesek kultuszának legyünk tanúi.” Indoklásában tételesen idéz a Ștefan Gușă terhelő dokumentumokból, melyek kétséget kizáróan bizonyítják, hogy Temesváron a hadsereg az egykori tábormok személyes parancsára lőtt a forradalmárokat. Keresetében Tőkés Lászlót idézi: „Alulírott, a temesvári mártírokat emlékezve, nem maradhatok közömbös a határozattal szemben, (...) mely ellentmond a történelmi valóságnak, melyet egész országunk megélt.”

A román politikai emlékezet el-kepesztően szelektív: miközben ugyanis fenntartás nélkül elfogadja a román áltörténészek **Kossuth Lajos** mintegy 150 évvel ezelőtti vélt románellenes tetteire vonatkozó hazug és bizonyítatlan állításait, ezzel szemben viszont a jelenkor történéseinek felidézésére, illetve a nemzetgyilkos tábormok valós szerepének a megítélésére képtelennek mutatkozik. Az eset nem egyedüli a maga nemében. Miközben a **Washingtoni Capitoliumban** Kossuth Lajos szobrának megkoszorúzása alkalmából **Barack Obama**, az Egyesült Államok elnöke személyes köszöntést küld a magyar forradalom és szabadságharc vezéregyéniségére emlékezve, ezzel szemben viszont idehaza annak lehetünk tanúi, hogy craiovai fellebbviteli bíróság jogerős módon tiltja meg a marosvásárhelyi Kossuth Lajos utca elnevezését.

2011. március 31.

Montenegro integrációjának folyamatáról és a romakérdésről az EP-ben

Az Európai Parlament strasbourgi plenáris ülésén 2011. március 8-án délelőtt ünnepélyes formában emlékeztek meg a Nemzetközi Nőnap 100. évfordulójáról. **Jerzy Buzek** elnök személyesen köszöntötte a képviselőket, tiszteletükre pedig egész nap folyamán az Elnökség nőtagjai vezették a parlamenti tanácskozásokat.

A Parlament délutáni ülészakán – egyebek mellett – **Montenegro** európai integrációjának folyamatáról, valamint a **romák** befogadásának európai stratégiájáról tartottak nyilvános vitát. A soros magyar EU-Elnökség képviselőiben **Győri Enikő** integrációs külügyi államtitkár, illetve **Balog Zoltán** felzárkóztatási államtitkár, az Európai Bizottság részéről pedig **Stephan Füle** csatlakozási, valamint **Viviane Reding** igazságügyi és **Andor László** foglalkoztatáspolitikai biztosok voltak ezen ügyek előterjesztői.

Az EP integrációs ügyekben illetékes alelnökeként **Tőkés László** saját romániai – erdélyi – tapasztalataira való hivatkozással szólt a több nemzetiségű társadalom megbékélés, valamint békés együttműködés kínálta lehetőségeiről. Ennek szellemében értékelve Montenegro integrációra irányuló erőfeszítéseit, a következőket mondta: „Montenegro egy alkotmányos jogi alapokon nyugvó parlamenti demokráciával rendelkezik, mely az **emberi jogok tiszteletben tartását** és a **kisebbségek védelmét** is magába foglalja. Törvény és valóság között azonban komoly repedések vannak”. Erdélyi képviselőnk – egyebek mellett – a tovább élő korrupcióra, a szervezett bűnözésre, az igazságszolgáltatás

és a sajtószabadság hiányosságaira hívta fel a figyelmet, végezetre pedig a regionális együttműködés, valamint a jószomszédi kapcsolatok építését szorgalmazta a nehéz sorsú balkáni állam részéről.

Stephan Füle EU-biztos, minekutána gratulált az elért **tagjelölti státuszhoz**, záró szavaiban kijelentette: most már Montenegrón a sor, hogy eleget tegyen az EU által támasztott elvárásoknak; kézzelfogható eredményeket várnak az országtól annak érdekében, hogy akár még az idén ősszel elkezdődjenek a csatlakozási tárgyalások.

„... az Unió területén élő, tizenkét milliányi roma népesség integrációjának kérdése olyan közös európai ügy, melynek megoldásában egyaránt ki kell venniük a részüket az egyes tagországoknak és az uniós intézményeknek ...”

Győri Enikő államtitkár, a másik két nyugat-balkáni állammal – Szerbiával és Horvátországgal – egyetemben, Magyarország határozott támogatásáról biztosította Montenegro európai integrációját.

A roma stratégia ügyében tartott közbizottsági rendjén Járóka Lívia képviselőnk kiemelten szólt arról a páratlan egyetértésről, mely a különféle politikai csoportok és szakbizottságok között alakult ki ezen a téren. Hozzászólásában valamennyi képviselő egyöntetű elismerését fejezte ki a magyar jelentéstévő kiváló munkája iránt.

Balog Zoltán államtitkár nyitó és záró megszólalásaiban imponáló meggyőzőerővel képviselte a magyar Elnökség romaügyben tanúsított demokratikus elkötelezettségét.

Viviane Reding biztos-asszony az európai jogok és értékek kettős összefüggésében szállt síkra a cigányság társadalmi felzárkóztatása mellett, külön-külön kihangsúlyozva az EU, valamint a tagországok ez irányú felelősségét.

Tőkés László EP-alelnök írott formában juttatta el felszólalását az Elnökséghez.

FELSZÓLALÁS

a romák európai uniós stratégiája tárgyában

Mindenekelőtt őszinte elismerésem fejezem ki azért, hogy a **magyar EU-Elnökség** a romák befogadásának kérdését prioritásai közé felvette. A Magyar Kormány ez irányú elkötelezettségének ékes bizonyítéka az a körülmény, hogy a magyar néppárti delegáció sorában üdvözölhetjük **Járóka Lívia** jelentéstévőt, az Európai Parlament egyedüli roma képviselőjét, valamint az, hogy **Balog Zoltán**, az ügy előadója, az újan létrehozott felzárkóztatási államtitkárság élén foglalkozik a többszörösen hátrányos helyzetű cigányság feltámogatásával. Ezek alapján joggal állapíthatjuk meg, hogy a magyar EU-elnökség a cigányok ügyének rendezése terén jó példával jár Európa előtt.

A **roma stratégia** vonatkozásában fontosnak tartom kihangsúlyozni, hogy az Unió területén élő, tizenkét milliányi roma népesség integrációjának kérdése olyan **közös európai ügy**, melynek megoldásából egyaránt ki kell venniük a részüket az egyes tagországoknak és az uniós intézményeknek. Találónan mutatott rá **Orbán Viktor** miniszterelnök, hogy amennyiben a mélynyomorban és a társadalmi, etnikai kirekesztettségben élő cigányok problémáit nem akarjuk a „nomadizálás” – a kivándorlás – útján az EU fejlett országaiba „exportálni”, úgy egységes fellépéssel és közös erővel kell megoldást találnunk tarthatatlan helyzetükre.

Eredményes munkát kívánok az Európai Parlamentnek, az Európai Bizottságnak és az Európai Tanácsnak, nem utolsósorban pedig a magyar EU-Elnökségnek ahhoz, hogy idén júniusra elkészítsék és véglegesen tető alá hozzák a romák integrációjának korszakos jelentőségű stratégiáját.

Strasbourg, 2011. március 8.

Jó magyarnak lenni az EP-ben

„A mai napon jó volt magyarnak lenni Strasbourgban, az Európai Parlamentben, két okból is” – jelentette ki **Tőkés László** erdélyi EP-képviselő azon a kötetlen találkozón, melyre **Schmitt Pál** államfő ünnepélyes parlamenti beszéde után került sor, **Jerzy Buzek** elnök meghívására. Az említett okok egyike maga az államelnöki beszéd, melyet a soros magyar EU-elnökség vezetőjeként mondott el az EP volt alelnöke. Örömről másikkal kiváltó oka az volt, hogy az európai törvényhozás elsöprő többséggel éppen a mai ülésén fogadta el **Járóka Lívia** néppárti képviselőnek az európai roma-stratégéről szóló, kiváló Jelentését.

Tőkés László alelnök – másokkal együtt – őszinte elismerését fejezte ki az egyetlen európai parlamenti roma képviselőnek, akivel **Balog Zoltán** felzárkóztatási államtitkár társaságában folytatott informális megbeszélést a cigányügy felkarolása és a magyar EU-Elnökség ezzel kapcsolatos feladatai, valamint a határon túl élő magyar cigányok támogatása tárgyában. Mindhármán egyetértettek abban, hogy a közel egy milliónyira tehető Kárpát-medencei magyar cigányság integrációjának és felemelkedésének ügye főbenjáró **nemzetpolitikai kérdés**, melynek előbbrevitele teljes körű nemzeti – és európai – összefogást igényel.

Schmitt Pál államelnök nagy ívű parlamenti beszédében egyébként külön is kitért a roma-stratégiára, mint a magyar EU-elnökség prioritásainak egyikére. Az államelnök ugyanakkor – széles európai összefüggésbe helyezve – szintén felemelte szavát az őshonos **európai kisebbségi közösségek** érdekében, teljes nyíltsággal szólva nemcsak a magyarországi kisebbségek, hanem a **határon túlra szakadt magyarság** sokszínű gazdagságáról és jogairól is. Beszéde hallatán az az érzés tölthette el valamennyi honfitársát, hogy valóban jó magyarnak lenni, a határon túliaknak pedig minden reménye meglehet arra, hogy a nem is oly távoli jövőben nekik is, a valóságban is jó lehet majd magyarnak lenniük.

Strasbourg, 2011. március 9.

Közös külpolitika a vallásszabadság érdekében

2011. március 9-én, szerdán az Európai Parlament strasbourgi székhelyén **Tőkés László** EP-alelnök az **Európai Külügyi Szolgálat** (EKSZ) vezető tisztviselőivel találkozott. A megbeszélést az Európai Parlament képviselőinek egy csoportja kezdeményezte abból a célból, hogy az Unió fokozottan figyeljen oda a világ egyes részein tapasztalható vallási diszkriminációra, különösképpen pedig a közel-keleti országokban élő keresztény közösségek ellen irányuló erőszakra. A találkozón részt vevő **Cornelius de Jong** hollandiai és **Pat the Cope Gallagher** brit képviselők hangsúlyozták, hogy a közös külpolitikának az emberi jogok részeként intézményes formában gondoskodnia kell a lelkiismereti és vallásszabadság tiszteletben tartásáról és védelméről, úgy, amiképpen erre nézve legutóbb idén januári állásfoglalásában az Európai Parlament is meghagyást tett.

Tőkés László, az EP vallási párbeszédért felelős alelnöke hozzászólásában kiemelte: a nyugat-európai országok kevésbé érzékenyek a vallási diszkrimináció iránt, a volt kommunista országokból jövő képviselők viszont jól tudják, mit is jelentett az egykori ateista rezsimnek erőszakos vallásellenessége. Tekintettel arra, hogy a világon elkövetett egyházellenes erőszak mintegy 75%-ban a keresztények ellen irányul, képviselőnk azt kérte az EKSZ vezetőitől, hogy az EU külpolitikája érdemben lépjen fel hitsorsosaink védelmében. Ennek a lehetőségét megeremtő intézményi háttér kiépítése nagymértékben megnövelné az üldözöttek biztonságát.

A szolgálat főtítkárhelyettese, **Maciej Popowski** megköszönte a találkozó kezdeményezését, majd leszögezte: mind az emberi jogok, mind pedig a vallási diszkrimináció ügyében, mint ahogyan eddig, továbbra is gyors és határozott lesz az EKSZ fellépése. Állandó kapcsolatban állnak az EP bizottságaival és nyitottak a képviselők javaslatainak megbeszélésre. A szolgálat naprakészen követi a Közel-Keleten zajló eseményeket, és szorosan együttműködik nem csupán az uniós országok diplomataival, de a térségben működő nem kormányzati szervezetekkel is.

Délután Tőkés László részt vett a **Kisebbségi Frakcióközi Munkacsoport (Minority Intergroup)** ülésén, amelyen **Gál Kinga** magyar néppárti képviselőasszony elnökölt. Meghívott vendégként **Karl-Heinz Lambertz**, a Belgiumban élő német közösség kormányának elnöke nyújtott tájékoztatást a mintegy 75.000 fős népcsoport helyzetéről. Lambertz a „történelem gyermekeinek” nevezte közösségét. A jelenleg zajló, a belga állami berendezkedés reformjáról szóló vitára utalva, elmondta, hogy a **belgiumi föderalizáció** folyamata még nem zárult le. A helyzet összetettségét híven mutatja, hogy míg a francia anyanyelvű vallonok mára már kisebbségbe kerültek, ezzel szemben viszont a többségi, hollandul beszélő flamandok még mindig „kisebbségként viselkednek”. Közössége megmaradásának feltételeiként Lambertz az autonómia és a képviselet megerősítését említette. Mint az köztudott, a belgiumi németek által lakott terület az első világháború után került Belgiumhoz. Európa őshonos közösségeként a területi autonómiájukat kívánják megerősíteni, miközben annak is tudatában vannak, hogy a határmenti és az interkulturális együttműködés európai formái nagyban segíthetik megmaradásukat.

Tőkés László erdélyi látogatásra hívta Lambertzet, aki elvben elfogadta a meghívást. Képviselőnk elmondta, hogy az erdélyi magyarok modellértékűnek tartják a működő nyugat-európai autonómiákat, köztük a belgiumi németek öngazgatási rendszerét is. Annak érdekében, hogy ezt jobban megismerje, képviselőnk kifejezte szándékát, hogy a közeljövőben maga is ellátogasson a belgiumi németekhez.

Strasbourg, 2011. március 9.

Biztosítani a magyar jövőt

A magyar nemzet újbóli magára találásáról, megmaradásáról, jövőjének biztosításáról beszélt 2011. március 15-én az 1848–49-es magyar szabadságharc és forradalom emlékére szervezett csíkszeredai ünnepségen **Semjén Zsolt**, **Tőkés László** és **Kelemen Hunor**.

A központi erdélyi ünnepségnek a várkert adott otthont, ahol a résztvevőket **Ráduly Róbert** csíkszeredai polgármester köszöntötte. Semjén Zsolt magyar miniszterelnök-helyettes beszédében fontosnak nevezte, hogy hitet és erőt merítsünk őseink példájából, levonjuk a történelmünkben rejlő tanulságokat. „Ma is legfőbb feladatunk a nemzet megmaradásának szolgálata és az ehhez szükséges társadalmi átalakulás, országépítés – emlékeztetett a miniszterelnök-helyettes. – 1848 nagy tanítása, hogy lehet ugyan számtalan

véleménykülönbség, lehetnek személyes ütközések, lehetnek különböző felfogások, de a nemzet szolgálatában, a nemzet iránti hűségben nem lehet különbség köztünk.” Semjén utalt az állampolgársági eskütelek megkezdésére, amely révén szerinte megnyílt a lehetősége annak, hogy nemzetársakból polgártársak lehessünk.

Kelemen Hunor RMDSZ-elnök, kulturális miniszter kifejtette: az erdélyi magyarság számára a következő esztendő az önrendelkezésről, a régiókról, az autonómiáról szól, a magyarságnak pedig ugyanúgy össze kell fognia, mint az 1848-as forradalom és szabadságharc idején. Felhívta a figyelmet: ma már természetes, hogy Székelyföldön szabadon lehet ünnepelni március 15-ét, de huszonegy évvel ezelőtt ez egyáltalán nem volt természetes.

Szerinte a magyarságnak folytatnia kell harcát az autonómiáért, mégpedig nem valaki ellen, hanem saját jövője érdekében. „Nem a vesztesek, hanem a győztesek útját akarjuk választani, hogy mi magunk mondhatjuk meg, milyen legyen a jövő” – mondta az RMDSZ elnöke.

Tőkés László, az Európai Parlament alelnöke, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke a márciusi ifjak forradalmi kiáltványának 12. pontját idézte, amely uniót hirdetett Erdéllyel. „Négy évvel ezelőtt az európai parlamenti választások alkalmával, Erdély európai uniós csatlakozása nyomán a magyarság ismét zászlajára tűzte az uniót Erdéllyel. Igazi 21. századi megoldásként, a határok fölötti nemzetegyesítés politikájának megfelelően megvalósulóban a magyar unió az Európai Unióban” – fogalmazott a szónok.

Magyar unió – az Európai Unióban

Tőkés László beszéde a nemzeti ünnepen

Március idusának szabadság és igazság által megszentelődött nemzeti ünnepén a dicső múlt felidézésével, valamint a jövőbe vetett reménységgel hirdetem a **Proféta** szavát: „Akkor felhasad, mint a hajnal, a te világosságod, meggyógyulásod gyorsan kivirágzik, és igazságod előtted jár...” (És. 58,8). – Székely-

föld, az **Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács** és az erdélyi magyarság eme központi ünnepségén a történelmünkben valósággá vált ige hitbéli üzenetével köszöntöm az ünneplő sokaságot, valamint „a Nemzet Televíziója” jóvoltából örömmel osztozó nézőközönséget, nem utolsósorban pedig az újraegyesülő

Nemzet követségében közöttünk járó **Semjén Zsolt** miniszterelnök-helyettest, aki ezekben a napokban a Magyar Országgyűlés végzése alapján nyújtotta át a visszahonosítottak első csoportjainak a magyar állampolgárságot.

163 esztendővel ezelőtt, a **Márciusi Ifjak** forradalmi kiáltványának 12. pontja **Uniót** hirdetett **Erdéllyel**. Ezt követően „a két testvérhaza” egyesülését előbb a pozsonyi Országgyűlés, majd 1848. május 30-án az erdélyi Diéta is egyhangúlag kimondta.

Négy évvel ezelőtt – az európai parlamenti választások alkalmával – Erdélyország európai csatlakozása viszonylatában tűztük zászlónkra újból az „**Uniót, Erdéllyel**”. Ennek nyomán, íme, a 12. pont ritka gyorsasággal a beteljesülés útjára lépett: igazi XXI. századi megoldásként, a határok fölötti nemzetegyesítés politikájának megfelelően, a nemzet közakaratóból megvalósulóban a **magyar unió – az Európai Unióban**.

2011. március **15** millió magyarnak lenni jó!

▶ Honfitársaim és Polgártársaim!

A Magyarországon tavaly bekövetkezett „nemzeti fordulatot” – annak természetes folytatásaképpen – idén nemzetpolitikai változások követik az egész Kárpát-medencében.

Amiképpen a 90. évforduló alkalmával célul tűztük ki magunk elé: **„Trianon gyógyítása”** elkezdődött a szétszakított és több nemzedékre megnyomorított magyarság életében. Közelebről nézve: a 2004. december 5-i, rossz emléké magyarhoni **népszavazás jóvátételének** lehetünk részesei a magyar állampolgárság kiterjesztése révén, ebben a korszakos időben, ezen a páratlan márciusi ünnepen.

1940 szeptemberéről, **Biharország** „visszatéréséről” ekképpen vall a krónikás: „Önfeledt örömujjongás zúgott az ég felé minden ajakról... Elnyomott lelkek mámoros lelkesedése szárnyalt a magasba...” – „Megfogyva bár, de törve nem”, most is valami hasonló érzés tölti el a lelünköt, amikor a nemzet újból egymásra és magára talál. Legutóbb talán **1989** szabadító Karácsonján éltünk át hasonló örömeket...

Székelyföld szívében, a Mikó-vár tövében, a Csíkszéki Mátyás Huszárezred – eszmei – védelmében: **jó most magyarnak lennünk!** A székelyföldi – és a romániai – jégkorongsport fellegvárában, a határainkat meghaladó MOL-Liga Kárpát-medencei mezőnyében: **jó most székelynek lenni!** Székesfehérvár és Csíkszereda testvérvárosi közösségében a mai napon az egymásra találás felszabadító örömét éljük át: „Egy a múltunk – a jövőnk is egy legyen!” – **Gábor Áron** Bukarestből végképp hazatalált „rézagyúja” jelképes ünnepi tiszteletadásával ugyanezt az érzést erősíti bennünk: **„Magyarnak, székelynek lenni jó!”**

Testvéreim!

Miért van az, hogy mérhetetlen nyomorában egy **afrikai néger** fejében meg sem fordul annak a gondolata, hogy önmagának lennie nem volna jó?! Ghánában, Zimbabwében járva, saját szemmel láttam: jól érzik magukat a bőrükben, vállalják önazonosságukat.

Vagy netán **cigánynak** lenni jobb volna, mint magyarnak?! – És ők sem tagadják meg magukat...

De akár a nyugat-európai **muszlimokat** is példaként hozhatom fel, akik – egészében véve – sokkal inkább azonosulnak önmagukkal, mint elkorcsosuló nyugati keresztény hittestvéreink.

Petőfi, **Kossuth** és **Széchenyi** népének viszont lépten-nyomon mi okból támad kétsége magyarsága iránt? **Bem apó** hős katonái miért „dezertálnak” sorsuk elől? Erdélyi magyarságunk miért hagyja oda reményvesztetten a hazát jelentő „piski hídfőállításait”?!

„Magyarnak lenni jó!” – hirdetjük a népszámlálások közeledtén, hogy nehogy „híjával találtassunk”.

„Talpra magyar, hí a hazal!” – mondjuk Petőfivel. „Légy

Székely népviseletbe öltözött gyerekek a nemzeti ünnepen

hű önmagadhoz!” „Vállad önmagad!” „Vállald a sorodat!”

Igaz, emberileg nézve, őszintén szólva: **nem mindig volt jó és előnyös magyarnak lenni.** Idegen uraink tettek róla, hogy magyarnak lenni ne legyen „kifizetődő”, hogy tehernek, „fátumnak” érezzük nemzeti mivoltunkat. „Engem anyám megátkozott, / Mikor a világra hozott / – énekeljük keservesen –; Azt az átkot mondta reám, / Ország, világ legyen hazám”.

Az Isten-nélküli **kommunisták**, a vérünkéből való árulóink is tettek róla, hogy szégyelljük, sőt egyenesen szabadulni próbáljunk magyarságunktól. A nagy orosz tudós, **Ivan Pavlov** írta annak idején **Sztálinnak** a következőket: „Látván, hogy Ön mit művel az orosz értelmiséggel – lezülleszt, megsemmisít, lealjasítja őket –, szégyellem magam azért, hogy orosz vagyok!” (sic!)

Igen, nekünk, magyaroknak is **szégyellnünk** kellett saját urainkat és árulóinkat... Nem volt jó magyarnak lennünk a Károlyiak, a Kun Bélák, a Szalasiak, a Rákosi Mátyások, a Kádárok, a Gyurcsányok, valamint saját erdélyi nemzetrontóink gyászorszakaiban...

De most, **Március 15-én**, és most, a nemzeti rendszer-változás és együttműködés ígéretes időszakában éppen azért próbálunk erőt meríteni történelmünk világló példáiból és szabadságharcaiból, hogy végre **„Lemossuk a gyalázatot”**, és végre újból jó lehessen és tiszta öntudattal vállalható legyen magyarnak lenni.

1848-ban jó volt magyarnak lenni.

1956-ban jó volt magyarnak lenni.

1989-ben újból jól éreztük magunkat – magyarként.

Kilenc évtizeddel ezelőtt is azért szólalt meg **Kós Károly** „**Kiáltó Szava**” a trianoni „pusztaságban”, hogy ne csüggedjünk, ne adjuk fel magunkat – a „román” Erdélyben is jó szívvel vállaljuk magyarságunkat, és „dolgozunk, hogyha élni akarunk”!

Mostani ünnepünkön, **Székelyföld, Partium** és egész **Erdély** magyarságának **nemzeti önrendelkezése** távlatában ezért idézem újból a Kiáltó Szó messzehangzó üzenetét: „Kiáltom a jelszót: építenünk kell. Szervekedjünk hát a munkára. Kiáltom a célt: a magyarság nemzeti autonómiája!”

Összefoglaló a márciusi strasbourgi plenáris ülésről

Pénzügyi tranzakciók megadóztatása

A keddi szavazáson a Parlament támogatta a pénzügyi tranzakciók megadóztatását. Az EP szerint a befolyó összegből egyrészt a fenn tartható fejlődést lehetne támogatni, és egy ilyen adó csökkenthetné a spekulációt, és biztonságosabbá tehetné a pénzügyi szektort.

Törökország és Montenegró csatlakozási tárgyalásai

Törökországban a kulcsfontosságú reformok lassulása és az emberi jogi helyzet romlása aggasztja a képviselőket. Eközben viszont üdvözlük Montenegró hivatalos tagjelölti státuszát, bár az ottani korrupció és szervezett bűnözés továbbra is akadályt jelent a csatlakozáshoz. A Parlament a két tagjelölt országhoz két külön állásfoglalást fogadott el szerdán.

Nemzetközi nőnap

Férfinak öltözött női EP-képviselők igyekeztek felhívni a figyelmet a nemek közti egyenlőtlenségre Európában. A plenáris ülésen a képviselők megünnepelték a századik nemzetközi nőnapot, és felhívták a figyelmet arra, hogy meg kell szüntetni a nemek közti bérszakadékot, továbbá több nőre lenne szükség a vezető pozíciókban, és nagyobb védelmet kell biztosítani a dolgozó anyáknak.

Sertésinfluenza

Kritikával illeti az EU reakcióját a 2009–2010-es H1N1 influenzajárványra az az állásfoglalás, amelyet nagy többséggel fogadott el a Parlament. Az EP az oltási programok költségeivel és a fennálló veszélyek felméréseivel szemben emelt kifogást, egyúttal jövőbeni cselekvésre sürget. A képviselők többek között szorgalmazzák az oltóanyagok közös beszerzését, és biztosítékokat szeretnének az érdekütközések ellen.

Líbia

Az EP a repüléstilalmi zóna kialakítását és az líbiai ellenzék képviselő Átmeneti Nemzeti Tanács elismerését sürgeti. A képviselők

javasolták egy „Marshall-terv” kidolgozását is, amely lehetőséget adhatna a béke és demokrácia megteremtésére.

Innovatív iparpolitika

A 60 millió embert foglalkoztató európai ipart érzékenyen érintik a gazdasági válság és a globális verseny következményei. Az EP szerint az európai iparnak csak az innovációval, a források hatékony felhasználásával és a tudásalapú gazdaság kialakításával lehet jövője.

Ritkaföldfémek

Az EP arra kéri a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy az EU-t ne érintse érzékenyen az importált ritkaföldfémek hiánya, amelyek elengedhetetlenek a zöld-, orvosi és katonai technológiákhoz.

Unió romastratégia

Európa 10–12 millió roma lakosán segítenének azok a kötelező erejű, uniós szintű minimális normák, amelyek javítanák a munkahelyekhez, az oktatáshoz, és a lakhatáshoz való hozzáférést - jelentették ki EP-képviselők szerdán. A Parlament állásfoglalása az alapjogok határozottabb védelmét és az uniós támogatások jobb felhasználását is szorgalmazza.

Felelősség és szolidaritás

Schmitt Pál köztársasági elnök ezt a két vezérelvet emelte ki a magyar uniós elnökség munkájával kapcsolatban. A volt EP-képviselő szerdán ünnepi ülésen mondott beszédet az Európai Parlamentben.

Kettő az egyben

Szerdán a Parlament elfogadta a 2012-es és 2013-as plenáris ülések időbeosztását. Titkos szavazáson a képviselők elfogadták a munkabeosztás módosítását, így októberben két strasbourgi plenáris ülést összevonnak.

Március 11.: A terrorizmus áldozatainak európai emléknapja

Csütörtökön a Parlament egyperces néma felállással emlékezett a terrorizmus áldozataira. Megemlékező beszédében Jerzy Buzek úgy

fogalmazott, hogy „egy terrorista vagy bűnszervezet sem rendítheti meg hitünket azokban az értékekben, amelyek az egységes Európa nyugszik”.

Vulkáni hamu

Az EP-képviselők azt szeretnék megtudni az Európai Bizottságtól, hogy milyen intézkedésekkel tudná megelőzni egy olyan káosz kialakulását, amelyet tavaly májusban az izlandi vulkáni hamufelhő okozott. A vita során szóba került, hogy a hamufelhő milyen zavarokat okozott a légi közlekedésben, milyen károkat okozott az EU gazdaságának, mennyire veszélyeztette a polgárok biztonságát. Több EP-képviselő is megemlítette, hogy egy egységes európai légtér kialakítása megkönnyítené a légtér jobb kezelését a jövőben.

Magyar médiatörvény: A Parlament további változtatásokat sürget

Az EP a magyar médiatörvény további felülvizsgálatát sürgeti, az Országgyűlés által hétfőn elfogadott törvénymódosítások ellenére is. A csütörtökön elfogadott állásfoglalás arra kéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy sajtószabadságot és médiapluralizmust védő uniós irányelvre.

www.europarl.europa.eu

Az Arab Tavasz – szolidaritás és erkölcsi támogatás

Az elmúlt hónapokban az észak-afrikai és a közel-keleti országokat átfogó tüntetéssorozatnak lehettünk tanúi. Bár a megmozdulások társadalmi háttere igen összetett, megállapítható, hogy a tüntetők egy jobb élet vágyával, valamint az emberi szabadság és méltóság célszempontja által vezérelve vonultak az utcára.

Csakúgy, mint a kelet- és közép-európai forradalmak esetében, a világi diktatúrák vezetői a legtöbb esetben erőszakkal, fegyveres erővel próbálták és próbálják elnyomni és megfélemlíteni a tüntetőket.

1956, 1968 és 1989 eszmei és erkölcsi örököseiként nem lehetünk közömbösek az arab világban zajló változásokkal szemben. Az európai közös külpolitikának támogatnia kell mindazokat, akik életüket is kockáztatva tiltakoznak az elnyomás és a zsarnokság ellen. Az Európai Uniónak mindent meg kell tennie annak érdekében, hogy Földközi-medencei szomszéd országaiiban a társadalmi reformot, a politikai változásokat és az emberi jogok érvényesülését elősegítse.

Erre annál is inkább szükség van, mivel fennáll a veszélye annak, hogy a demokrácia helyett a fundamentalista totalitarizmus hódít teret, ami nem csupán az érintett országok népeire hoz újabb elnyomást, hanem – közvetett módon – Európa biztonságát és jövőjét is hátrányosan befolyásolja.

Szolidaritásunkat és erkölcsi támogatásunkat fejezzük ki mindazok iránt, akik kiállnak a demokrácia mellett, és életüket kockáztatják a szabadságért. Egyúttal reményünket fejezzük ki, hogy az „arab tavasz” számukra is elhozza a megújulás és egy biztonságosabb jövő lehetőségét.

A volt szovjet birodalom országai – köztük Magyarország és Románia – megszenvedett múltjuk okán, az Európai Közösség cselekvő elkötelezettségével állnak ki a diktatúrával szembeszálló líbiai nép mellett.

Brüsszel, 2011. március 21.

A romániai Ceaușescu-diktatúra mementójaként, melékelten közzétesszük a The Guardian 2011. február 27-i írásának kivonatos magyar fordítását.

The Observer

Hogyan buknak el a diktátorok

Bukarest utcáitól Manila nyomornegyedeiig, a nép hatalma végül mindig győz. Miközben Líbia éppen hangjára talál, Peter Beaumont külügyi szerkesztő az önkényuralom bukásának dinamikáját vizsgálja.

Manapság Románián kívül kevesen emlékeznek Tőkés Lászlóra. A ma 58 éves, királyhágómelléki református püspök 1989 márciusában Temesváron volt lelkipásztor, akit ki akartak lakoltatni temploma melletti lakásából.

A Kondukátor bukása után

A bűne az volt, hogy a „szisztematizálás” politikája ellen prédikált, egy oly politika ellen, amely Nicolae Ceaușescu önkényuralmi rendelete szerint országának városait és falvait volt hivatott újrendezni.

A magyar nemzetiségű Tőkés már hosszú ideje illetve kritikával a rezsimet, úgyhogy, amikor ellenszegült a kilakoltatásnak, nagy visszhangot váltott ki, és felhívta maga ellen a Ceaușescu-i titkosrendőrség, a hírhedt Securitate figyelmét. 1989 decemberére már nem csupán hívei álltak mellé, élőláncot alkotva lakása körül, hanem a román nemzetiségűek is, egy olyan tömeg, mely a környező utcákat betöltötte.

Ami a következő napokban történt, a Tőkés egyéni történeténél közismertebb: a temesvári tömegtüntetések, amelyek gyors ütemben vezettek el a valamikor hatalmas erejű Ceaușescu-rezim bukásához.

Ha ez a történet egy emberről és a hazájáról ismerősnek tűnik, ez azért van, mert tényleg az. Ismerősnek tűnik nem csupán azért, mert az arab világ népfelkelések sorozatán megy át, amelyeket egyes elemzők az 1989-es kommunizmus-ellenes európai eseményekhez hasonlítanak, hanem azért is, amit a Tőkés története mond el nekünk az önkényuralmi rendszerek elleni felkelések dinamikájáról.

.....

Roger Petersen, az Ellenállás és felkelés – kelet-európai tanulságok című könyv szerzője egyike azon tudósoknak, akik arra a kérdésre keresnek választ, hogy az egyszerű emberek milyen módon láznak fel hatalmas és brutális rezsimek ellen. Szerinte a lázadás első szakasza a meghatározó: a népesség nagy részének lassú átváltása a rendszerrel szembeni „semlegességből” egy „átfogó de szervezetlen és fegyvertelen ellenállásba.” Az erre a szakaszra jellemző megnyilvánulások, Petersen szerint, „a rendszerellenes graffitik, nacionalista dalok éneklése, rendszerellenes kiadványok osztogatása és/vagy elfogadása és spontán tüntetéseken való részvétel.”

Pontosan ez történt a Tőkés László lakását védő tüntetések esetében, 1989-ben, amikor a gyülekező tömeg

▶ előbb zsolnárokat énekelt, majd hamarosan egy betiltott nacionalista dalra váltott át, a „Deșteaptă-te Române” (Ébredj, román) kezdetű énekre. Két évvel azelőtt, a braszói tömegtüntetéseken is ugyanezt a dalt énekeltek.

.....
(Petersen a továbbiakban a következőket írja:) „Úgy gondolom, hogy Magyarországon és Csehszlovákiában már jó ideje érelődött az érzés azokban, akik a következőképpen gondolkodtak: 'Hadd ne beszéljünk a politikáról, beszéljünk inkább a kenyérről. Ez az egyetlen dolog, ami valójában érdekes!' Egy bizonyos ponton túl viszont már nem csupán a kenyérről, hanem az emberi méltóságról szól a történet. Arról, hogy 'Nincs autonóm életem.' Aligha állapítható meg pontosan, hogy ez a szakasz mikor következik be.”

Ha létezik egy erőteljes hasonlóság az 1989-es forradalmak és aközött, ami az arab világban manapság történik, az abban áll, hogy az emberek fokozatosan eltávolodnak ettől a „kenyeret, s nem politikát” állásponttól.

.....
Tőkés László esete a felkelések egy másik lényeges tulajdonságát is példázza: a már amúgy is lázadásra érett és kellően elégedetlen társadalmon belül szükség van egy jól azonosítható „kulcs-áldozatra”. Tunéziában ez a kulcsszereplő Mohammed Bouzizi, a Sidi Bouzidi-

gyümölcsárús volt, aki – tiltakozásképpen – felgyújtotta magát. Egyiptomban az indító impulzust Khaled Said meggyilkolása adta meg, akit múlt év júniusában, Alexandriában kegyetlenül megvert a rendőrség, és akinek neve mozgósító erejű „felhívássá” vált az első rendszerellenes tüntetések alkalmával.

.....
Végeredményben azonban egy lázadás sikere azon múlik, hogy ne csupán a szakadárak egy kis csapata, hanem éppen elégséges ember lépje át a félelem küszöbét. Ha megszületik az a döntés, hogy a kockázat valóban megéri, a felkelés sikerre vezethet.

„1991-ben, Vilniusban egy olyan tömegben voltam, ahol 15 embert öltek meg,” emlékezik vissza Petersen. „Emlékszem, hogy az emberek válasza erre nem a visszavonulás, hanem az volt, hogy a parlament elé vonuljanak.”

Annak idején Albert Camus vetette fel azt a kérdést, hogy „ki is a lázadó?”. Saját kérdésére ezt a választ adta: „Lázadó az az ember, aki nemet mer mondani.” Ez az a pont, ahol a félelem megszűnik, és egész nemzetek képesek nemet mondani. És a zsarnokok ekkor buknek el.

2011. február 27.

Felszólalás a magyar- és a világszabadság ügyében

2011. március 23-án, a brüsszeli ún. miniplenáris keretében **Tőkés László**, az Európai Parlament alelnöke nemzeti ünnepünk, Március 15-e, valamint Kossuth Lajos halálának – közeli – évfordulója kapcsán a magyar- és világszabadság összefüggésében foglalt állást az iránt, hogy az Európai Unió következetesen álljon ki az arab, illetve a muzulmán országokban kibontakozott szabadságharcok, illetve a nagyvilág összes, szabadságért küzdő népe mellett.

A magyar szabadságharc hagyományainak szellemében erdélyi képviselőnk két nemzeti intézményünk, a **Kossuth-** és a **Petőfi Rádió** elnevezésének jelképes üzenetét is beszédébe foglalta.

Ezzel kapcsolatban azt is helyénvaló kimondani, hogy a **Gyurcsány-korszak** méltó lezárásaképpen éppen ideje volna országos rádióállomásaink eredeti nevét – az általános közkívátnak megfelelően – helyreállítani.

FELSZÓLALÁS

a magyar- és a világszabadság ügyében

*A 1848-49-es Forradalomra és Szabadságharcra emlékezve, a világ magyarsága március 15-én tartotta nemzeti ünnepét. Világhírű költőnk, **Petőfi Sándor** 1849-ben, a szabadságért áldozta életét.*

*Március 20-án – halála évfordulóján – a Szabadságharc másik nagy alakjára, **Kossuth Lajos** kormányzóra, a magyar parlamenti demokrácia atyjára emlékeztünk, aki idegen száműzetésben töltötte élete felét.*

Népünk szabadságszeretetéről a jelképszerű erejével tanúskodik az a körülmény, hogy két országos rádióállomásunk éppen Kossuth Lajos és Petőfi Sándor nevét viseli.

Szabadságharcos költőnk egyik kimagasló versében azoknak a hősöknek állít emléket: „kik érted haltak, szent Világszabadság.”

A „világszabadságnak” ez a forradalmi szelleme hatotta át egykor a magyar Ifjúságot, és a szabadságszerető Európa is ebben a szellemben áll ki a forradalmi arab Ifjúság, valamint a világ összes, szabadságért küzdő népe mellett.

Brüsszel, 2011. március 23.

Tőkés László

Az emberi méltóság és szabadság védelmében

Tőkés László, az Európai Parlament alelnöke és az Emberi Jogi Bizottságban (DROI) az EP Néppárti Frakciójának koordinátora, az elmúlt időszakban is számos fórumon és találkozón szólalt fel és állt ki az emberi méltóság és szabadságjogok, a szabad vélemény-nyilvánítás és választásgyakorlás jogának védelmében.

1. Erdélyi képviselőnk februárban levelet intézett **Catherine Ashton** uniós külügyi főképviseelő asszonyhoz, az Európai Bizottság alelnökéhez **Ershidin Israel** ujjur menekült emberi jogi aktivista ügyében, akit az a veszély fenyeget, hogy **Kazahsztán** kiadatási eljárást indít ellene, és kiszolgáltatja a kommunista Kínának. Az **ENSZ** Menekültügyi Főbiztossága Ershidin Israel menekült státuszát ugyan elismerte, a kazah hatóságok azonban – nemzeti törvénykezésre hivatkozva – 2010 szeptemberében az ujjur aktivista kérelmét elutasították.

Ashton bárónő Tőkés László levelére küldött válaszából kiderül: annak ellenére, hogy mind az Európai Bizottság, mind az ENSZ, mind pedig a svéd diplomácia közbenjárt a kazah hatóságoknál annak érdekében, hogy Israel kiadatása Svédország felé történjen, amely letelepedési engedélyt is adott az aktivistának, jelenleg úgy tűnik, hogy a fellebbezés elbírálása után Kazahsztán mégiscsak Kínának fogja kiadni a politikai menekültet. Ugyanakkor a főképviseelő levelében arról is biztosítja képviselőnk, hogy az Európai Unió további lépéseket szándékozik tenni annak érdekében, hogy az aktivista jogait és biztonságát szavatolják.

2. Március 3-án Tőkés László nyilatkozatban fejezte ki megdöbbenését és együttérzését **Shabaz Bhatti** pakisztáni keresztény kisebbségügyi miniszter brutális kegyetlenséggel elkövetett meggyilkolása miatt. Ezzel együtt szorgalmazta, hogy az EU, különösképpen pedig a Külügyi Szolgálat határozottan lépjen fel a Közel-Keleten, illetve az iszlám országokban megnyilvánuló erőszakkal szemben, továbbá kéréssel fordult Ashton asszonyhoz, hogy az eddigieknél hatékonyabban mozdítsa elő a világszerte üldözött keresztény közösségek védelmét.

Tőkés László rendszeresen felszólal az emberi méltóság védelmében

Ezzel kapcsolatos, hogy 2011. március 9-i keltezéssel **Jalil Abbas Jilani**, Pakisztán brüsszeli nagykövete részéről megkeresés érkezett erdélyi képviselőnkhez, melyben arról nyújt tájékoztatást, hogy országának kormánya háromnapos nemzeti gyászt rendelt el Bhatti miniszter emlékére, és elkötelezi magát az iránt, hogy gyilkosait felkutassák és felelősségre vonják. Ezzel együtt, a nagykövet arra hívja fel a figyelmet, hogy a vallásszabadság és az egyenlőség eszméjéért harcoló miniszter meggyilkolása nem más, mint egy olyan terrorcselekmény, amelynek célja tovább rombolni a Pakisztánról kialakult, önmagában is negatív képet. A levél írója végezetre kormánya elkötelezettségét fejezi ki az iránt, hogy Pakisztánt egy olyan fejlődő, demokratikus országgá tegyék, melyben az emberi jogokat, az egyenlőséget és igazságosságot az Alkotmány szavatolja.

3. Brüsszeli irodájában Tőkés László március 23-án fogadta **Irán** brüsszeli nagykövetét, **Ali Asghar Khajit** és munkatársait. Tisztelgő látogatásán a nagykövet Irán abbéli szándékát és reményét juttatta kifejezésre, hogy kapcsolatai és együttműködése az Európai Unióval elmélyülnek, és a kölcsönös megértés a kultúrák közeledése és párbeszéde által megerősödik. Ezzel szemben a diplomata élesen bírálta az Európai Parlament idén februárban elfogadott, Iránra vonatkozó Jelentését, nem kevésbé pedig **Bastiaan Belder** jelentéstévőt, a Szabadság és De-

mokrácia Európája (EFD) EP-frakció tagját, több rendben kihangsúlyozva, hogy Irán több mint tiszteletben tartja az emberi jogokat és szabadságokat. Részrehajlással vádolta a holland politikust, azt állítván, hogy hozzáállása ellenséges volt, mivel jelentésében egy olyan országot illet igaztalan vádakkal, amely nyitott az együttműködésre, és amelyben a keresztények nem csupán az őket megillető jogokat élvezhetik, hanem parlamenti képviselőik, illetve templomaik száma egyenesen meghaladja a részarányos képviselői által előírányzott számarányokat.

Tőkés László arról biztosította az iráni diplomáciai küldöttséget, hogy noha sem országukkal, sem politikai és társadalmi rendszerükkel szemben nem viseltek előítéletekkel, mindazonáltal jogosnak tartja a nyugati világ és az Európai Unió azon kifogásait, melyek szerint Irán mind az emberi jogok tiszteletben tartása, mind pedig a vallásszabadság biztosítása terén elmarasztalható. Ezen bírálatok egyébként az egész **muzulmán világra** érvényesek – mondta erdélyi képviselőnk –, hiszen miközben a bevándorló mohamedánok jogait és vallásszabadságát Európa-szerte messzemenően tiszteletben tartják, sőt, sok esetben előnyös megkülönböztetésben részesítik őket, ezzel szemben statisztikai tények számít, hogy az elmúlt évtizedekben az iszlám országokban élő **keresztények** száma drámai mértékben lecsökkent, siralmas helyzetük pedig napról napra rossz-

szabaddik. Mindezek olyan tények, amelyek óhatatlanul rányomják bélyegüket Irán nemzetközi megítélésére, másfelől pedig kedvezőtlen módon hatnak ki az Európai Unió Iránhoz való viszonyulására. Felidézve azokat az időket, amikor is nemrégén még saját kisebbségi – magyar református – egyházát kellett védenie a kommunista diktatúrával szemben, erdélyi képviselőnk azt hangsúlyozta, hogy most, az Európai Parlament képviselőjeként és vallási ügyekért felelős alelnökeként nem csupán a keresztény közösségek, hanem minden felekezet és minden egyes ember lelkiismereti és vallási szabadságáért száll síkra.

4. Ugyanennek a napnak a reggelén az Európai Parlament Emberi Jogi Bizottságának (DROI) rendkívüli ülésére került sor Brüsszelben, **Heidi Hautala** elnök vezetésével, a Líbiában és Jemenben kialakult válság helyzet megvitatása céljából. A forradalmi állapotokról és az országokban elkövetett hatalmi erőszakról **Sliman Bouchouiguir**, a Líbiai Emberi Jogi Liga főtitkára, valamint **Ezaddine Al Asbahi**, a Jemeni Emberi Jogi Központ igazgatója tartottak beszámolót.

Felszólalásában Tőkés László – egyebek mellett – azokra a keresztényellenes erőszakos cselekményekre emlékeztetett, melyek ügyében az Unió Külügyi Szolgálatá elmulasztott kellő időben és módon teljes határozottságot tanúsítani. Most, amikor az egyes muzulmán országokban hatalmon lévő diktatúrák saját néppükkel szemben is brutális kegyetlenséggel lépnek fel – az EU számára komoly tanulsággal szolgál, hogy az **emberi jogok** és a **demokrácia** védelmében minden esetben, teljes következetességgel álljanak ki. A véres eseményekre nem elég „reagálni”, hanem sokkal inkább azok megelőzésére kell törekedni – mondotta erdélyi képviselőnk.

A tanácskozás résztvevői egyetértettek abban, hogy az Uniónak gyökeresen felül kell vizsgálnia eddigi politikáját a **Maghreb-országokkal** és az **Arab Félszigettel** kapcsolatban, és mindenekelőtt a polgári lakosság védelmére és megsegítésére kell összpontosítania.

Brüsszel, 2011. március 24.

Egy „spirituális Európa” kialakítása

Szerdán, 2011. március 23-án **Joseph Daul** néppárti frakcióvezető felkérésére **Tőkés László** EP-alelnök ez európai protestánsok egy Liege-i központtal működő szervezetének népes küldöttségével találkozott.

Képviselőnk Pál apostol Efézusbeliekhez intézett levelének a szavaival köszöntötte a küldöttségnek a világ különböző országaiból (Anglia, Belgium, Görögország, Lengyelország, Ukrajna, Oroszország, Brazília, Egyesült Államok) származó lelkes és laikus tagjait: „Atyámfiai, legyetek erősek az Úrban és az ő hatalmas erejében. Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben” (Ef. 6, 10-11).

Ennek vonatkozásában – egyházi vezetőként – arra a furcsa ellentmondásra világított rá, hogy miközben Kelet- és Közép-Európában egykor az állami ateizmussal kellett a keresztényeknek megküzdeniük, ennek hasonlatosságára a szabad nyugati demokráciákban mindmáig szintén egy általános vallásellenességgel találják szembe magukat. Az önző érdekek, valamint a közös értékek ellentétének összefüggésében Tőkés László egy olyan „**spirituális Európa**” kialakításában kérte a vendégek – általában véve a vallási szervezetek – közreműködését, melynek ügyét jól szolgálja a Lisszaboni Szerződés 17. cikkelyének az Unió és az egyházak közötti szervezett párbeszédre vonatkozó „alkotmányos” előírása.

Az Angliában élő ukrán protestánsok közösségében szolgáló **Vyuhkin Andrey** a brit igazságszolgáltatás azon döntéseire hívta fel a figyelmet, melyek gyakori esetben hátrányos helyzetbe hozzák a keresztényeket, illetve a keresztény értékeket – példának okáért a homoszexuálisok jogai vonatkozásában.

A munkáspárti kormány által nemrég elfogadtatott ún. „Egyenlőségi törvény” egyszerűen figyelmen kívül hagyja az egyházakat – mondotta a brit ügyvéd.

A szövetség Liege-i koordinációját ellátó **Jean Timoshenko** felszólalásában azt kérte, teremtsék meg a lehetőségét további találkozóknak, melyek alkalmával több idő áll rendelkezésre az egyházak és az Unió intézményei közötti párbeszédre.

Válaszában az EP alelnöke kitért az EU, valamint az európai egyházak magas szintű vezetőinek évenkénti találkozóira, továbbá kifejezte azon meggyőződését, hogy ennél sokkal többre van szükség, valamint **Jerzy Buzek** elnök és saját maga azon törekvését, hogy az említett 17. cikkely értelmében a közeljövőben megteremtsék a rendszeres és érdemi párbeszéd intézményes formáit.

Egy „spirituális Európa” kialakítására lenne szükség

► Az angliai felvetés vonatkozásában pedig azt mondta, hogy „a magunk rendjén elfogadjuk az egyenműek kapcsolatait illető jogokat, ez azonban semmiképpen nem mehet a keresztények jogainak rovására”. A nyugati országokban tapasztalható keresztényellenesség tekintetében fokozottan szükséges annak tudatosítása, hogy az integráció nem lehet sikeres egy értékvesztett, saját múltját és egyházi hagyományait mellőző társadalomban – jelentette ki erdélyi képviselőnk.

A találkozót követően a Tökés-irodát az erdélyi **Diakónia Projekt-fejlesztő Hálózat** küldöttsége látogatta meg, tagjai sorában **Farkas Zsolt** királyhágómelléki előadótanácsossal. Erdélyi alelnökünk váratlanul közbejött akadályoztatása miatt a brüsszeli szolgálati úton lévő vendégeket **Szilágyi Zsolt** kabinetfőnök fogadta. Az erdélyi protestáns egyházak közös képviselőletében szoros együttműködő szakemberek az uniós kiírások sikeres megpályázásának és kihasználásának nehézségeiről számoltak be. Míg más országokban az önrész biztosítása nem jelent különösebb problémát, addig Romániában a pénzügyi nehézségek és a gazdasági válság következtében a pályázás és a projektmenedzsment is komoly akadályokba ütközik – mutattak rá. Tökés László korábbi ígéretének megfelelően Szilágyi Zsolt a képviselői iroda és az erdélyi egyházak szorosabb együttműködését szorgalmazta, nem csupán brüsszeli, hanem hazai szinten is. Ugyanakkor rámutatott, hogy a pályázati kiírásokra közvetlen ráhatásuk nincsen, hiszen ezeket érdemben az Európai Bizottság és a nemzeti kormányok közötti tárgyalások rendjén alakítják ki.

A kabinetfőnök azt javasolta, hogy a pályázati szakemberek vegyék számba azokat a nehézségeket, amelyekkel az uniós projektek pályázása során találkozhatnak, és ezek ismeretében konkrét formában, közös erővel keressék meg a lehetséges megoldásokat.

Brüsszel, 2011. március 23.

A szólásszabadság jogáról

Tökés László EP-alelnök 2011. március 24-én **John Ralston Sault**, az Írók Nemzetközi Közössége (PEN International) elnökét, **Takeaki Horit**, a PEN nemzetközi titkárát, **Marian Botsford Frasert**, a Bebörtönzött Írók Bizottságának (Writers in Prison Committee) elnökét és **Tienchi**

Martin-Liaot, a Kínai Független PEN Központ (Independent Chinese Pen Center) elnökét fogadta brüsszeli irodájában. A delegáció tagjai tájékoztatást nyújtottak szervezetük tevékenységeiről, valamint együttműködést indítványoztak EP-képviselőnkkel.

Mint közismert, a több mint száz országban tagsággal rendelkező, 1921-ben alapított szervezet egyik fő célkitűzése a szólásszabadság jogának tiszteletben tartása a világban. Megalakulása óta nagy figyelemmel kíséri az emberi jogok érvényesülését és már a náciizmus alatt határozottan fellépett ezek megsértése esetén. Tevékenységében az 1956-os szabadságharc fordulópontra jelentett, ugyanis ezt követően hozták létre azt a bizottságot, amely a kommunista államok és más elnyomó rendszerek által bebörtönzött írókon próbál segíteni. Figyelmük középpontjában, többek között a Kínában állandó karhatalmi erőszak és bebörtönzés fenyegetésében élő írók, újságírók és emberi jogi aktivisták helyzete áll.

Tienchi Martin-Liao, a Kínai Független PEN Központ elnöke elmondta, szervezetük tagjainak egy része száműzetésben él a világban, másik része pedig Kínában munkálkodik. Alapítója és volt elnöke **Liu Xiabo**, a 2010-es **Nobel**-békedíj kítüntetettje, akit, mint ismeretes, a kínai kormány államellenes tevékenysége miatt 11 éves börtönbüntetésre ítélt, továbbá a Nobel-békedíj oda-

ítélésének bejelentésétől – mintegy öt hónapja – még a feleségét is házi őrizetben tartja. A PEN kínai központja azon munkálkodik, hogy más bebörtönzött aktivistákkal együtt Liut azonnal és feltétel nélkül engedjék szabadon. A kínai PEN-elnök felhívta a figyelmet: Kína az utóbbi

években elért rendkívüli gazdasági fejlődés ellenére veszélyes és megbízhatatlan partner marad, hiszen e fejlődést nem követik jogi és politikai reformok, és hangsúlyozta, hogy ezek nélkül nem képzelhető el demokrácia. A nyelvi, kisebbségi és vallási jogokat is semmibe veszik, mondta Tienchi Martin-Liao, a rendszer által veszélyesnek tartott kisebbségi közösségek vezetői ellen

„...Tevékenységeiben az 1956-os szabadságharc fordulópontra jelentett, ugyanis ezt követően hozták létre azt a bizottságot, amely a kommunista államok és más elnyomó rendszerek által bebörtönzött írókon próbál segíteni ...”

a halálbüntetés alkalmazásától sem riadnak vissza. Így a tibeti, az ujjur és a Falun Gong közösségeket a megsemmisítés veszélye fenyegeti, jelezte Martin-Liao.

Válaszában Tökés támogatásáról biztosította a vendégeket, és elmondta, hogy a romániai kommunizmus hasonló eszközökkel lépett fel az erdélyi magyarok és történelmi egyházaik ellen. Ahogy akkor a rendszer ellen fellépőket a nyugati világ nyilvánossága és politikusainak fellépése mentette meg, most mi kerültünk abba a helyzetbe, hogy ennek az erkölcsi adósságnak eleget téve megpróbáljunk segíteni az életveszélyben lévő, a szabadságjogokért fellépő emberjogi harcosokon és mindent meg kell tennünk a szabadgondolkodókért – szögezte le Tökés. Az EP alelnöke ígéretet tett arra, hogy a parlament emberi jogi albizottságában (DROI) Heidi Hautala elnök asszonynak javasolni fogja, vegyék újból napirendre a Kínában zajló emberi jogsértések ügyét.

Brüsszel, 2011. március 24.

A tibeti identitás és kultúra védelmében

Tókes László, EP-alelnök és a Dalai Láma

2011. március 20-án, vasárnap parlamenti választást tartottak az észak-indiai Dharamszala székhelyű **Központi Tibeti Adminisztráció** keretében. A tibeti emigráns kormányt **Tenzin Gyaco**, a **XIV. Dalai Láma** alapította, miután 1959-ben a kínaiak levették népének a megszállás ellen tiltakozó felkelését.

Az első demokratikus választásokat 2001-ben tartották, amikor is a 62 éves buddhista szerzetest, **Lobsang Tenzint** választották miniszterelnökké. Ugyanakkor annak a Parlamentnek is ő lett a vezetője, mely a három tibeti régió, az öt buddhista felekezeti irányzat, valamint a világ más országaiban szóróanyagban élő tibetiek képviselőiből tevődik össze, és amely az 1991-ben elfogadott a „Száműzetésben élő tibetiek Chartájának” megfelelően működik.

Alapítása óta a száműzöttek testülete az India különböző államaiban élő, több mint százezer tibeti menekült sorsáról gondoskodik, valamint befogadja és ellátja a Kína területéről továbbra is nagy számban érkező menekültek. Legfőbb célja a törvénytelen kínai megszállás alatt lévő Tibet tényleges önállóságának és szellemi autonómiájának kivívása (**Memorandum on Genuine Autonomy for the Tibetan People**),

valamint a tibeti kulturális és vallási önazonosságért folytatott békés küzdelem.

Mint ismeretes, a kínai megszállás óta számos kormány és nemzetközi szervezet nagy figyelemmel kíséri és támogatja ezen törekvéseket. Az Európai Parlament is több ízben felszólította Kínát, hogy tartsa tiszteletben az emberi és kisebbségi jogok vonatkozásában vállalt nemzetközi kötelezettségeit, és vessen véget az elnyomás és terror uralmának. **Tókes László** EP-alelnök, az Emberi Jogi Szakbizottság néppárti koordinátora legutóbb 2010-ben Budapesten találkozott a Dalai Lámával és kifejezte elkötelezettségét a tibeti ügy további napirenden tartása iránt. Mint erről korábban több alkalommal beszámoltunk, erdélyi képviselőnk határozottan kiáll a tibeti identitás és kultúra védelmében, több ízben felszólalt az EP plenáris ülésén és különböző nemzetközi fórumokon, ugyanakkor aktív tagja a **Thomas Mann** néppárti képviselő által vezetett, több mint száztagú – az EP keretében működő – Tibet Frakcióközi Munkacsoportnak. Ennek fő célja, hogy erősítse az együttműködést és egységesítse azokat a törekvéseket, amelyeket az ügyért elkötelezett állami intézmények, civil szervezetek

és emberi jogi aktivisták felvállaltak.

A vasárnapi választásokon a 15. emigráns kormány 44 tagjára (Chit-hue), valamint a miniszterelnök személyére (Kalon Tripa) szavaztak Indiában és a világ különböző országaiiban szóróanyagban élő tibeti közösségekben (Brüsszel, Zürich, New York, Toronto). A 2010 őszen tartott első forduló után a miniszterelnöki címre három jelölt pályázott: **Lobsang Sangay**, a Harvard Egyetem oktatója, **Tenzin Namgyal Tethong** a tibeti emigráns kormány volt minisztere, valamint **Tashi Wangdi**, Őszentségének brüsszeli képviselője.

A **Tibetet Támogató Parlamenti Képviselők Nemzetközi Szervezete** (The International Network of Parliamentarians for Tibet/INPaT) a tibeti emigráns kormány meghívására egy szakértőkből álló megfigyelő csoportot küldött a különböző választási körzetekbe **Matteo Mecacci**, az INPaT társelnöke és **Consiglio Di Nino** kanadai szenátor, INPaT tag vezetésével. Az Indiába utazó megfigyelő csoport tagjaiként EP tanácsadók is jelen voltak, köztük **Ferenczy Zsuzsa Anna**, Tókes László brüsszeli munkatársa, **Kovács Richárd**, Sógor Csaba néppárti EP-képviselő részéről, valamint **Alexandra Clark Derriington** és **Helen Willetts**, Edward McMillan-Scott liberális EP-képviselő irodájából.

Ferenczy Zsuzsa Anna a dél-indiai Karnataka államba, a Mysore körzethez tartozó **Bylakuppe** tibeti közösségbe látogatott el, mely két településből áll: a 17.000 lelkes **Lugsum Samdupling** település, melyet 1961-ben alapítottak, rögtön a száműzetést követően, és az 1969-ben alapított **Dykie Larsoe**, amelynek lakossága 4.500. A több buddhista szerzetes kolostorral (ezek közül a legnagyobb a **Namrodoling** – Golden Temple) és egy zárdával ellátott közösség minőségi oktatást biztosít a több mint 5.000 szerzetes számára. A településeket falvakba szervezték az indiai kormánnyal kötött haszonbérleti szerződés értelmében.

Az Indiában nyilvántartott szervezeti joggal rendelkező tibetiek száma több mint 82.000, ebből Bylakuppeban 6.496 fő él. A nagy érdek

► Iődéssel fogadott választás alkalmából több körzetben is lehetőség volt szavazni. Fiatalok és idősek egyaránt nagy számban éltek szavazati jogukkal. A látogatás egy tartalmas beszélgetésre is lehetőséget nyújtott a tibeti nem-kormányzati szervezetek vezetőivel, közöttük a **Tibeti Fiatalok Kongresszusa** (Tibetan Youth Congress) és a **Tibeti Nők Egyesülete** (Tibetan Women Association) elöljáróival. A vezetők elmondták, megalakulásuk óta azon fáradoznak, hogy erősítsék a tibeti közösségi demokrácia fejlődését. Erre azért van szükség, mert „bármit tesz a világ, Kína mindig egy lépéssel előtte van” – hangzott el a beszélgetés során a vezetők részéről.

„A választási jogukkal élő tibetiek lelkesedése és a demokrácia iránti kitartó elkötelezettsége is bizonyította, hogy ezen történelmi választások hozzájárulnak ahhoz, hogy a száműzetésben lévő tibeti szervezetek és intézmények teljes körű demokratikus rendszere alakuljon ki” – állapította meg Ferenczy Zsuzsa Anna hazatérése után. Ennek ellenére példaértékű, hogy az ellenséges környezet dacára egy menekült közösségnek évtizedeken át sikerült megszerveznie és fenntartania saját demokratikus intézményi rendszerét.

Az ideai választások különleges jelentősége abban áll, hogy március 10-én a Dalai Láma bejelentette, lemond a tibeti emigráns kormány vezetéséről, és átengedi a tisztséget egy szabadon választott vezetőnek annak érdekében, hogy ő a közösség szellemi vezetőjeként a vallási megbékélés ügyének szentelhesse minden idejét.

A szabad választás joga és a demokrácia azonban ez alkalommal sem érvényesülhetett maradéktalanul, hiszen a nepáli kormány, a kínai hatóságok nyomására, az ott élő több mint tízezer tibeti menekültnek megtiltotta azt, hogy részt vegyen a szavazáson. Az Európai Parlament Tibeti Frakcióközi munkacsoportjának következő ülésén Ferenczy Zsuzsa Anna jelentést fog tenni a kiküldetéséről.

A választás végeredményeit várhatóan április 27-én teszik közzé.

Brüsszel, 2011. március 25.

A Selyemút oázisa a pusztulás szélén

2011. január 27-én Brüsszelben, az Európai Parlamentben **Frieda Brepoels** belga képviselőasszony konferenciát szervezett „**Kashgar városa: A Selyemút egy oázisa a pusztulás szélén**” címmel. Amint arról január 26-i Közleményünkben beszámoltunk, **Tőkés László** EP-alnök a Béke-Nobel-Díjra jelölt **Rebiya Kadeer** asszonnal, az **Ujgurok Világkongresszusának** elnökével találkozott brüsszeli irodájában, aki beszámolt népük mostoha sorsáról és **Kashgar** város helyzetéről és az annak ősi kultúráját teljes pusztulással fenyegető kínai kommunista „városmodernizációs” programról.

A kínai központi vezetőség „500 millió dollár ráfordítású” programja „kashgari veszélyes épületek” földrendés-biztosítási tételének álcája alatt szisztematikusan és könyörtelenül rombolja a Selyemút ezen ókori kereskedelmi és turisztikai központjának épített örökségét. Ezzel együtt, szintén a „modernizációs program” ürügyén az erőszakos kitelepítések is tovább folytatódnak, Kashgar város rombolása része a kínai központi hatóságok azon tervének, melynek végcélja az ujjur közösség teljes asszimilációja, identitásuk és kultúrájuk megszüntetése.

Rebiya Kadeer képviselőnk közbenjárását kérte annak érdekében, hogy az EP és az EU nagyobb nyomást gyakoroljanak az elnyomó kínai hatóságokra, az országban élő hagyományos etnikai kisebbségek és kultúrájuk védelmében.

Tőkés László erdélyi képviselőnk március elején levelet intézett az EP **Külügyi Bizottságához** (AFET) és **Emberi Jogi Albizottságához** (DROI), valamint a Néppárti Frakció több tagjához, támogatásukat szorgalmazva az EP „A kashgari helyzetéről és az ottani kulturális örökségről” szóló **Állásfoglalásának** elfogadásához. Az Állásfoglalás célja az, hogy ismertesse és tudatosítsa a nemzetközi közösségben a Kashgar kulturális örökségét fenyegető végveszélyt, és rámutasson arra, hogy ezek az intézkedések nem csupán durva és kegyetlen módon pusztítják a világ-

örökség egy felbecsülhetetlen értékű és pótolhatatlan részét, hanem az elnyomó jellegű etnikulturális politika részeként az emberi jogokat is lábbal tiporják.

Az Állásfoglalás, amelyet az EP plenáris ülése március 10-én, Strasbourgban elfogadott, „kifejezi az EP véleményét, miszerint Kashgar óvárosát, mint az ujjur identitás jelentős kulturális központját, amely egyedi módon tükrözi az ott élő népek évezredes történelmét, toleranciáját és életmódját, meg kell őrizni, és a rombolásnak véget kell vetni” – fogalmazott Rebiya Kadeer Tőkés Lászlóhoz intézett március 14-i köszönő-levelében. Az Állásfoglalás egyedülálló abban az értelemben, hogy kizárólag a Kína területén élő ujjur közösség problémájával foglalkozik. A dokumentum világosan és egyértelműen felszólítja a kínai hatóságokat arra, hogy óvják és őrizzék meg Kashgar és – általában – az ujjur kultúra örökségét, továbbá szüntessenek meg minden olyan intézkedést, amely emberi jogait és szabadságukat sérti.

Marino Busdachin, a Képviselői Nélküli Népek és Nemzetek Egyesületének (Unrepresented Nations and People Organization/UNPO) főtitkára ugyancsak köszönetet mondott Tőkés Lászlónak az Állásfoglalás ügyében nyújtott támogatásáért. Levelében annak jelentőségét hangsúlyozta, hogy az elfogadott Állásfoglalás felszólítja a kínai hatóságokat, hogy tegyenek meg mindent az őszinte (kínai)-ujgur párbeszéd kialakítása érdekében, amely tétel alapjául szolgál az Egyesület azon erőfeszítéseinek, hogy Kína kulturális sokszínűségét bemutassa, hogy rávilágítson Peking ujjurokat és más nemzeti közösségeket marginalizáló törekvéseire, és hogy építő jellegű, erőszakmentes megoldásokat találjanak azokra a problémákra, amelyekkel az ujjur közösség küszködik.

Brüsszel, 2011. március 30.

Mit tudnak a fiatalok a totalitárius rendszerekről?

2011. március 29-én Brüsszelben, az Európai Parlamentben került sor a „**Mit tudnak a fiatalok a totalitárius rendszerekről?**” című közmeghallgatásra, amely a szervezők – **Tőkés László**, az Európai Parlament alelnöke, **Sandra Kalniete** lett és **Milan Zver** szlovéniai néppárti képviselők – azon meggyőződését tükrözi és tárja ismételtelen az európai nyilvánosság elé, miszerint a totalitárius múltról objektív és átfogó ismereteket kell nyújtani a jövő nemzedékek számára annak érdekében, hogy közös múltunkat jobban megértsék, ezáltal pedig és ennek meghaladásával egy közös európai jövőndő építőivé váljanak.

Az Európai Parlament 2009-ben elfogadott, totalitarizmus elleni **Állásfoglalása** szerint a megbékélés a múlt feldolgozása és az igazság megismerése nélkül nem lehetséges. Ennek értelmében szükség van az európai iskolákban használatos történelem-tankönyvek és -tantervek kiigazítására és kiegészítésére, annak érdekében, hogy a fiatal nemzedékek is tudatában legyenek az önkényuralmi rezsimek által elkövetett szörnyű bűntetteknek. Elsődleges fontosságú a több milliárd áldozat emlékezetének elevenen tartása, hiszen ez az, ami figyelmeztet bennünket a totalitarizmus veszélyeire, ugyanakkor pedig a szolidaritást és megértést erősíti az egységesülő Európa polgárai között.

Ez alkalommal **Tőkés László** erdélyi képviselőnk meghívására egy látogatócsoport is Brüsszelbe érkezett, akik részt vettek a közmeghallgatáson. A csoport tagjai között több magyar és román újságíró és szakértő szerepelt, közöttük **Dan Voinea** egyetemi tanár, volt katonai ügyész, **Teodor Mărieș**, az 1989 December Egyesület elnöke, **Nánó Csaba**, az Erdélyi Napló és **Farkas Réka**, a Háromszék munkatársai. A rendezvényt szintén megtisztelték jelenlétükkel **Smaranda Enache** emberi jogi aktivista, a Pro-Európa Liga társelnöke és **Gabriel Andreescu** politológus, akik a **Sógor Csaba** erdélyi EP-képviselő szervezésében sorra kerülő csángó-konferencia előadóiként látogattak Brüsszelbe. A közmeghallgatás előadói között

üdvözölhettük még a Prágában 2009-ben létrehozott, **A Totalitárius Rezsimek Kutatási Intézete** szakembereit.

A konferencia négy egymást követő ülészak keretében a következő témakörökben folytatta tanácskozásait: (1) Szembenézni a múlttal – miért van még mindig szükség erre?; (2) A feltáratlan totalitárius múlt – esettanulmányok; (3) Történelem tantervek, tankönyvek, különböző megközelítések – hogyan szóljunk a fiatal nemzedékhez?; (4) A totalitarizmusról szóló oktatás – a demokratikus polgárság kialakítása érdekében.

Tőkés László erdélyi képviselőnk megnyitó beszédében kiemelte, hogy a nyomunkba lépő ifjú nemzedékekkel meg kell értetni, hogy **közös múlt nélkül közös jövőndők is elképzelhetetlen**, hiszen Európa egységének megteremtése történelmi múltunk integrációját is megköveteli. Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy a totalitárius rezsimek megítélésében nem használhatunk **kettős mércét** aszerint, hogy milyen pártállású diktatúráról van szó.

Joseph Daul néppárti frakcióelnök pusztán jelenlétével és elmondott beszédével egyaránt az EP legnagyobb frakciójának, az Európai Néppártnak a támogatását fejezte ki. Az elnök arra hívta fel a figyelmet, hogy emlékeznünk kell a múltra és küzdenünk kell mind a totalitárius rezsimek, mind pedig a múlt meghamisítása ellen, hiszen csak ez vezethet el egy békés és szabad, közös Európa kialakulásához.

A konferencia első ülészakán felszólaltak még **Doris Pack**, az EP Kulturális és Oktatási Bizottságának (CULT) elnöke, **Tunne Kelam** néppárti képviselő, Észtország vezető rendszerváltó politikusa, **Vytautas Landsbergis**, a szabad Litvánia volt – antikommunista – államelnöke, valamint **Jarosław Leszek Wałęsa** lengyel néppárti képviselő, a Béke-Nobel-díjas **Lech Wałęsa** volt lengyel államfő fia, valamint **Alejo Vidald-Quadras**, az EP spanyolországi alelnöke, **Andrey Kovatchev** bolgár néppárti képviselő, és **Heidi Hautala**, az Emberi Jogi Albizottság (DROI) elnöke. Az elhangzott beszédek főbb

gondolatai között kiemelhetjük a következőket: A múlt értő ismerete nélkül a jövőnk sincs biztonságban. Éppen ezért elengedhetetlen a volt totalitárius rendszerek és titkosszolgálatok archívumainak feltárása és feldolgozása, a történelem tudatos megismerése. Olyan törvénykezési és igazságszolgáltatási eszközök kidolgozása szükséges, amelyek lehetővé teszik a múlt ügyeinek és bűneinek a jogi téren való rendezését. Európa erkölcsi értékrendjének a helyreállításával, illetve annak szellemében helyezhetjük új alapokra a jövőndő nemzedékek nevelését.

A második ülészakot felvezető beszédében **Sandra Kalniete** kiemelte, hogy a bűnösök jogi elítéléséhez politikai akaratra van szükség, amelyhez az Európai Unió konkrét cselekvési tervet és forrásokat kell hogy rendeljen. Támogatni kell például olyan kiadványok és oktatási anyagok megjelentetését, amelyek valós képet festenek nem csupán a nácizmusról, hanem a XX. század második felét megpecsételő kommunista diktatúrákról is, ezáltal akadályozva meg az áldozatok emlékének elhalványulását és hátrítva el a múlt megismétlődésének veszélyét.

Marius Oprea, a romániai, A Kommunizmus Bűneit Vizsgáló Intézet volt vezetője, aki történész-régészként a kommunizmus áldozatainak történeteit és hamvait tárja fel, –egyebek mellett – kijelentette: „A kommunizmus Romániában nem szűnt meg, hanem privatizálták”. A kommunizmus bűneit mind az állam, mind pedig az államelnök elítélte ugyan, ennek azonban az igazságszolgáltatás szintjén semmi következménye nem lett, annak ellenére, hogy ezek épp olyan emberiség elleni bűntettek, mint maga a holokauszt.

A harmadik ülészakot **Schöpflin György** magyar néppárti képviselő vezette, aki beszédében ugyancsak kiemelte: a totalitarista múlt hagyatéka a félelem által megbénított társadalom, amelytől idegen az aktívan résztvevő polgárság szerepvállalása. **Raluca Groseanu**, A Kommunizmus Bűneit Vizsgáló Intézet munkatársa egy romániai, a konferencia témakörébe vágó felmérés eredménye-

► iról számolt be, továbbá azokról a konkrét programokról, amelyeknek célja a történelmi múlt tudatosítása és az ezzel kapcsolatos oktatási tevékenység hatékonyabbá tétele (tanárképzés, nyári egyetemek, kiállítások, stb.).

A negyedik ülészak zárógondolataként **Milan Zver** levezető elnök adott hangot azon véleményének, hogy a kommunizmusról szóló rendezvénysorozatot novemberben, a soros lengyel elnökség védnöksége alatt tovább kellene folytatni, hiszen amint a mai közmeghallgatás is bizonyítja, szükség és igény is van arra, hogy ez a téma az európai uniós politikai diskurzus napirendjén maradjon, és a célkitűzések megvalósítása terén döntő előrelépés történjen.

A volt kommunista országokban nem egy esetben a múltat megszipító nosztalgikus érzések kapnak lábra a letűnt diktatúrák iránt – hallhattuk

több előadó részéről. A német ifjak – példának okáért – a Német „Demokratikus” „Köztársaság” valóságát alig ismerik, mutatott rá Doris Pack képviselőasszony. Ebben a vonatkozásban igen tanulságos a következetes kommunizmus-ellenes kiállásáról, illetve maratoni éhségsztrájkjairól híres Teodor Mărieş angol nyelvű helyzetismertetője, mely szintén a konferencia dokumentumai között szerepelt. Hasonlóképpen Ceauşescu „aranykorszakának” a sötétsége is feledésbe ment a romániai fiatalok között.

Az értekezlet összefoglalásaként **Tőkés László** képviselőnk hangsúlyozta, hogy a történelmi folytonosság jegyében a diktatórikus elnyomás elszenvetőinek és tanúinak tovább kell adniuk tudásukat, tapasztalataikat és tanulságaikat a jövő nemzedékek számára. Megszenvedett múltunk tényszerű és

valóságghú tisztázása azért fontos, hogy – az ügy célzatos manipulációjának a viszonyai között: a múlt üzenete a jövő számára torzulásoktól mentes és hiteles legyen. Egyebek mellett ezt a célt szolgálja a mai értekezlet – mondotta az alelnök. A Magyar Kormány – a soros EU-Elnökség – képviselőjét, **Rétvári Bence** államtitkárt külön is üdvözölve, Tőkés László a volt kommunista EU-tagországok kormányainak a támogatását köszönte és igényelte a kommunista múlt feltárásának és az igazságtételnek a nehezen előrehaladó folyamatában. Az államtitkár egyébként maga is az értekezlet meghívott előadója volt. Előterjesztésében a magyar EU-Elnökség álláspontját ismertette a totalitárius múlttal való szembenézés tárgyában.

Brüsszel, 2011. március 29.

Közös múlt – közös jövő

Az utóbbi években az Európai Parlamentben különleges figyelem irányul a történelmi múltra. Az **Európai Unió** megalakulásának félszázados jubileuma, másfelől a **Berlini Fal** leomlásának, valamint a kommunista diktatúra tagországokénti bukásának húszéves évfordulója az időszerűség erejével irányítják figyelmünket közös múltunk eseményeire és azok tanulságaira.

A múltidézés jegyében új európai intézmény van születőben, melynek terve és előzményei mintegy két évtizedre nyúlnak vissza. Március elején a Parlament Elnöksége és illetékes testületei zöld utat adtak az **Európai Történelem Háza** megvalósításának. Reményeink szerint 2014-ben megnyithatja kapuit az új intézmény, melynek rendeltetése Európa közös történelmének a bemutatása, különös tekintettel a **totalitárius rezsimek** által sújtott XX. századra, illetve a történelmi katasztrófák korszakából kiutat mutató **európai integráció** folyamatára.

A volt kommunista országok – Lettország, Szlovénia és Románia – európai képviselőinek a szervezésében sorra kerülő, mai közmeghallgatáson arra keressük a választ, hogy közös múltunkkal miért szükséges szembenéznünk. A nyomunkba lépő ifjú nemzedékekkel azt kívánjuk megértetni, hogy **közös múlt nélkül közös jövőnk is elképzelhetetlen**: Európa egységének megteremtése történelmi múltunk integrációját is megköveteli. Ezen belül pedig éppen úgy szükség van a gyilkos háborúk és a gyűlöletes diktatórikus rezsimek feltárására, mint előre mutató történelmi, nemzeti és kulturális értékeink és örökségünk felmutatására, melyekre a jövő Európája épülhet.

Elégítéssel állapíthatjuk meg, hogy európai történelmi tudatunkban és felfogásunkban az I. világháborúhoz vezető **imperializmus**, valamint a II. világháborút előidéző **nácizmus** és **fasizmus** már jóideje az őket megillető helyre kerültek. Nem így a mindkét világégésben meghatározó szerepet játszó, majd a múlt század második felének egész európai és világtörténelmét megpecsételő – totalitárius – **kommunista világrendszer**, melynek történelmi meg- és elítélésével, valamint tragikus örökségének a felszámolásával mindmáig adósok vagyunk.

A totalitárius rezsimek megítélésében nem használhatunk **kettős mércét**. A háborús bűntettek, a népiirtás és a tömeggyilkosságok, bármely diktatúra is kövesse el azokat, mindcsak emberiség elleni bűncselekmények maradnak, melyek ellen minden esetben, egyaránt fel kell lépünk. – A budapesti **Terror Házának** mintaértékű koncepciója, valamint a 2008. júniusi **Prágai Nyilatkozat** és az Európai Parlament 2009. áprilisi **Határozati Állásfoglalása** példamutató és irányadó ebben a vonatkozásban.

A totalitárius múlt visszahúzó örökségétől csak a **történelmi emlékezet gyógyítása** és a **történelmi megbé-kelés** révén szabadulhatunk – ez pedig sine qua non-ja az egységes Európának. Ahhoz viszont, hogy Európa Ifjúságának egy egészséges múlt- és jövőképet nyújtsunk – a múlt dolgai tekintetében mindenekeelőtt a mai felnőttek világában és agyában kell rendet teremtenünk.

Az Európai Történelem Házának megálmodói és megalkotói minden bizonnyal történelmet írnak. Erre viszont föltétlenül szükség van ahhoz, hogy utána az **európai történelemkönyvek** is megíródjának...

Tőkés László

Elhangzott Brüsszelben, 2011. március 29-én a Európai Néppárt szervezésében sorra kerülő „Mit tudnak az európai fiatalok a totalitárius rezsimekről?” című közmeghallgatáson.